

ദർശനം

ഫാദർ. കുര്യൻ, വാലുപറമ്പിൽ

ഭർശനം

ഫാ. കുര്യൻ വാലുപറമ്പിൽ

സിറിയൻ കത്തലിക് ചർച്ച്

ഏന്താത്തു പി. ഒ.

പിൻകോഡ് 691526

(Malayalam)

DARSANAM

By Father Kurian Valuparampil

First Published 1981

Printed at Ebenezer Press, Enathu.

Price: Rs. 7—00

Copy right to the author

Published by Fr. Kurian Valuparampil

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തോടു ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ
എന്നിൽ അഭിരുചി വളർത്തിയ
എന്റെ സ്നേഹധനരായ
മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു്
സമർപ്പിതം.

MALANKARA
LIBRARY

ഉപോദഘാതം

നാം ദിനജീവിതത്തിൽ പലരേയും അഭിമുഖീകരിക്കാറുണ്ട്. ഓർമ്മവച്ച നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെ എത്രയായിരം പേരെ കണ്ടുമുട്ടിയിരിക്കുന്നു! ഇവരിൽ ചിലരെ വീണ്ടും കാണാനും അവരോടു ഏറെ നേരം നർമ്മസല്ലാപം നടത്തി സന്തോഷിക്കാനും സന്തോഷിപ്പിക്കാനും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലേ? ഈ ആഗ്രഹം അഭികാമ്യമായൊരനുഗ്രഹം തന്നെ. അതിന്റെ അഭികാമ്യത നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതെന്നുമാത്രം.

പ്രഭാതസൂര്യന്റെ ഇളംതളിരോടു തിളങ്ങുന്ന മഞ്ഞുകണങ്ങളുമേന്തി നിൽക്കുന്ന സുന്ദരപുഷ്പങ്ങൾ സുമനസ്സുകളെ ആകർഷിക്കും. തിരക്കേറിയ ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ നടന്നുമാറുന്നവരിൽ ചിലർ നമ്മെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കുമല്ലോ. പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖമുള്ളവർ. വിരിഞ്ഞ വടനവും വിടർന്ന സൂനവും ഒരുപോലെ റ്റുടയഹാരികളാണു്. അവയ്ക്ക് വശ്യശക്തിയുണ്ടു്. സദാ സന്തോഷമുറുന്ന മുഖമുള്ളവരെ കാണുകതന്നെ ആനന്ദകരമത്രെ.

ജീവിതത്തിൽ നാം പലരേയും തിരക്കിനടക്കാറുണ്ടു്. ഇടതൂർന്നു നില്ക്കുന്ന ജനത്തിരക്കിലും ചിലരെ പ്രത്യേകം തേടാറില്ലേ? ആയിരങ്ങൾ കൂടിയിട്ടുണ്ടു്. അവരിൽ ആരെ വേണമെങ്കിലും നമുക്കു കാണാം; സംസാരിക്കാം. പക്ഷേ നമ്മുടെ അന്തഃശയം അന്വേഷിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ കണ്ടുമുട്ടിയാലേ മനസ്സും റ്റുടയവും ശാന്തമാകൂ.

സിനിമാക്കമ്പക്കാരെ പല തരക്കാരാണല്ലോ. കല എന്ന നിലയ്ക്ക് ആസ്വദിക്കുന്നവരും വിലയിരുത്തുന്നവരും. ചിത്ര പ്രശസ്തങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കാനും തെല്ലനേരം കൃത്രിമമായ ആശ്വാസം അനുഭവിക്കാനും പോകുന്നവർ വേലയുടേയും ആവർത്തനത്തിന്റെയും വിരസതയിൽനിന്ന് വിമുക്തി തേടുന്നവർ. എല്ലാവർക്കും വേണ്ടത് സ്വസ്ഥത. സംതൃപ്തിയേകുന്ന സ്വസ്ഥത. കലാപരമായി മേന്മയേറിയ ചിത്രമായാലും ഓരോരുവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന 'സീൻ' അഥവാ 'ഇഷ്ടതാരം' അതുമല്ലെങ്കിൽ 'രസം' ഇല്ലെങ്കിൽ ചിത്രം തൃപ്തിയേകില്ല. എല്ലാവരും തേടുന്നതും ആത്മസംതൃപ്തിയാണ്. അനുഭവസ്ഥമായ സംതൃപ്തി. സംതൃപ്തിദായകികാളിന് കരുതുകയോ അവകാശപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതൊന്നും അനേപക്ഷകര സംതൃപ്തരാക്കുന്നില്ലെന്ന് കഷ്ടകരമായൊരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അസംതൃപ്തവും അതിനാൽ അസ്വസ്ഥവുമായ അന്തരാത്മാവ് കൂടുതൽ ആർത്തിയോടെ സംതൃപ്തി തേടിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

ഒരു സംഗതി നിസ്സംശയമാണല്ലോ. എല്ലാ മനുഷ്യന്റെയും മനസ്സ് സമ്പൂർണ്ണസംതൃപ്തി തേടുന്നു. ജീവിത സാഹചര്യമടയാൻ. നമ്മുടെ ജീവിതാശകളും അവ നിറവേറുമെന്ന പ്രതീക്ഷയുമാണ് നമ്മെ നിരന്തരം മുന്നോട്ടുനയിക്കുകയെന്നതൊരു യാഥാർത്ഥ്യമത്രേ. ജീവിതസാഹചര്യത്തിനുവേണ്ടി അനേപക്ഷിക്കാനും അതു കണ്ടെത്താനും നമുക്കു കഴിയണം. നമ്മെ സമ്പൂർണ്ണമായി സംതൃപ്തമാക്കുന്ന വ്യക്തിയുമായുള്ള സമ്പർക്കമായിരിക്കണം നമ്മുടെ അനേപക്ഷണത്തിന്റെ ആത്യന്തികമായ വിഷയം. വസ്തുക്കൾ നമ്മെ തൃപ്തരാക്കില്ല. വ്യക്തികൾക്കേ കഴിയൂ. അതിനു

പ്രാപ്തിയുള്ള വ്യക്തിയെ അന്വേഷിക്കുക നമ്മുടെ ആവശ്യവും അവകാശവും കടമയുമാണ്.

അന്വേഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താവണം? കാണുക. എന്നിട്ടോ? സ്വീകരിക്കാനോ നിരാകരിക്കാനോ? ഏതുമാവാം. ചിലരെ കൊള്ളുന്നതിലും മറ്റുചിലരെ തള്ളുന്നതിലുമാണ് തൃപ്തി. വളർത്താനും തളർത്താനുമാവാം അന്വേഷണം.

ആരെ അന്വേഷിക്കണം? എങ്ങനെ? എന്തിന്? യേശുക്രിസ്തുവിനേയും എന്നെയും മറ്റുള്ളവരേയും കാണുവാൻ വിശുദ്ധസുവിശേഷങ്ങളിലൂടെ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ലഭിച്ച ഉറക്കപ്പട്ടികളിൽ ചിലതാണ് ഈ ചെറുഗ്രന്ഥത്തിൽ പങ്കുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. സുവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പലയിടങ്ങളിൽ കിടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുത്തി കാണാനും കഴിയുന്നു. ഇതിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള സുവിശേഷഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിച്ചപ്പോൾ നടന്ന വിചിന്തനം മാത്രം ഉറക്കപ്പട്ടികകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചത്. എന്നാൽ വി. ഗ്രന്ഥത്തിലെ സംഭവങ്ങളുടെ ശരിയായ അർത്ഥം സാങ്കേതികതയോടെ ഒഴിച്ചുനിർത്തിയും അതേ സമയം അതിന്റെ ഫലമുറക്കൊള്ളിച്ചും വ്യക്തമാക്കുക കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമെന്നു കരുതി. അതിനു സഹായിച്ച നിരവധി കൃതികളോട് കടപ്പാടുണ്ട്.

എന്റെ ആദ്യഗ്രന്ഥം (വിതയുംകൊയ്ത്തും—യേശുവിന്റെ ഉപമകൾ ഒരു പഠനം)ത്തിന് ലഭിച്ച സ്വീകരണം ആവേശകരവും പ്രതീക്ഷകളെല്ലാം കവിഞ്ഞ് പ്രോത്സാഹജനകവുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ എന്റെയത്നംതുട

രവാൻ എന്ന ആചാര്യൻ ചെയ്ത സേവനമായ അനുവാചകവൃന്ദത്തിന് ഈ കൃതിയും എളിയൊരു സമർപ്പിക്കട്ടെ.

തന്നെത്തന്നെയും മറ്റുള്ളവരേയും യേശുക്രിസ്തുവിൽ കണ്ടെത്തുക ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അനുഭവപരമായ കടമയാണ്. ദിവ്യമായ ഒരനുഭവമാണിത്. അത് ജീവിതത്തെ പരിവർത്തിപ്പിക്കും. സമൂഹത്തെയാകെ പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യാനിടയാക്കും. ഓരോരുത്തരും ആയിരിക്കുന്ന നിലയിൽ കാണാനും സ്വീകരിക്കാനും സഹായിക്കും. അങ്ങനെ മാനുഷികബന്ധം കൂടുതൽ ഉദാത്തമാക്കും.

യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ സമുദ്ധരിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന ആത്മദർശനം ഈ കൃതിയിൽ വിപുലീകരിച്ചിട്ടില്ല. അത്തരത്തിലൊരു പരിശ്രമം ഇപ്പോൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കണ്ണൂർ തുറന്നുകിട്ടാൻ ആരെയെങ്കിലും സഹായിച്ചെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുദ്രണം നടത്തിത്തന്ന എബനേസർ പ്രസ്സിന്റെ പ്രവർത്തകരോടുള്ള കൃതജ്ഞതയും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഏതാത്തു,
1-12-1981.

ഫാദർ. കുര്യൻ വാലുപറമ്പിൽ.

ഉള്ളടക്കം

പേജ്

ഉപോദ്ഘാതം

ഉള്ളടക്കം

I	അന്വേഷണം-എന്തിന്	1
	മാതൃക. 2,16-18	
I	ആരാധിക്കാൻ - വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ	3
II	അറിയണം-നശിപ്പിക്കാൻ - ഹെറോദേസ്	13
III	അറിയാം-ആരാധിക്കില്ല	18
	പ്രധാന പുരോഹിതന്മാരും മതഗ്രന്ഥപണ്ഡിതരും	
IV	ശലഭങ്ങൾ	22
V	കണ്ണുണ്ട്, കാഴ്ചയില്ല; കണ്ണില്ല, കാഴ്ചയുണ്ട്	27
	യോഹ. 9, 1-14	
VI	കാഴ്ചയ്ക്കു കേഴുക	43
	ലൂക്കോ. 18,35-43	
VII	കണ്ണാടിയിൽ കാണുക	47
	യേശുവിന്റെ മുഖക്കണ്ണാടി	48
	ലോക പാപമേറുന്ന ദൈവകണ്ണാടി	48
	യോഹ. 1,23-36	
	ഞങ്ങൾ മിശിഹായെ കണ്ടു യോഹ. 1,37-41	52
	അങ്ങു ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു ആകുന്നു	56
	ലൂക്കോ. 9,18-20	
	ദാഹശമനമേകുന്ന അമൃതം	58
	യോഹ.54, -39	

VIII തെളിവാർന്ന ഒർപ്പണം-എന്നെ കാണാൻ	92
സമറിയായ്സ്രീ	92
വാശസ്രീയായിരുന്ന മേരി ലൂക്കോ. 7,36-48	95
യോഗ്യനല്ല ഞാൻ ലൂക്കോ. 7,1-10	101
നിഷ്കളങ്കന്റെ മാനസാന്തരം ലൂക്കോ. 13,1-10	105
IX അപരനെക്കാണാൻ	115
ബഥ്സയ്ദായിലെ അന്ധൻ മർക്കോ. 8,22-26	115
ധനികനും ലാസറും ലൂക്കോ. 16,19-31	122
അന്ത്യവിധി മത്താ. 25,31-46	126
ഉപസംഹാരം	134

—

അന്വേഷണം-എന്തിനും?

സുവിശേഷകനായ മാത്യു തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അന്വേഷണത്തിന്റെ സുന്ദരമായ ഒരു സംഭവം വിവരിക്കുന്നു.

- 1) ഹേറോദേസ് രാജാവിന്റെ കാലത്തു യൂദയായിലെ ബേത്ലഹേമിൽ യേശു ജനിച്ചപ്പോൾ പൗരസ്ത്യദേശത്തു നിന്നും ജ്ഞാനികൾ ജറുസലേമിലെത്തി. 2) അവർ അന്വേഷിച്ചു: യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി ജനിച്ചവൻ എവിടെയാണ്? ഞങ്ങൾ കിഴക്ക് അവന്റെ നക്ഷത്രം കണ്ടു. അവനെ ആരാധിക്കാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. 3) ഇതുകേട്ട് ഹേറോദേസ് രാജാവ് അസ്വസ്ഥനായി; അവനോടൊപ്പം ജറുസലേം മുഴുവനും. 4) അദ്ദേഹം പ്രധാന പുരോഹിതന്മാരെയും ജനങ്ങളുടെയിടയിലെ നിയമജ്ഞരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി, ക്രിസ്തു എവിടെയാണ് ജനിക്കുന്നത് എന്ന് അവരോടു ചോദിച്ചു. 5) അവർ പറഞ്ഞു: 'യൂദയായിലെ ബേത്ലഹേമിൽ' കാരണം, പ്രവാചകൻ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: 6) യൂദയുടെ നാട്ടിലെ ബേത്ലഹേമേ; നീ യൂദയുടെ ഭരണാധിപന്മാരിൽ ഒട്ടും താഴെല്ല; എന്തെന്നാൽ എന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലിനെ മേയിക്കാനുള്ള ഭരണാധിപൻ നിന്നിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കും' 7) അപ്പോൾ ഹേറോദേസ് ആ ജ്ഞാനികളെ രഹസ്യത്തിൽ വിളിച്ചു നക്ഷത്രം അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെപ്പോഴെന്ന് ആകാംക്ഷയോടെ അന്വേഷിച്ചു. 8) അദ്ദേഹം അവരെ

ബേത്ലേഹേമിലേക്ക് അയച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. പോയി ശിശുവിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിക്കുക; അവനെ കണ്ടുകഴിയുമ്പോൾ എന്നെയും അറിയിക്കണം; എന്നിങ്ങനെ വന്നു അവനെ ആരാധിക്കാമല്ലോ' 9) റാജാവ് പറഞ്ഞതെല്ലാം കേട്ടിട്ട് അവർ യാത്രയായി. ഇതാ! അവർ കിഴക്കു കണ്ട നക്ഷത്രം അവർക്കു വഴികാട്ടിയായി ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു! അതു ശിശു കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു മുകളിൽ വന്നു നിന്നു. 10) നക്ഷത്രം കണ്ടപ്പോൾ അവർ അത്യധികം സന്തോഷിച്ചു. 11) അവർ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ശിശുവിനെ അമ്മയായ മറിയത്തോടു കൂടി കാണുകയും കുന്തിട്ട് ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു. നിക്ഷേപപാത്രങ്ങൾ തുറന്ന് പൊന്നും മീനയും കുത്തുരുക്കവും കാഴ്ചയർപ്പിച്ചു. 12) ഹേറോദേസിന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകരുതെന്ന് സ്വപ്നത്തിൽ മുന്നറിയിപ്പ് ലഭിച്ചതനുസരിച്ച് അവർ വേറൊരു വഴിയെ സ്വദേശത്തേക്കു പോയി.

(2, 1-12)

.....

11) ജ്ഞാനികൾ തന്നെ വഞ്ചിച്ചെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഹേറോദേസ് രോഷാകുലനായി. അപരിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കിയ സമയമനുസരിച്ച് ബേത്ലേഹേമിലേയും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലേയും രണ്ടു വയസ്സും അതിനു താഴെയും പ്രായമുള്ള എല്ലാ ആൺ കുട്ടികളെയും കിങ്കരന്മാരെ അയച്ച് വധിച്ചു. 17) ഇങ്ങനെ ജെറമിയാ പ്രവാചകൻവഴി അരുളിച്ചെയ്യപ്പെട്ടതു നിവൃത്തിയായി. 18 "ാമായിൽനിന്ന് ഒരു സ്വരം കേട്ടു; കരച്ചിലും ഉച്ചത്തിലുള്ള നിലവിളിയും. റാഹേൽ തന്റെ സന്താനങ്ങളെക്കുറിച്ച് കരയുന്നു. അവളെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുക അനാഥ്യം.

കാരണം അവർക്കു സന്താനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു". [2, 16-18]

ബി. സി. ഒന്നാം ഭാഗത്തിന്റെ അവസാനം. റോമൻ സാമ്രാജ്യം പ്രതാപത്തിന്റെ അത്യുന്നതിയിൽ. പാലസ്തീനാ മുഴുവൻ റോമിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ. പാലാസ്റ്റൈൻ മൂന്നായി വിഭജിച്ച നിലയിൽ. ക്രൈസ്തുവുമായും; വടക്ക് ഗലീലി; നടുക്ക് യൂദയാ. ഹേറോദേസ് യൂദായുടെ രാജാവായി വാഴുന്നു (ബി. സി. 37-41). യൂദായിലെ ബേത്ലഹേം എന്ന പട്ടണത്തിൽ യേശു ജനിച്ചു. യേശു യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി പിറന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് മെസപ്പൊട്ടോമിയക്കാക്കായ വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് സൂചന കിട്ടി. അക്കാലത്ത് മെസപ്പൊട്ടോമിയ വാനശാസ്ത്രത്തിന് പ്രശസ്തമായിരുന്നല്ലോ. വാനശാസ്ത്രത്തിൽ പൂർവ്വദിക്കിൽ ഒരു അപൂർവ്വദിവ്യനക്ഷത്രം ദൃശ്യമായി. ഓരോരുത്തരുടേയും ജനനസമയത്ത് ദൃശ്യമാകുന്ന നക്ഷത്രം അപ്പോൾ പിറന്ന ആളിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നുവെന്ന് പൊതുവെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ദൃശ്യമായ നക്ഷത്രം സൂചിപ്പിച്ച രാജാവിനെ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങി. യൂദായുടെ തലസ്ഥാനമായ ജറുസലേമിലെത്തി. രാജാവായ ഹേറോദേസിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ കയറി. ഹേറോദേസിനോടന്വേഷിച്ചു. അയാൾക്കറിവില്ല; മാത്രമല്ല, ആ വാർത്ത അയാളെ ആടുക പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ രാജാധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ രാജാവിനെയെ യൂദായിൽ ഒരു രാജപുത്രൻ പിറന്നിരിക്കുന്നുവോ! അയാളാകെ അന്വസ്മനനാമി. രാജാവോടൊപ്പം തലസ്ഥാനനഗരീയം ഇളകി. രാജാവിനും കൊട്ടാരസേവകർക്കും ഇരിക്കപ്പൊരുതിയില്ലാതായി. ഉറണിപ്പു, ഉറക്കുവുമിപ്പു. അവസാനം അവരൊരുതീരുമാനത്തിലെത്തി. മതഗ്രന്ഥപണ്ഡിതന്മാരെ വിളിച്ച് ആരായുക. ഹേറോദേസിനു വെല്ലുവിളിയായി പിറന്നിരി

കുന്ന രാജപുത്രനെ പണ്ഡിതന്മാർ തിട്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിയു
മ്പോൾ വധിക്കുക.

ഹേറോദേസ് പ്രധാനപുരോഹിതന്മാരേയും മതഗ്ര
ന്ഥപണ്ഡിതന്മാരേയും വിളിച്ചിട്ടു. അവരൊത്തുകൂടി.
യൂദന്മാരുടെ രാജാവായ മിശിഹായുടെ പിറവിയെപ്പരാ
മർശിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങളാകെ പരിശോധിച്ചു. പല
പ്രവചനങ്ങളും അവർ ഒരുമിച്ച് പരിഗണിച്ചു. ഐസ
യാസിന്റേയും മീഖായുടെയുമൊക്കെ വാക്കുകൾ രേഖപ്പെടു
ത്തിയിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. യാഹ്വേയുടെ ജനമയ
ഇസ്രായേലിന്റെ അജപാലകൻ യൂദായിലെ ബേത്ലഹേ
മിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുമെന്നു മീഖാ മുൻകൂട്ടിപ്പറഞ്ഞിരിക്കു
ന്നത് അവർ കാട്ടിക്കൊടുത്തു.

ബി. സി. എട്ടാം-നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ട
(714-701)ത്തിൽ മീഖാ ഇസ്രായേൽ ജനത്തോട് ഉദ്
ഘോഷിച്ചു:

“ബേത്ലഹേറം എപ്രാത്താ,
നീ യൂദാവംശങ്ങളിൽ നിസ്സാരമെങ്കിലും
ഇസ്രായേലിന്റെ ഭരണാധിപനാകേണ്ടവൻ,
ഉത്ഭവം പണ്ടേയുള്ളവനും പുരാതനനുമായവൻ,
എനിക്കുവേണ്ടി നിന്നിൽനിന്നുത്ഭവിക്കും”

(5, 2)

നാല് പ്രധാന പ്രവാചകന്മാരിൽ അവസാനത്തെ
യാളാണ് മീഖാ. തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ യൂദായിൽ അപ്ര
ശസ്തമായൊരു ഗ്രാമമായിരുന്ന ഷെഫേലാ. അതിലെ മെ
റേഷാത്ത് ആണ് മീഖായുടെ ജന്മദേശം. ആമോസിന്റെ
ജന്മനാടായ തെക്കോവായ്ക്ക് അടുത്തു്.

ആമോസിനെപ്പോലെ മീഖായും തിവ്രവാദിയായിര
ന്നു. അദ്ദേഹം സമൂഹത്തിലെ അനീതിക്കെതിരെ അ

തിശക്തിയായി ആക്രമിച്ചു. ഒരു ഭരണകർഷകന്റെ മകനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അന്നത്തെ മതസാമൂഹിക സാമ്പത്തികമണ്ഡലങ്ങളിലെല്ലാം നിലവിലിരുന്ന അനീതിപരമായ വ്യവസ്ഥിതിയാകെ പരുഷമായ ഭാഷയിൽ വിമർശിച്ചു. മുതലാളിവർഗ്ഗം പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ. പുരോഹിതന്മാരും ഔദ്യോഗിക പ്രവാചകന്മാരും ന്യായാധിപസംഘവുമൊക്കെ ബലം കച്ചവടമനസ്ഥിതിയോടെ മാത്രം പെരുമാറി. മർദ്ദക മർദ്ദിത ചൂഷണം വളർന്ന കാലഘട്ടം. മിഖാ സാമൂഹ്യനീതിക്കുറവാനം ചെയ്തു.

മിഖായുടെ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ പറയുന്നോലെയുടനീട് യോഥാം (742-735), ആഹാസ് (735-715), ഫൊസക്കിയ (614-687?) എന്നീ രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലത്താണ് മിഖാപ്രവാചകൻ പ്രവർത്തിച്ചത്. യോഥാമിന്റെ അപ്പനായ ഉസ്സീയാ (അസ്സീറിയാ)യുടെ കാലത്തു യൂദരാജ്യം എല്ലാവശ്യവും ഉന്നതാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. ഉസ്സീയാ കഷ്ടരോഗഗ്രസ്തനായപ്പോൾ യോഥാം ഭരണമേറ്റു. അദ്ദേഹവും സമർത്ഥമായി ഭരിച്ചു. പല വിജയങ്ങളും നേടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ആഹാസ് ഭരണമേൽക്കുമ്പോൾ അസ്സീറിയൻ സാമ്രാജ്യത്വം മാത്രമേ ഭയമേതുവായുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അസ്സീറിയായുടെ തിഗ്ളാത് പിൽസെർബി. സി. 732-ൽ സിറിയായും പത്തു വർഷത്തിനുശേഷം ഓമനിയായും കീഴടക്കി. അടുത്ത ഇര യൂദായായിക്കുമെന്ന് യൂദരാജാവ് ഭയനാകഴിയുകയായിരുന്നു. സുരക്ഷിതബോധം അശേഷം നഷ്ടപ്പെട്ട ആഹാസ് അസ്സീറിയായുമായി ചങ്ങാത്തം കൂടി. അസ്സീറിയൻ ഭരണാധിപന്റെ താളത്തിനൊത്തു തുള്ളി. എന്നാൽ അഹാസിന്റെ മകൻ പിൻഗാമിയായ ഹെസെക്കിയ ശക്തനും സമർത്ഥനും

ധീരനായിരുന്നു. അസിറിയായുമായുള്ള ബന്ധം വിട്ടുപോയി. മീഖായുടെ ആഹ്വാനംകൊണ്ടുള്ള പ്രേരണയാലുമാവാം (ജറ: 26.18 മുതൽ) ആഹ്വാനം യൂദായിൽ ആരാധന പരിഷ്കരിച്ചു. മീഖാ പ്രവചനത്തിന്റേയും പ്രതിഷ്ഠയുടേയും പ്രവചനങ്ങൾ ഉരുവിട്ടു. ശാപത്തിന്റേയും അനുഗ്രഹത്തിന്റേയും വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ചു.

യൂദായെ തിരായ ഒരു ആക്രമണ ഭീഷണിയുയർന്നപ്പോൾ മീഖാ പ്രതിഷ്ഠയുടെ പ്രവചനവുമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നു. അശക്തന്മാരും ഭീരുക്കളുമാണ് യൂദാ രാജകന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു് യാഹ്വേയുടെ ജനത്തെ നേരായും ധീരമായും നയിക്കാനുള്ള നായകൻ ബേത്ലഹേമിൽനിന്നും ഉയരും. “ബേത്ലഹേമോ എപ്രോത്താ, നീയൂദാ വംശങ്ങളിൽ നിസ്സാരമെങ്കിലും ഇസ്രായേലിന്റെ ഭരണാധിപനാകേണ്ടവൻ; ഉരുഭവം പണ്ടേയുള്ളവനും പുരാതനനുമായവൻ; എനിക്കുവേണ്ടി നിന്നിൽനിന്നുത്ഭവിക്കും”

പ്രവാചകൻ പറയുന്ന “ഭരണാധിപൻ ഭാവിയിൽ വർദ്ധിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. മീഖായുടെ പ്രഘോഷണകാലത്തു് ഭരിക്കുന്നവനല്ല. ഇസ്രായേലിന്റെ നായകൻ ദാവീദ് വംശജനായിരിക്കും. പ്രവാചകവാക്കുകൾക്കർത്ഥമെന്തെന്നോ? എപ്രോത്താ എന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ ജനിക്കുമെന്നില്ല. ദാവീദിന്റെ രാജകീയ വംശത്തിൽ പിറക്കുമെന്നാണർത്ഥം. ജെസേയും ദാവീദും പിറന്നതു് ബേത്ലഹേമിലാണല്ലോ (1സാമു, 17:12). എപ്രോത്തായും ബേത്ലഹേമും സഹായം ബന്ധപ്പെട്ടാണ് വി: ഗ്രന്ഥത്തിൽ ബേത്ലഹേമോ എന്ന പദം തന്നെ ‘ജെസ’ എപ്രോത്തായിൽനിന്നു് രൂപപ്പെട്ടതാണെന്നു കരുതുന്നവരുണ്ടു്. പിൻക്കാലത്തു് ബേത്ലഹേമും എപ്രോത്തായും ഒന്നായി

പരിഗണിക്കുന്നുമുണ്ടായി. കനാൻ കീഴടക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യൂദാഗോത്രക്കാരായ എപ്രാത്താ വംശജരാണ് ബേത്ലഹേമിൽ പാർപ്പുറപ്പിച്ചത്. അതിനാൽ ബേത്ലഹേമിന് എപ്രാത്താ എന്നും പേരായി (ജോഷ്വ 15:5) രൂത്തു 4,11). ജറുസലേമിന് അഞ്ച് മൈൽ തെക്കാണ് ബേത്ലഹേമം. ഈ പ്രവചനം മീഖാ നടത്തുന്നത് ഐസയാസിന്റെ പ്രവർത്തനകാലത്തുതന്നെയാണ്. ഐസയാസിന്റെ ഇമ്മാനുവേൽ പ്രവചനം (7,14) മീഖായെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. 'ഉത്ഭവം പണ്ടേയുള്ളവനും പുരാതനനായവൻ' എന്നതിനർത്ഥം ദാവീദിന്റെ പുരാതനമായ വംശത്തിൽ നിന്നുള്ളവൻ എന്നാണ്. പതിയെ രാജാവ് സാമ്രാജ്യം പുനഃ സ്ഥാപിക്കുവൻ ഇസ്രായേൽ അടിമത്തത്തിലായിരിക്കും. അവൻ ഭരണമേറുകഴിയുമ്പോൾ ജനം സ്വതന്ത്രമാകും.

സുവിശേഷകനായ മാത്യു മീഖായുടെ വടക്കുകര അന്വേഷി ആവർത്തിക്കുകയല്ല. കുറച്ചു വ്യത്യസ്തങ്ങളും വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മാത്യു (2,6)

“യൂദായുടെ നാട്ടിലെ ബേത്ലഹേമേ, നി യൂദായുടെ ഭരണാധിപന്മാരിൽ ഒട്ടും താഴെയല്ല. എന്തെന്നാൽ എന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലിനെ മേയ്ക്കാനുള്ള ഭരണാധിപൻ നിന്നിൽനിന്നു തെരയ്ക്കും” (2,6)

മീഖാ (5, 2)

“ബേത്ലഹേമം എപ്രാത്താ, നി യൂദാവംശങ്ങളിൽ നിസ്സാരമെങ്കിലും ഇസ്രായേലിന്റെ ഭരണാധിപനാകേണ്ടവൻ, ഉത്ഭവം പണ്ടേയുള്ളവനും പുരാതനനായവൻ എന്നിങ്ങവേണ്ടി നിന്നിൽനിന്നു തെരയ്ക്കും (5,2)

പ്രവചനങ്ങളാസ്പദമാക്കി മതപണ്ഡിതന്മാർ ഹേറോദേസിനു മുമ്പടി നൽകി. യൂദായിലെ ബേത്ലഹേമിൽ ക്രിസ്തു പിറന്നിരിക്കുന്നു. ഇതുകേട്ട് ഹേറോദേസിന്റെ ഉത്കണ്ഠ വർദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം പൗരസ്ത്യഭി

കീഴ്മനിയെന്നായി വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ രഹസ്യമായി വിളിപ്പിച്ചു. അവരോടു് ആകാംക്ഷയോടെ അന്വേഷിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം സൂചിപ്പിച്ച നക്ഷത്രം അവർക്കു് ദൃശ്യമായതാരുപ്പാറു് എന്നിട്ടു് അവർക്കു് ഒരു നിർദ്ദേശവും നൽകി; നിങ്ങൾ ബേത്ലേഹെമിൽ പോകണം. ശിശുവിനെക്കുറിപ്പു് കൃത്യമായ വിവരങ്ങളുണ്ടാകുന്നതു് കാണേണമെന്നും. തിരിച്ചുവന്നു് വിചരങ്ങൾ വിശദമായറിയിക്കണം. തനിക്കു പോയി ശിശുവിനെ ആരാധിക്കാനാണു് അവർ തിരിച്ചുവന്നു് വിചരമറിയിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതെന്നും ധരിപ്പിച്ചു.

ശിശുവിനെക്കുറിപ്പു് അറിഞ്ഞിട്ടു് പോയി ശിശുവിനെ ആരാധിക്കാനുപു വിവരമറിയിക്കണമെന്നു് ഹേദോദേസു് ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. ഇക്കാര്യം വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു് ഉപദേശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അതു് ഓടവം അവർക്കു് സ്വപ്നമെന്ന മദ്ധ്യമത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തി.

വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു് ഇറങ്ങി. അവരെ നേരത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദിവ്യനക്ഷത്രം വീണ്ടും അവരുടെ സഹായത്തിനാണു്. അതും അകാശത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നക്ഷത്രം നിങ്ങളുടെ ദിക്കിലേക്കു് അവർ യാത്ര തുടർന്നു. കുറെ ദൂരം പിന്നിട്ടു. അതാ! നക്ഷത്രം നിശ്ചലമായി. വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നീക്കങ്ങളും സൂചനകളും വ്യാഖ്യാനിക്കാനറിയാവുന്ന അവർ തങ്ങളുടെ വഴികാട്ടിയായി ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നക്ഷത്രത്തിന്റെ നിശ്ചലതയുടെ സൂചന സംഗ്രഹിച്ചു. അവിടെയാണു് തങ്ങളുടെ അന്വേഷണവിഷയമായ വ്യക്തി. അവർ ആവിടു് കാണേണമെന്നു്. അമ്മയുടെ ഓരോചർന്നു് ചുട്ടും ലാളനവ്യഭേദം കിടക്കുന്ന പിഞ്ചോമൽക്കുമാരനെ കണ്ടു. ആ ശിശുവിനെ സർവ്വോപദ്രവണമു ചെയ്തു. അക്ഷരാർത്ഥ

ത്തിൽ ആരാധിച്ചു. നേർച്ചകളുൾപ്പിച്ചു. പൊന്നും മൂരും കുന്തുരുക്കവും.

നിതിമാനായ രാജാവിന്റെ ഭരണത്തിനുവേണ്ടി എഴു പത്തിരണ്ടാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. യാഹ്വേയുടെ നിത്യവുംകൊണ്ട് ഭരിക്കുന്ന രാജാവിനെ സമീപപ്രദേശങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരെല്ലാം നമിക്കട്ടെ എന്നും ആശംസിക്കുന്നു. താർശിശിലേയും ദ്വീപുകളിലേയും (സൈപ്രസ്) രാജാക്കന്മാർ അവൻ കാഴ്ചയർപ്പിക്കട്ടെ!

ഷേബായിലേയും ശേബായിലേയും രാജാക്കന്മാർ സമ്മാനങ്ങളേകട്ടെ!

സകലരാജാക്കന്മാരും അവനെ വീണ്ടു നമസ്കരിക്കട്ടെ.

സകല ദേശവും അവൻ സേവയർപ്പിക്കട്ടെ!

(സങ്കീ, 72,10-11.)

ജറുസലേമിൽ പുതിയൊരു രാജാവിന്റെ കിരീടധാരണവേളയിൽ ആലപിച്ചതാവണം ഈ സങ്കീർത്തനഗീതകം. ഈ രാജാവ് ദാവീദിന്റെ അനന്തരഗാമിയാണ്. നിത്യവും സമാധാനവും ദീർഘായുസും ഭൂലോകമാസകലമായി കരവും രാജഭരണത്തിന്റെ സവിശേഷതകളായിരിക്കും. മെസിയാനിക രാജഭരണത്തിന്റെ ഭാഷയിലാണ് ചിത്രീകരിക്കുക. മെസിയാനിക പ്രതീക്ഷകൾ പൂർത്തീകരിക്കാൻ ചിറ്റന്ന രാജപുത്രനായി യേശുവിനെ സുവിശേഷകൻ ദർശിക്കുന്നു. അതേ രീതിയിൽ വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരേയും അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അത്തരം ദർശനമാണ് അവരുടേതും. പൗരസ്ത്യവിജ്ഞാനികൾ യേശുവിനെ അഭിഷിക്തരാജാവായി വണങ്ങി ആരാധിച്ചു. അങ്ങനെ അവരുടെ അനേകങ്ങളും പൂർത്തിയായിലെത്തി. ജന്മസാഹചര്യംനേടി.

വിജാതീയരായ വടനശാസ്രുജ്ഞൈമാർ ആകാശഭോഗ
 ഉണ്ടെങ്കിലും പ്രകൃതിയുടേയും കാലത്തിന്റേയും സൂചന
 കർമ്മനേ സംഗ്രഹിച്ചു. അവർ സൂചിതദിവ്യനെ തേ
 ടിയിറങ്ങി. ദിവ്യശിശു പിറന്നിടം തിട്ടമില്ലായിരുന്നു.
 നിശ്ചിതമായറിയാനാഗ്രഹിച്ചു. തിരക്കിയിറങ്ങി. അ
 ന്നേഷിച്ചു. കാണിഞ്ഞി. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ രാജധാനി, സ
 ക്ഷമയുണ്ടാകുന്നിടങ്ങളെ രാജാധാനി ആ ദിവ്യശിശു
 പിറന്ന കാണിഞ്ഞി. ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനും
 സർവ്വരാജ്യം സമാധാനമായ അധിപനായി കാണി
 ഞ്ഞി. അവർ ആരാധിച്ചു.

“നിഷ്കലം തുറന്നു പൊന്നു മിറയും കുത്തുതൊപ്പും
 എടുത്തു കാഴ്ചചെയ്യു” (മാർക്കു 11 C)

പൊന്നും തിന്നുകൊല്ലുകളും കുത്തുതൊപ്പും ഇതര സുഗ
 സുഭവ്യങ്ങളും അന്വയയ്ക്കാൻ വിഭവസാധ്യമായിട്ടുള്ള ഘട
 കങ്ങളായിരുന്നു (ജാ. 6, 20; എസക്ക. 21, 22). പര
 സ്പത്യരായ വടനശാസ്രുജ്ഞൈമാർ യേശുവിനു സമർപ്പിച്ച
 കാഴ്ചചെയ്യുതൊപ്പും യേശുവിന്റെ വ്യക്തതപ്രകാരം
 വിഭിന്നഭാവങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു ആദികാലസഭാ
 പിതാക്കന്മാർ വ്യഖ്യാനിക്കുന്നുണ്ട്. പൊന്നും രാജ്യപ
 ത്തെയും മിറ സമാനത്തെയും (സമാനതയിലൂടെ രക്ഷ കി
 ന്ന ഭംഗം) കുത്തുതൊപ്പും ദിവ്യതയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു
 വെന്നു.

യുഗാന്തരങ്ങളുടെ പ്രതിഷ്ഠയായ ക്രിസ്തുതാനന്മാ
 ന്നു അബ്രഹാമിന്റേയും ഭാഷിദിന്റേയും വംശപരമ്പര
 യിൽപ്പെട്ട യേശുവെന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ മത്തായിയും
 (1,1—17) ലൂക്കോസും (3, 23—38) യേശുവിന്റെ വം
 ശാവലി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തു പിതൻ പര്യസ

പ്രവർത്തനകാലത്തു് അവിടുത്തെ മിശിഹാത്വത്തിന്നു് വളരെ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നു. അബ്രാഹാമിന്റേയും ഐസാക്കിന്റേയും വംശത്തിൽ പ്പിറക്കുന്ന മിശിഹാ യോഗാത്യരക്ഷകന്മാരെന്ന യാദനയും ശക്തമായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ മെസിയന്ദനിക രക്ഷാകരഭാവത്തോടേ് രാജകീയതയും ചേർത്തിരുന്നു. പൗരസ്ത്യ വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ യേശുവന്നോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ അവിടത്തെ രാജതം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. രാജാക്കന്മാർക്കു മാത്രം അർപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചവസ്തുക്കളാണു് അവർ യേശുവിനു സമർപ്പിക്കുക.

നിക്ഷേപം (തെസാലൂസം) എന്ന പദം മത്തായി സുഖിശേഷകൻ 6, 19. 20. 21 എന്നിവിടങ്ങളിലുമുപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. “ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കായി നിക്ഷേപങ്ങൾ കരുതിവയ്ക്കരുതു്.....സമർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി നിക്ഷേപങ്ങൾ കരുതിവയ്ക്കുക.....” നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം എവിടെയോ അവിടെയായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും” (6, 19—21). മത്താ. 2, 11. C മത്താ. 6, 19—21 നോട് (വിശേഷിച്ചു് 6, 21 നോട്) ബന്ധപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സമർപ്പണത്തിന്റെ അന്തരഭാവം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു. ഹിബ്രുചിന്തയിൽ ഹൃദയം മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമാണു്. വികാരവിചാരങ്ങളുടെയെല്ലാം കേന്ദ്രം. മനുഷ്യനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഉൾശക്തി. മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ ആകെത്തുക എന്നുപറയാം. ബേത്ലഹേമിലെ ഭവനത്തിൽ അമ്മയായ മേരിയോടൊപ്പം ശയിക്കുന്ന ദിവ്യശിശുവിൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതം നേഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും ജന്മസാഹചര്യവും കണ്ടെത്തിയ വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തങ്ങളുടെ ജീവിതസമ്പാദ്യം മുഴുവൻ സ്വയം സമ്പൂർണ്ണമായി തുറന്നു് സമർപ്പിച്ചു. അവർ പൊന്നും പണവും കരുതി. മറ്റേയും

കർത്തൃരക്ഷവും ശേഖരിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളോടൊപ്പം യേശുവിനോടേണ്ടി. മിശിഹായും രക്ഷകനും രാജാവുമായ യേശുവിനോടേണ്ടി. ജീവിതത്തിലെ ഇതര മൂല്യങ്ങളൊന്നാക യേശുവാകുന്ന മൂല്യത്തിനോടേണ്ടി സമർപ്പിച്ചു. തങ്ങളുടെ ജീവിതനാഥനായി മേരിമകനെ സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം; ആരും സത്യം നേടി. ഇതിനാണ് അവർ യൂദന്മാരുടെ രാജാവായി പിറന്നവനെ അന്വേഷിച്ചത് (2, 2). ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ മൂല്യമായി യേശുവിനെ അംഗീകരിച്ചുരോധിക്കുമോ?

II

അറിയണം-നശിപ്പിക്കാൻ

ഹേറോദേസും യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചു. “യൂദന്മാരുടെ രാജാവായി പിറന്നവൻ എവിടെ?” പൗരസ്ത്യ വാനവിജ്ഞാനികൾ കൊട്ടാരത്തിലെത്തിയപ്പോൾ മതഗ്രന്ഥപണ്ഡിതന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഹേറോദേസും ആരാഞ്ഞു. ക്രിസ്തു (മിശിഹാ) ജനിച്ചതെവിടെ? കിഴക്കുനിന്നെത്തിയവരെപ്പോലെ ആരാധിക്കാനല്ല അന്വേഷിക്കുക. അയാളുടെ അനന്തരനടപടികൾ വ്യക്തമാക്കുന്നല്ലോ. ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കുക. തിരിച്ചുചെന്ന് വിവരവിശദമായറിയിക്കണമെന്നും ഹേറോദേസ് പൗരസ്ത്യ വിദ്വന്മാരോട് ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നു. ഹേറോദേസിന്റെ ഭയഭ്രമവും വിജ്ഞാതാർക്കു ഗ്രഹിക്കാനായി. അവർ മറുവഴി തിരിച്ചുപോയി. വിജ്ഞാതന്മാരെ കാത്തിരുന്ന ഹേറോദേസ് നിരാശനായി. അയാളൊരു സംഹാരദ്രവനായി. ലോകചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ശോകമുകുമായൊരാളായും എഴുതിച്ചേർത്തു. നിരപരാധികളും നിഷ്കളങ്കരുമായ പിഞ്ചുപൈതൃക്കളെയെങ്കെ കൊന്നൊടുക്കി.

ചരിത്രകാരൻ ഫ്ലാവിസ് ജോസഫ് ഹേറോദേസിന്റെ സ്വഭാവം ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് (15:3-3). തന്റെ സ്ഥാനം തട്ടിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അയാൾ സംശയിച്ചവരെയെല്ലാം— സ്വകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരെപ്പോലും—വധിച്ചു. അത്രയും അധികാരക്കെതിയനായിരുന്നു. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ശിശുവധാത്തക്കുറിപ്പ് ഫ്ലാവിയസ് ജോസഫ് നന്നം പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും സുവിശേഷകൻ പറയുന്ന ക്രൂരസംഭവം ഫ്ലാവിയസ് ജോസഫ് ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഹേറോദേസിന്റെ സ്വഭാവത്തിനു തീർത്തും ചേർന്നതുതന്നെ.

ക്രോധാക്രാന്തനായി ഫേറോദേസം ഗർജ്ജിച്ചു. ബേത്ലഹേമിലും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും രണ്ടു വയസ്സിൽ താഴെയുള്ള എല്ലാ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളേയും ഒന്നാഴിയാതെ കൊന്നുകളയുക. ഏതാജ്ഞയും നിറവേറ്റാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായ പടയാളികൾ രാജാവ് നിർദ്ദേശിച്ചതനുസരിച്ച് പ്രദേശങ്ങളിലെ വീടുവീടായി കയറിയിറങ്ങി. മാറ്റത്തു പറിപ്പിടിച്ചാശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്ന ഓമനപ്പത്രമാരെ അവർ നിഷ്കരുണം പിടിച്ചുപറ്റിച്ച് ആ അമ്മമാരുടെ മുമ്പിൽപച്ചതന്ന അരിഞ്ഞുവിഴ്ത്തി. മുലപ്പാൽ നന്നാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ട്. കര്യമൊന്നുമറിയാതെ മാറ്റത്തു ഓടിക്കളിച്ചുനടന്ന ചുണക്കുട്ടന്മാരുണ്ട്. മാതാപിതാക്കളേയും സഹോദരങ്ങളേയും ശൈശവത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ കിളിക്കൊഞ്ചൽകൊണ്ടാമോടിപ്പിച്ചിരുന്നവരുണ്ട്. ഇതൊന്നും രാജകൽപനാ രചർത്തികൾക്കുപ്രശ്നമല്ല. രണ്ടുവയസ്സും അതിനേറെ വെളിച്ചം പ്രായമുള്ള ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെയെല്ലാം വധിച്ചു. രാജകൽപന നിറവേറിയതിന്റെ സംതൃപ്തി രാജകീകരന്മാർക്കു്. നിർദ്ദേശം നിറവേറിയതിലും താൻറെ നേരെ ഉയർന്നുവന്ന വെല്ലുവിളി മുളയിലേ നുള്ളിക്കളഞ്ഞെന്നു കരുതുന്നതിലും ഫേറോദേസിനു സന്തോഷം. ആനന്ദത്തിന്റെയും ആശ്വാസത്തിന്റെയും നിക്ഷേപപാത്രങ്ങൾ നിർദ്ദേശം നികപ്പെട്ടതോർത്തു് മാറ്റത്തേപ്പിച്ച് ആർത്തവച്ചു് മുറവിളികൂട്ടുന്ന അമ്മമാർ. “സന്താനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക തന്നെ അസാദ്ധ്യം”

നിരപരാധികളായ ശിശുക്കളുടെ വധത്തിൽ സുവിശേഷകനായ മത്തായി ആറു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുപുറം ജറമിയായ ഇസ്രായേലിനെ (വടക്കൻ രാജ്യത്തെ)ക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ വാക്കുകളുടെ പൂർത്തികരണം ദർശിക്കുന്നുണ്ടു്. അടി

മത്തായിൽ നിന്നുള്ള സ്വതന്ത്രയാക്കേണ്ടിയിട്ടും പുനരുദ്ധാരണത്തെക്കുറിച്ചും ജറമിയോസ് പ്രവചിച്ചു.

“യാഹ്വേ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:

രാമയിൽ ഒരു ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു

കരച്ചിലും കഠിനമായ നെടുവീർപ്പും തന്നെ.

രാഹേൽ തന്റെ മക്കളെപ്രതി നെടുവീർപ്പിടുന്നു.

അവരെപ്രതി ആശ്വസിക്കാൻ അവർ നിരസിക്കുന്നു.

കാരണം അവർ ഇപ്പോഴായിരിക്കുന്നു” (ജറ. 31,15)

പ്രവാചകൻ ഇസ്രായേൽ (വടക്കേ)രാജ്യത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുക. രാഹേൽ രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ജോസഫിന്റെയും ബഞ്ചമിന്റെയും അമ്മയാണ് (ഉൽപ്പ. 30, 24; 35, 16) (ജോസഫിന്റെ മക്കളാണ് മനശയും എഫ്രായയും). ബഞ്ചമിൻ ഗോത്രത്തിന്റെ വാസസ്ഥാനമാണ് റാമ. ജൂസലേമിന് അഞ്ചു മൈൽ വടക്ക് ഏൽ റാമിൽ. ബഞ്ചമിൻ ഗോത്രത്തിന്റെ വാസസ്ഥലത്തിനു കൂളിലാണ് രാഹേലിന്റെ കബറിടമെന്നു കരുതിയിരുന്നപ്പോൾ. ബേത്ലഹേമിനടുത്താണെന്നു പിൻകാലത്തു കരുതിത്തുടങ്ങി (ഉൽപ്പ. 35, 19; 48, 7; 1 സാമ. 10, 2-3). ഇതിനോടു മത്തായി സൂചിപ്പിക്കുകയോ യോജിക്കുന്നതാണെന്നു (2,18). ഇസ്രായേലിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്നും യാഹ്വേ അവളെ സ്വതന്ത്രയാക്കുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന് ആമുഖമായി അവളുടെ പ്രചപനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രവാചകൻ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. രാഹേലിന്റെ വിവാഹം അവസാനിക്കും.

ജറമിയോസിന്റെ വടക്കുകിഴക്ക് മന്ത്യവിന്റെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥം വളരെ സമ്പുഷ്ടമാണ്. മിശി

മായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രചലനങ്ങളുടേയും യേശുവിന്റെ പഠിപ്പാലാനുഭവങ്ങളുടേയും ചെളിച്ചുത്തിൽ യേശുവിന്റെ ജനനത്തോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന നിരപരാധികളുടെ വധത്തിന്റെ അന്തരാർത്ഥം കൂടുതൽ തെളിവാർന്നു വരുന്നു. യേശു മെസിയായി രാജ്യമാണ്. അദ്ദേഹത്തിനെതിരേ രാഷ്ട്രീയധികാരികൾ പടവാളിയർത്തുന്നു. ഈ ഏതിർപ്പ് യേശുവിനെ പീഡിപ്പിച്ചതിലും ക്രൂശിച്ചതിലും വിജയിച്ചു. യേശുവിന്റെ സഹനത്തിന്റെ മുന്നോടിയാണ്. പരിത്യക്തതയിലും ശത്രുതയിലും മാംസാസ്ഥിമത്ത് ജാദികൾ തുളച്ചുകയറുന്ന സഹനത്തിലും മരണത്തിലും നിമഗ്നനായ യേശുവിന്റെ സഹനത്തിന്റെ മുൻസൂചന. ശിശുവധത്തിലും യേശുവിന്റെ വധത്തിലും അന്യായം അധികാരസ്ഥാനത്തിൽ ന്യായം വീഡിച്ചു സത്യത്തെ കഴിമരത്തിലേറുന്നു. പക്ഷേ അന്യായത്തിന് നാമമാത്രമായ വിജയമേ പ്രാപിക്കാനായുള്ളൂ. സത്യത്തിനാണ് സമ്പൂർണ്ണ വിജയം. അത് യേശു സ്വജീവിതത്തിലുടേലോഷിച്ചു. യേശു രക്ഷപ്പെട്ടു. സത്യം വിജയിച്ചു.

ഹേറോദേസിനു യേശുവിനെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലായിരുന്നു. അറിയണമെന്നാഗ്രഹമുള്ളവരിൽനിന്നു പ്രേരണലഭിച്ചപ്പോൾ അറിയാവുന്നവരോടന്വേഷിച്ചു. അംഗീകരിക്കാനു. സ്വീകരിക്കാനല്ല. നശിപ്പിക്കാൻ.

യേശുവിനെ നശിപ്പിക്കാൻ ഹേറോദേസ് നിർദ്ദേശിച്ചു. പക്ഷേ നശിച്ചത് യേശുവല്ല. ഹേറോദേസും നിരപരാധികളായ ഒട്ടനേകം മനുഷ്യമക്കളുമാണ്.

പ്രിയ വായനക്കാരാ, താങ്കൾ എന്തിനാണ് യേശുവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നത്? ദൈവത്തെക്കുറിച്ചാരായുന്നതെന്തിന്? ആരാധിക്കാനോ അവസാനിപ്പിക്കാനോ? സ്വീകരിക്കാനോ നിരാകരിക്കാനോ? നിങ്ങളെ സമ്പൂർണ്ണ

മായി സമർപ്പിക്കാനോ? ദൈവത്തിന്നെതിരായി പ്രവർത്തിക്കാനോ?

ഈശ്വരനെക്കൊന്നിട്ട് തർസ്ഥാനത്തു് മനുഷ്യനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരെ ചരിത്രം കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നും അതാവർത്തിക്കുന്നവരുമുണ്ടു്. പക്ഷേ അവരുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ മൗഢ്യം ചരിത്രം തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈശ്വരനെ മരിപ്പിക്കുന്നവർ ഈശ്വരനെയല്ല ഈശ്വരന്റെ പരിമേയപ്രതിമകളായ മനുഷ്യരെയാണു് വധിപ്പിക്കുക. ഈശ്വരനിഷേധി മനുഷ്യനിഷേധിയാണു്. ദൈവത്തെ കൊന്നൊടുക്കാനിറങ്ങുന്നവർ ദൈവത്തെയല്ല കൊല്ലുക. നിരപരാധികളായ മനുഷ്യരെയാണു്. നിങ്ങൾക്കു് ഈശ്വരനെ മരിപ്പിക്കാനാവില്ല; മനുഷ്യനെയാവും. ഒരു കൊലയാളിയാകാനാണോ നിങ്ങളുടെ ഈശ്വരാനേപഷണം? നിങ്ങളുടെ ഈശ്വരാനേപഷണം അങ്ങയെ ആരാധിക്കാനും അങ്ങേയ്ക്കു് സമ്പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ചു് സായുജ്യമടയാനുമായിരിക്കട്ടെ. ജീവിതലക്ഷ്യം നേടി ആത്മസാന്തുപ്പി പ്രാപിക്കാനാവട്ടെ!

III

അറിയാം-ആരാധിക്കില്ല

സുവിശേഷകനായ മാത്യു രണ്ടാമട്യായത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മറ്റു രണ്ടു കൂട്ടരാണ് മറ്റൊരുപുരോഹിതന്മാരും വേദപണ്ഡിതന്മാരും.

അടിമത്തത്തിനുശേഷം യഹൂദമതത്തിന്റെ തുറകളിലാകെ നിർണ്ണായക സ്വാധീനവും സ്ഥാനവും ഉള്ളവരായിരുന്നു പ്രധാന പുരോഹിതന്മാർ. പ്രധാന പുരോഹിതൻ എന്ന സംജ്ഞ ഉരുവിച്ചത് അടിമത്തത്തിനുശേഷമാണ്. എങ്കിലും ആരംഭം മുതൽക്കേ ഇസ്രായേലിൽ മുഖ്യ പുരോഹിതന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. മതകർമ്മങ്ങൾ നയിക്കുക, പുരോഹിതഗണത്തിനു നേതൃത്വം നൽകുക മുതലായവ അവരുടെ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽപ്പെടുന്നു. സാദോക്ക, അബിയഥാർ, അബിമേലേക്കു മുതലായവർ മുഖ്യപുരോഹിതഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു.

പ്രവാസാനന്തരം ഏഴുതീയ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങളിൽ മുഖ്യപുരോഹിതന്റെ അഭിഷേകത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട് (പറ. 40, 12-15). അഭിഷേക ശുശ്രൂഷയിലൂടെ മുഖ്യ പുരോഹിതസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു.

മുഖ്യപുരോഹിതന്റെ സ്ഥാനനേതൃത്വം വെളിപ്പെടുത്തുന്നവായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികവസ്ത്രം. ഒരു മാർപ്പതക്കും, എഫോട്, നെടുങ്കുപ്പായം, ലിനൻകുപ്പായം ശ്വേതവസ്ത്രം, അരപ്പട്ട എന്നിവയുൾപ്പെട്ടതായിരുന്നു ഔദ്യോഗികവസ്ത്രം (പറ. 28,4). മാർപ്പതക്കത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി 'ഉറീം' 'തുമ്മിം' ഇവയും ധരിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ ഒരു നെററിപ്പട്ടവും ധരിക്കണം. "ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ" എന്ന് സ്വർണ്ണത്തകിടിചെഴുതി

നെററിയിലേക്കു തുടങ്ങിക്കിടക്കത്തവിയം ശീരോവസ്ത്രത്തിൽ പിടിപ്പിച്ചതാണ് നൊറിപ്പട്ടം (പു. 28,36). ഇതു പുരോഹിതൻ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കും വിശുദ്ധ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുമായി വേദിയിലിട്ടു പ്രതിഷ്ഠിതാനന്തരം പ്രതികമാണ്.

വർഷത്തിലൊരിക്കൽ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ചു ജനങ്ങളുടെ പാപപ്പരിഹാരത്തിനായി ധൂപമർപ്പിക്കുകയും ബലി നടത്തുകയും ചെയ്യുക പ്രധാനപുരോഹിതന്റെ കടമയാണ്. ദേവാലയത്തിന്റെ സംരക്ഷണവും ദൈവാരാധനയുടെ ക്രമീകരണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു. താഴെയുള്ള പുരോഹിതശ്രേണിയുടെയും ചേദായരുടേയും നേതൃത്വവും അദ്ദേഹത്തിനായിരുന്നു. ഉഴരിയും തുമ്മിമും ഉപയോഗിച്ചു ദൈവഹിതം വിശ്വാസികൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുത്തിരുന്നതും മുഖ്യപുരോഹിതനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെതാണ് നീതിന്യായാധനത്തിലെ അവാസാനവാക്കു. സാൻഹെദ്രീൻ സംഘം (ന്യായാധിപസംഘം) ത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനും പ്രധാന പുരോഹിതൻ തന്നെ. രാജവാഴ്ചക്കാലത്തു ഇസ്രായേലിലെ രാജാക്കന്മാരെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരുന്നതും പ്രധാന പുരോഹിതനായിരുന്നു. രാജവാഴ്ച അവസാനിച്ചതിനുശേഷം രാജകീയാധിപന്മാരുടെയും സ്ഥാനമാനങ്ങളും പദവിയും പ്രധാന പുരോഹിതനിൽ വന്നുചേർന്നു. ഇവരും രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ രാജ്യനേതാക്കന്മാരും ദൈവസന്നിധിയിലെ പ്രതിനിധികളുമായി. ഒരേ സമയം പുരോഹിതമുഖ്യനും രാഷ്ട്രീയ നേതാവും.

ബി. സി. 153—37 ദീർഘിച്ച ഹസ് മോണിയൻ ഭരണകാലത്തു ഹസ് മോണിയർ ഒരേസമയം രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരും പ്രധാന പുരോഹിതന്മാരുമായിരുന്നു. അവ

നന്നത്തെ ഹസ്തമോണിയൻ ഭരണാധിപൻ അരിസ്റ്റോ
 ബുളസ്സിന്റെ കാലത്തു കിടമൽസരങ്ങളും ഭിന്നതകളും
 നിമിത്തം ബലഹീനമായിരുന്നു ഇസ്രായേൽ. അവരെ അ
 നായാസം കഴിടക്കാൻ റോമാക്കാർക്ക് കഴിഞ്ഞു. റോമായു
 ടെ പ്രതിനിധിയായാണ് ഇഡുമേയനായ ഹെറോദേസ് ഭര
 ണം നടത്തിയിരുന്നത്. അയാൾക്ക് മതകാര്യങ്ങളിൽ
 അശേഷം താൽപ്പര്യമില്ലായിരുന്നു. അക്കാലത്തു രാഷ്ട്രീയ
 മുതലടപ്പിനും സപാർത്ഥചാഭത്തിനുമുള്ള വെറുമെരുപാധി
 യായി പുരോഹിതപദം അധഃപതിച്ചു. പ്രസ്തുത പദ
 വിപണനം കൊടുത്തും വാങ്ങാവുന്നതെന്ന നിലവടരായ
 ത്തി. തത്ഫലമായി പുരോഹിതന്മാർക്ക് ജനഹൃദയങ്ങളിലി
 ലുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം നഷ്ടമായിപ്പോയി. വിശുദ്ധിയുടെ പ്ര
 തികങ്ങളായിരിക്കേണ്ടവാണ് പുരോഹിതന്മാർ. ദ്രവ്യാഗ്ര
 ഹത്തിന്റേയും അനിതിയുടേയും സുഖലോലുപതയുടേയും
 അസന്മാർഗ്ഗീയതയുടേയും മൂർത്തിഭാവങ്ങളായി അധഃപ
 തിച്ച പുരോഹിതഗണത്താണ് യേശു അതിശക്തമായ
 ഭാഷയിൽ അപലപിക്കുക.

വേദപാരംഗതന്മാരാണ് രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ. മോശയു
 ടെ നിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രവാചകഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രാചീ
 ണ്യവും പാണ്ഡിത്യവും പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവർ. വിശുദ്ധ
 ഗ്രന്ഥം ആധികാരികമായി വ്യഖ്യാനിക്കാൻ അധികാരമു
 ള്ളവർ. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം മുഴുവനും പഠിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളവർ.
 പ്രധാനാചാര്യപത്തിനു ജനങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായിരുന്ന
 സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെട്ടതോടെ നിയമജ്ഞർക്കും (വേദഗ
 ന്ഥപണ്ഡിതന്മാർക്കും) ഫരിസേയർക്കും പ്രാധാന്യം
 ഏറി വന്നു.

പ്രധാനപുരോഹിതന്മാരും വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും
 യേശു പിരിഞ്ഞ സ്ഥലം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. യൂദന്മാരുടെ

രാജാവിന്റെ ജന്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യുദ്ധമതപാരമ്പര്യം നന്നായറിയുന്നവരാണു് രണ്ടുകൂട്ടരും. ദൈവഹിതം ദൈവജനത്തെ അറിയിക്കേണ്ടവർ. അവർക്കു് നിയമങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളുമാകെ അറിയാം. എല്ലാംമറിയാം. ഇനി അറിയേണ്ടതായാന്നുമില്ല. മറുപുരുഷൻ്റെ അറിയിച്ചുകൊടുത്താൽ മതി. അവർ അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. പക്ഷേ ആരെയും അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. ആരെയും അറിയിച്ചില്ല.

IV

ശലഭങ്ങൾ

സന്ദേഹമോിയ സുഹൃത്തേ, കടന്നുചാന്നതാളുകളിൽ മൂന്നുതരം ആളുകളെ കാണുകയുണ്ടായി. പ്രപഞ്ചസമുദായം രകനായ യേശുവിന്റെ ജനനത്തോടനുബന്ധിച്ച് സുവിശേഷകനായ മാതൃ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മൂന്നു കൂട്ടം ആളുകൾ.

പൂർവ്വദിക്കിൽ നിന്നു വന്ന വിജാതീയ വാനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാണ് ഒന്നാം കൂട്ടർ. അവർക്ക് ഒരു സൂചനകിട്ടിയതേയുള്ളൂ. അവർ അതു മനസ്സിലാക്കി. സൂചിത വ്യക്തിയെ തിരക്കിയിറങ്ങി. ആ ദിവ്യനെ കണ്ടാരാധിക്കാൻ ക്ലേശങ്ങിടം സ്വയം വരിച്ച് യാത്ര ചെയ്തു. വിദ്യുരത്തിൽ നിന്നു വന്നു. അറിവുള്ളതായിരിക്കാനും കൂടുതൽ അറിയാനും ആരാധിക്കാനും. അതിനായിരുന്നു അവരുടെ അന്വേഷണം.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചറിയാനുള്ള സൂചനകൾ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലാകെയുണ്ട്. പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളുടെ ഉള്ളറകളിലേക്കിറങ്ങുന്നതോടും അതുളതപ്രതിഭാസത്തന്റെ വിധിതാവിനെ ദർശിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കാത്തവർ സ്വന്തം ബുദ്ധിയുടേയും മനസ്സാക്ഷിയുടേയും സ്വഭാവത്തെ മനസ്സുൾപ്പം എതിരേ നില്ക്കുകയല്ലേ? എന്റെ മുന്തിലിരിക്കുന്ന ഓരോ വസ്തുവും ചുറ്റും കാണുന്ന പ്രകൃതിഘടകങ്ങളോരോന്നും ഞാൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നവരും ഇടപെടുന്നവരുമായ ഓരോ വ്യക്തിയും ദൈവോന്മുഖമായയാൻ എന്നു ക്ഷണിക്കുകയാണ്. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ സംഭവമോരോന്നും എന്നിൽ നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ ദർശിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങളാണ്. തലോട്ട

കയും തപ്പുകയും ചെയ്യുന്ന സ്നേഹപിതാവിന്റെ വർണ്ണനാതിതമായ സ്നേഹത്തിന്റെ വൈവിധ്യമാർന്ന അനുഭവങ്ങൾ. സാമ്പർദ്ദികമായി സിദ്ധിച്ച സൂചനകളിൽ നിന്നും രക്ഷകനായ യേശുവിലേക്കുവരുന്ന പലരേയും പുതിയനിയോഗനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. യേശുവിനെ രക്ഷകനായി അനുഭവിച്ചവരെ. യേശുവിനെ സ്വജീവിതത്തിൽ കണ്ടെത്താനും ആ നാഥനു സ്വയം സമർപ്പിക്കാനും കഴിഞ്ഞവരെ.

സുവിശേഷകൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മൂന്നു കൂട്ടരേയും ഇന്നത്തെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിൽ നമുക്കു കാണാനാവുന്നു. യേശുവിനെ അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് സഭ. യേശുദർശനം നേടിയവരുടെ സഹഭാഗിത്വം. അവിടത്തെ അനുഭവിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരുമുൾക്കൊള്ളുന്നെന്നതു സത്യം തന്നെ. എന്നാൽ ക്രിസ്തുപരവുമായി ബന്ധമൊന്നുമില്ലാത്ത കൊട്ടാരവാസികളേയും പ്രസ്ഥാനമാന്യന്മാരേയും പണ്ഡിതമാന്യന്മാരേയും സഭാ സമൂഹത്തിൽ കാണാനാവുന്നു. ഈശ്വരവിശ്വാസംപോലുമില്ലാത്ത സഭാംഗങ്ങൾ! ഇവരിൽപ്പെട്ടവരാണ് പലപ്പോഴും സഭാസമൂഹങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാരായി ചമയുന്നവരും. ഇവരുടെയെല്ലാ മുൻഗാമികളെപ്പോലെ ഇവരും യേശുവിനെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യാനുള്ള പോക്കിലാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അവർക്കറിയാമോ ആവോ? തങ്ങളുടെ രാജസമാനമായ ജീവിതത്തെയും ചെയ്തികളെയും ന്യായീകരിക്കാനും സാധൂകരിക്കാനും യേശുവിനേയും അവിടത്തെ തുടർച്ചയായ സഭയേയും അവർ വിനിയോഗിക്കുന്നു. പക്ഷേ താന്താങ്ങളുടെ കൊട്ടാരങ്ങളിൽനിന്നിറങ്ങുവാൻ തുനിയില്ല. അവരെ ആരാധിക്കുന്ന, അവരുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്കു വഴി തുറന്നു, ദൈവത്തെയാണ് അവർക്കു വേണ്ടതു്. അവരുടെ പ്ലാനും പദ്ധതിയും ചെയ്തികളും ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന

ദൈവത്തെ അവർക്കു വേണ്ടി. അങ്ങനെ അവതരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ വധിക്കാൻതന്നെ അവരൊരുമെടുത്തു. അതു തന്നെയാണല്ലോ തങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥതാൽപ്പര്യങ്ങളും അശാസ്ത്രീയവും മുൻവിധിയിലധിഷ്ഠിതവുമായ നിഗമനങ്ങൾപോലും തെറ്റായാലും ശരിയായാലും ദൈവജനം മുഴുവനുംഗീകരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു ശരിക്കെന്ന സഭാധികാരികളും ആവർത്തിക്കുക.

ഇനിയുമൊരു കൂട്ടർ ദൈവാന്വേഷണവും ആരാധനയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഒരുക്കിനിർത്തുന്നു. സഭാകാര്യങ്ങളിൽ തീർണ്ണമതികളായവർപോലും പപപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പ്രയോഗമാണ്: “നമ്മുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിനു ക്ഷീണം വരരുത്”. അല്ലെങ്കിൽ “നമ്മുടെ പ്രസ്ഥാനം വളർണം” നന്ന്. പക്ഷേ എന്താണ് നമ്മുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം? ഇപ്പറയുന്നപദഭേദിക്കുന്നത് ബാഹ്യമായ ഭേദതയാണ്. ആന്തരികഭേദത ചെപ്പറ്റി അവരത്ര വ്യഗ്രരല്ല. ക്രിസ്തീയവിശ്വാസമില്ലാത്തവരും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്നെതിരെ ജീവിക്കുകയും ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർപോലും സഭാസമൂഹങ്ങളുടെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനങ്ങളിൽ കയറിപ്പറന്ന ഭീകരവൈരുദ്ധ്യം കാണാനിടയാവുന്നു. വികർബ്ബാനയിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ സമഗ്രസമുദായത്തെ പ്രവർത്തനം മുഖവിലയെടുക്കാതെ വരും ക്രിസ്തീയസമൂഹങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാരായി നടക്കുന്നു, നടക്കുന്നു! സഭയിലോ ക്രിസ്തുവിലോ ഈശ്വരനിലോ പോലും വിശ്വാസമില്ലാത്ത പള്ളിയംഗങ്ങളെയും ഭരണസമിതിയംഗങ്ങളെയും പരിചയമില്ലാത്ത വികാരിമാരുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞതരത്തിലുള്ളവർതന്നെ ചെറുനാളുകൾക്കു പള്ളിപ്പരിപാടികൾക്കു ചെരുമ്പാ

മുഴക്കി മുന്പേ പോകുന്നു. പക്ഷേ അവർ അത്തരം ആഘോഷങ്ങളുടെ ഉള്ളിലേക്ക് സ്വയംമറങ്ങാറില്ല. യേശുവിന്റെ പിറവിസ്ഥലം ഭൂമി മാറിനിന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കും. പോയി കാണിപ്പൂ. ഞായറാഴ്ചയും മറ്റു ദിവസങ്ങളിലും വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ യേശുവിനെ ആരാധിക്കുന്നവർ തങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന പ്രാർത്ഥനാലയത്തിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പിലെ ചെററക്കുടലിൽ മാറാവ്യമായി ബാധിച്ചു ഏറെ നാളായി ജീവപാനം പോലും അസാധ്യമായി കിടക്കുന്ന ഒരിട്രനെ സന്ദർശിക്കുകയോ അവനുവേണ്ടി ഒരു നിമിഷം ഒന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത ദുരവസ്ഥ സംഭവിക്കാത്ത സഭാസമൂഹങ്ങളുണ്ടാവുമോ? കൊട്ടാര സമാനമായ സൗധത്തിൽനിന്നും 'രാജകീയമായി' പള്ളിയിലെത്തി കേരള കൃത്യങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചു ആത്മസംതുച്ഛിയും വാങ്ങിക്കെട്ടിയിട്ടു അതേ പള്ളിയെ പെട്ടിണിക്കോലങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു ചിന്തയും മനശ്ചാഞ്ചല്യവുമില്ലാതെ മടങ്ങുന്ന 'നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികൾ' വാസ്തവത്തിൽ ബേത്ലഹേമിലെ ശിശുവായ യേശുവിനെ കൊല്ലാൻ ഫേറോദേസിനു വഴികാട്ടുകയല്ലേ? സഭാസംഘടനകൾക്കും പേരുകൊത്തിയ പള്ളിസാമാനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി വാരിക്കോരിക്കൊടുക്കുകയും അതേ സമയം അതേ സഭാ കൂട്ടായ്മയിലെ ഭവനരഹിതന്റെയോ ഭക്ഷണമില്ലാത്തവന്റെയോ അതുമല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരൊന്നിലും സാമ്പത്തിക പ്രശ്നത്തിലുൾപ്പെടുന്നവന്റെയോ ആവശ്യം നിറവേറ്റാൻ ചെറുവിരൽപോലും അനക്കാത്ത നിത്യകമ്പസാരകാരും നിത്യകുർബ്ബാന സ്വീകരണക്കാരും നിരപരാധിയായ യേശുവിനെ വധിക്കുകയത്രേ. ഇത്തരക്കാരെ ചോദ്യം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും അഥവാ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നവരെ 'നശീകരണൻ' എന്നും 'സഭാവിരോധി' എന്നും മറ്റും മുദ്രകുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന 'സഭാ സ്നേഹികളും' ഒരുപോലെ ബേത്ലഹേമിലെ യേശുവിനെ വധിക്കുകയാണ്; ആരാധി

കയ്യല്ല. അന്തിയുരങ്ങേന്നിടമിപ്പുരത്തു ഞ് ഇടവും വിട്ടും ഉണ്ടാക്കുക പ്രധാന ധർമ്മമെന്നു സൗകര്യപൂർവ്വം മറന്നു മറച്ചും രൂപതാതിരൂപതകളുടെ വമ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്ന ആരാധനാരായനേതര സൗധങ്ങളുൾത്തുന്ന സഭാ സംവിധാനം മാറാൻ ഇനിയും മുന്നിട്ടിറങ്ങാത്ത ദിനശോപുരവേസികളും ബേതേലഹേമിയിലെ ശിശുവിനെ കൊല്ലാൻവേണ്ടി ചുറ്റുമുള്ള നിരപരാധികളെയെല്ലാം കൊന്നൊടുക്കയാണെന്നറിയാത്തതെന്ത്? ഇങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യനികൾ ഒറ്റയ്ക്കും കൂട്ടായും ന്നാറാണ്ടുകളായി ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യേശുവയങ്ങൾ എത്രവേണമെങ്കിലും എണ്ണിയെണ്ണിപ്പറയാനാവും.

യേശുവിനെ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളാണ് പുതിയനിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. സുവിശേഷകന്മാരായ മത്തായി, മാർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ എന്നിവർല്ലാമ് തങ്ങൾക്കനുഭവപ്പെട്ട യേശുവിനെയാണ് അവ തരിപ്പിക്കുക. അവർക്കോരോരുത്തർക്കും യേശുചിന്തോടൊത്തുള്ള ജീവിതത്തിലോ അവരവർ ജീവിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. സഭാ സമൂഹത്തിലോ അവരിടപെട്ട വ്യക്തികളിലോ അനുഭവസ്ഥനായ യേശുവിനെ. സുവിശേഷകന്മാരിൽ മത്തായിയും യോഹന്നാനും മാത്രമേ യേശുവിന്റെ കൂടെ ശിഷ്യന്മാരായി നടന്നുള്ളവല്ലോ. നാലുപേരും നാലും തിരീലാണപ്പോ യേശുവിനെ അവതരിപ്പിക്കുക ആത്യന്തം കീടാവം ഒന്നുതന്നെ. അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകവും പൗലോസ് ശ്രീഹൃദയുടെ ലേഖനങ്ങളുമെല്ലാം വിഭിന്ന ക്രിസ്തപരഭവ സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

V

കണ്ണുണ്ട് കാഴ്ചയില്ല; കണ്ണില്ല കാഴ്ചയുണ്ട്

യേശുവിനെക്കാണാൻ അവിടത്തെക്കുറിച്ചു് നമുക്കു
ജ്ഞ ഉൾക്കാഴ്ച, അപൂർണ്ണമാണെന്നു നാം സമ്മതിക്കണം.
'യേശു ആരു' എന്നു് എന്നിക്കറിയാം' എന്ന ഭാവമുള്ള
കുടുംബത്തിലെ കാണാനാവില്ല. ഇക്കാര്യം യോഹന്നാൻ
സുവിശേഷകൻ സുതരാം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. സുവിശേഷ
കന്മാരിൽ ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സുവിശേഷകൻ
സുതരമായി ആവർഷ്കരിക്കുന്നു.

- 1) യേശു കടന്നുപോകവെ ഒരു പിറവിക്കുരുടെനെ
കണ്ടു. 2) ശിഷ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു:
ഇങ്ങനെയോ, ഇവൻ അന്ധനായി ജനിച്ചതു് ആരുടെ
പാപം നിമിത്തമാണു്? ഇവന്റെയോ ഇവന്റെ
മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയോ? 3) യേശു മറുപടി പറ
ഞ്ഞു: ഇവൻ്റെയോ ഇവൻ്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ
യോ പാപം നിമിത്തമല്ല; പ്രത്യേക ദൈവത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തികൾ ഇവനിൽ പ്രകടമാകേണ്ടതിനാണു്.
- 4) എന്നെ അയച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ പകലായി
രീക്ഷിച്ചുവരുന്ന നാം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആർ
ക്കും ജോലി ചെയ്യാനാവത്ത രാത്രിവരുന്നു. 5) ലോക
ത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാ
ശമാകുന്നു. 6) ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു് അദ്ദേഹം നിലത്തു
തൂപ്പി; തൂപ്പൽകൊണ്ടു് ചെളിയുണ്ടാക്കി ആ മനുഷ്യ
ന്റെ കണ്ണുകളിൽ പൂശിയിട്ടു് 7) അവനോടു് പറ
ഞ്ഞു: നി പോയി ശിലോഹാ (അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ
എന്നർത്ഥമുള്ള) കുളത്തിൽ കഴുകുക. അയാൾ പോ

യി കഴുകി, കാഴ്ചയുള്ളവനായി തിരിച്ചുവന്നു.

8) അയല്ക്കാരും അയാളെ മുമ്പ് യാചകനായി കണ്ടിട്ടുള്ളവരും പറഞ്ഞു: ഇവൻ തന്നെയല്ലേ അവിടെയിരുന്നത് ഭിക്ഷയിരുന്നവൻ? ഇവൻ തന്നെ, ചിലർ പറഞ്ഞു. മറ്റു ചിലർ ഫറഞ്ഞു: അല്ല, ഇവനും അവനെപ്പോലിരിക്കണമെന്നേയുള്ളൂ.

എന്നാൽ അവൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ തന്നെ. 10) അപ്പോൾ അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു. നിന്റെ കണ്ണു തുറക്കപ്പെട്ടതെങ്ങനെ? 11) അവൻ പറഞ്ഞു: യേശു എന്നു പേരുള്ളൊരു മനുഷ്യൻ ചെളിയുണ്ടാക്കി എന്റെ കണ്ണുകളിൽ പുരട്ടി; നി പോയി സീലോഹായിൽ കഴുകുക എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ പോയി കഴുകി എനിക്കു കാഴ്ച ലഭിച്ചു.

12) എന്നിട്ട് അവൻ എവിടെ എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.

13) നേരത്തെ കുരുടനായിരുന്നവനെ അവർ ഫരീസരുടെ പക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 14) യേശു ചെളിയുണ്ടാക്കി അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നതു ഒരു ശബ്ദത്തു റിവസമടണം. 15) വീണ്ടും ഫരീസർ അവനോടു അവനു എങ്ങനെ കാഴ്ച ലഭിച്ചെന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹം എന്റെ കണ്ണുകളിൽ ചെളി പുരട്ടി; ഞാൻ കഴുകി; എനിക്കു കാണുകയും ചെയ്യാം.

15) ഫരീസരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല. കാരണം അവൻ സാബത്താചരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞു, പാപിയായ ഒരുവനു എങ്ങാനു ഇത്തരം അടയ്ക്കലുകൾ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും? അങ്ങനെ അവരുടെയിടയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടായി.

17) അപ്പോൾ അവർ ആ അന്ധനോടു വീണ്ടും ചോദിച്ചു: അവൻ

നിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നപ്പോൾ; അവനെപ്പറ്റി, നി
 എന്തു പറയുന്നു? അവൻ പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹം ഒരു
 പ്രവാചകനാണ്. അവൻ അന്യനായിരുന്നെന്നും
 കാഴ്ച പ്രാപിച്ചെന്നും കാഴ്ച പ്രാപിച്ചവന്റെ മാതാ-
 പിതാക്കന്മാരെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുവാനും യഹൂദ
 ന്മാർ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. 19) അവർ ചോദിച്ചു:
 അന്യനായി ജനിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന നി
 ങ്ങളുടെ മകൻ ഇവനാണോ? ആണെങ്കിൽ എങ്ങനെ
 യാണോ അവനിപ്പോൾ കാണുക? 20) അവന്റെ
 മാതാപിതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞു: അവൻ ഞങ്ങളുടെ
 ഭക്തനാണെന്നും അവൻ അന്യനായാണ് ജനിച്ച
 തെന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം. 21) എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
 അവൻ കാണാൻ കഴിയുന്നതു് എങ്ങനെയെന്നും
 അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നതാണെന്നും ഞങ്ങൾക്കറി
 യില്ല. അതു് അവനോടുതന്നെ ചോദിക്കുവിൻ; അവ
 നു പ്രായപൂർത്തിയായപ്പോൾ. അവൻതന്നെ തന്നെ
 ക്കുറിച്ചു പറയും. 22) അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ
 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു് യഹൂദരെ ഭയന്നാണ്. കാര
 ണം, യേശുവിനെ ക്രിസ്തുവെന്ന് പരസ്യമായി ഏറ്റ
 പറയുന്നവരെ സിനഗോഗിൽനിന്നു പുറത്താക്കണ
 മെന്ന് യഹൂദന്മാർ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. 23) അതി
 നാലാണ്. അവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ 'അവൻ
 പ്രായപൂർത്തിയായവനാണ്; അവനോടുതന്നെ
 ചോദിക്കുവിൻ' എന്നു പറഞ്ഞതു്. 24) അന്യനാ
 യിരുന്ന ആ മനുഷ്യനെ യഹൂദർ രണ്ടാംപ്രാവശ്യവും
 വിളിച്ചു് അയാളോടു പറഞ്ഞു: ദൈവത്തെ മഹത്വ
 പ്പെടുത്തുക. ഈ മനുഷ്യൻ പാപിയാണെന്നു ഞ
 ങ്ങൾക്കറിയാം. 25) അവൻ പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹം
 പാപിയാണോ എന്നു് എനിക്കറിയില്ല. എന്നാൽ

ഒരു കാര്യം എനിക്കറിയാം. ഞാൻ അറിയുന്നതുകൊണ്ടു ന്നു; ഇപ്പോൾ എനിക്കു കണ്ടോ. (26) അവർ ചോദിച്ചു അവൻ നിനക്കുചെയ്തിട്ടു എന്തു ചെയ്തു? എങ്ങനെയാണ് നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നത്? (27) അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങളോട് പഠിക്കുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ; അന്നേരം നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല. വീണ്ടും കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തു? നിങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? (28) അവർ അവനെ ശകാരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു നീയാണ് അവന്റെ ശിഷ്യൻ. ഞങ്ങൾ മോശയുടെ ശിഷ്യന്മാരാണ്. (29) ദൈവം മോശയോടു സംസാരിച്ചെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. എന്നാൽ ഈ മനുഷ്യൻ എവിടെനിന്നാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല. (30) അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: ഇതു വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എവിടെനിന്നാണെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം എന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. (31) ദൈവം പാപികളെ ശ്രവിക്കില്ലെന്ന് നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുകയും അവിടുത്തെ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യനെ ദൈവം ശ്രവിക്കുന്നു. (32) അന്ധനായിപ്പിറന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ കണ്ണു ആരും തുറന്നതായി ലോകം ഉണ്ടായിട്ട് ഇതുവരെയും കേട്ടിട്ടില്ല. ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നുപെട്ടിൽ ഒന്നും ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. (33) ഇപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: തികച്ചും പാപത്തിൽ പിറന്ന നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നുവോ? അനന്തരം അവർ അവനെ പറഞ്ഞാക്കി. (34) അവർ അവനെ പുറത്താക്കി എന്നു യേശു കേട്ടു. അവനെക്കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: മനുഷ്യപുത്രനിൽ നി വിശ്വസിക്കുന്നുവോ

(86) അവൻ ചോദിച്ചു: കർത്താവേ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് അദ്ദേഹം ആരാണ്? (37) യേശു പറഞ്ഞു: നി അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവൻതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം. (38) 'കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞ് അവൻ അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിച്ചു. (39) യേശു പറഞ്ഞു: കാഴ്ചയില്ലാത്തവൻ കാണുകയും കാഴ്ചയുള്ളവർ അന്ധരായിത്തീരുകയും ചെയ്യാൻ ന്യായവിധിക്കായാണ് ഞാൻ ഈ ലോകത്തിലേക്കു വന്നത്. (40) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ചില ഫരിസർ ഇതു കേട്ട് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: അപ്പോൾ ഞങ്ങളും അന്ധരായിരുന്നോ? (41) യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അന്ധരായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപമില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴുകൂടെ, ഞങ്ങൾക്കു കാണാം എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതിനാൽ നിങ്ങളിൽ കുറ്റം അവശേഷിക്കുന്നു.

അതിസമർത്ഥവും രസകരവുമാണ് രചനയും സാഹിത്യവും. ഇതിൽ യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകന്റെ ദൈവശാസ്ത്രപരമായ ഉൾക്കാഴ്ചയുടെ സംഗ്രഹമുണ്ടുതാനും. ജനസഭയ്ക്കു ദേവാലയത്തിലെ കൂടാരപ്പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ച് യേശു കാഴ്ച നൽകുന്ന സംഭവം സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവസന്നിദ്ധ്യവും നിയമത്തിന്റെ വെളിച്ചവും സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് യഹൂദന്മാർ കൂടാരപ്പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ച് ദീപാലങ്കാരം നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു ഇതെല്ലാം കണ്ട യേശു പെരുനാളിൽ അവരോടു പ്രഖ്യാപിച്ചു: 'ഞാനാണ്, ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശം' (8,12). പിതാവിനെ യഥാർത്ഥമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സത്യപ്രകാശമായ യേശു പ്രകാശത്തിലേക്കു അവരെ ആഹ്വാനം

ചെയ്തു. വിചിത്രമായിരുന്നു യഹൂദന്മാരുടെ പ്രതികരണം. “...അവർ അവനെ എറിയൻ കല്പകളെടുത്തു” (8, 59a). എന്നാൽ യേശുവാക്കട്ടെ ദേവാലയത്തിൽനിന്നും രഹസ്യമായി പുറത്തുപോയി (8, 59b). ഇങ്ങനെ ചില കേന്ദ്ര വഴിയാണ് പീഠവിക്കരുടെ കൗശല നൽകുക.

യഹൂദന്മാർ ലോകത്തിന്റെ ഭീപമായ യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാൻ കാരണവും സുവിശേഷകൻ നൽകുന്നു. “ഞങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ മക്കളാകുന്നു” (ലോഹ. 8,39); ‘നി ഒരു സമറിയാക്കാരനും പിശാചുബാ പിതനമാകുന്നു’ (8,48) എന്നായിരുന്നു അവർക്ക് യേശുവിനോടുള്ള മനോഭാവം. ഈ നിലപാടിൽ യഹൂദന്മാർക്ക് മാർ ഉറച്ചുനിന്നു. ഇത് യോഹന്നാൻ വെതമലയാലത്തിൽ ഫരിസേയമനോഭാവത്തിലൂടെ ഭംഗിയായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഫരീസർക്കും പീഠവിക്കരുടെയും യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനം വിശദമാക്കുന്നു. ഇരുക്രമവും കഴിപ്പാട് പരസ്പരം വിരുദ്ധമാണ്. യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനത്തിൽ പീഠവിക്കരുടെ പടിപടിയായി ഉയരുന്നു; ഫരിസേയർ അനുപദം അധഃപതിക്കുന്നു.

പാദം 1. പീഠവിക്കരുടെ കൗശല ലഭിച്ചെന്നറിഞ്ഞ അലോഭ്യം യജ്ഞാഭം അവനെ മുമ്പ് യാചകനായി കണ്ടിട്ടുള്ളവരും അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞത് അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നതെങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കുന്നു (9,8-10).

മറുപടി: “യേശു എന്നു പേരുള്ള മനുഷ്യൻ ചെളിയണ്ടാക്കി എന്റെ കണ്ണുകളിൽ പുരട്ടി, ശീ ലോഹായിൽ പോയി കഴുകുക എന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ പോയി കഴുകി; എന്നിങ്ങ കൗശല ലഭിച്ചു.” (9, 11).

യേശുവിനെ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിക്കാണാൻ കാഴ്ച ലഭിച്ച കരുണം കഴിഞ്ഞു. യേശു എവിടെയെന്നറിഞ്ഞു കൂടാതാനും (9, 12).

നേരെ വിരുദ്ധമാണ് കാഴ്ചയുള്ളവരെന്നു കരുതിയ ഫരീസരുടെ നില. അന്ധന് കാഴ്ച കിട്ടിയതെങ്ങനെയെന്ന് അവരും അവനോടു ചോദിച്ചു (9,13-15). അവൻ പഴയ മറുപടിതന്നെ നൽകി. “യേശു എന്റെ കണ്ണുകളിൽ ചെളി പുരട്ടി; ഞാൻ കഴുകി; എനിക്കു കാണാം” (9, 13). അപ്പോൾ ഫരീസർ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണ്: “ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല;...പാപിയാണ്”. കാരണം ഇവൻ സാബത്താചരിക്കുന്നില്ല. പാപിയ്ക്ക് ഇത്തരം അടയാളങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ മാവില്ല (9,16).

യേശുവിനെ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിപ്പോലും ഫരീസർ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. യേശു ചെയ്ത പ്രവൃത്തി നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അന്ധൻ	(കാഴ്ചയുള്ള) ഫരീസർ
യേശു: നല്ല മനുഷ്യൻ നന്നു ചെയ്തു (കണ്ണു തുറന്നു കൊടുത്തു)	യേശു: ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല; പാപി-ദൈവത്തിന്റെ ശത്രു-നന്നുചെയ്യാനേ ആവില്ല.

പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നതയുളവാക്കി.

പാദം 2: കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കാൻ ഫരീസർ കാഴ്ചപ്രാപിച്ചവനോട് വീണ്ടും ചോദിച്ചു: നിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നെന്നു പറയുന്നവനെപ്പറ്റി നീ എന്തുപറയുന്നു?

മറുപടി: “അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനാണ്” (9,17).

യേശു സാധാരണനായൊരു നല്ല മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ല. അതിലുപരി പ്രവാചകനാണ്. ദിവ്യനാണ്. കാഴ്ചയേകുന്നവനാണ്.

ഫരീസർ സമ്മതിക്കില്ല. നിലപാട് മാറില്ല. യേശു ചെയ്ത ഈ സഭ്വൃത്തി അംഗീകരിക്കാൻ പോലും തയ്യാറല്ല. കാഴ്ചലഭിച്ചവന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ വിളിച്ചിട്ടു ചോദിച്ചു. മകനെത്തന്നെ വിളിച്ചുചോദിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ തടിച്ചു. കാരണം അവർക്ക് യഹൂദരെ ഭയമായിരുന്നു (വാക്യ 22. 23).

ഫരീസർ കാഴ്ചലഭിച്ചവനെ വീണ്ടും വിളിച്ചു യേശു വിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായം ആവർത്തിച്ചു. യേശു പാപിയാണെന്ന് അവർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ (വാക്യം 24). അവന്റെ മറുപടി ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. യേശു പാപിയാണോ എന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം അറിയാം— എനിക്കു കാഴ്ചയില്ലായിരുന്നു, യേശു കാഴ്ചയേകി (വാക്യം 25). കാഴ്ചയില്ലാതിരുന്ന തനിക്ക് കാഴ്ച നൽകിയവനാണ് യേശു എന്ന അനുഭവം അനിഷേധ്യ സത്യമായി പിറവിക്കുരുടെ സമർത്ഥിക്കുന്നു. യേശു കാഴ്ചയേകുന്നവനാണ്.

ഫരീസർ

അന്ധൻ

യേശു-പാപി

യേശു- പ്രവാചകൻ- ദിവ്യൻ- കാഴ്ചയേകുന്നവൻ

പാദം 3: ഇത്രയുമായിട്ടും ഫരീസർ കൂടുതൽ കഠിനമുദയഭാവമെടുത്തു. അവരുടെ യേശുനിഷേധം കൂടുതൽ ആഴമേറുന്നതാകാൻ അവർ വീണ്ടും അയാളോട് അന്വേഷിക്കുന്നു.

പരിണതഫലം:

പിറവിക്കുരുടൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു നൽകിയ സാക്ഷ്യവും അയാൾ ഫരീസർക്ക് നൽകിയ ആഹ്വാനവും അയാളെയും പുറത്താക്കാനത്രേ ഫരീസരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് (വാക്യം 34). ലോകത്തിന്റെ ദീപ്തിയായ യേശുവിനെ (8, 12) അവർ കല്ലെറിഞ്ഞു പുറത്താക്കി (8, 53). പ്രപഞ്ചപ്രകാശമായ യേശുവിൽനിന്നു പ്രകാശം പ്രാപിച്ച പിറവിക്കുരുടനേയും അവർ സമൂഹത്തിൽ നിന്നു പിടിച്ചു പുറത്തിറക്കി (9, 34). തന്റെ ഭാഗമേയ്യം തന്നെ തന്നിൽ നിന്നു കാഴ്ച പ്രാപിച്ചവനുമുണ്ടായതു യേശു അറിഞ്ഞു. യേശു അയാളെക്കണ്ടു.

പാദം 4: പരിസമാപ്തി

ചോദ്യം: യേശു അവനെ കണ്ടപ്പോൾ ചോദിച്ചു: “നീ മനുഷ്യപുത്രൻ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?”

സംശയനിവാരണം: “കർത്താവേ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു അദ്ദേഹം ആരാകുന്നു?”

മറുപടി: യേശു പറഞ്ഞു: “നീ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു കഴിഞ്ഞു”

പ്രതികരണം: “കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവൻ അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിച്ചു” (വാക്യം 35-38).

പിറവിക്കുരുടൻ പൂർണ്ണകാഴ്ചയിലെത്തുന്നു. താൻ കണ്ടു തുറന്നു തന്ന യേശുവിനെ മനുഷ്യപുത്രനും കർത്താവുമായി കാണുന്നു.

“മനുഷ്യപുത്രൻ” എന്ന നാമമേയ്യം യേശു തന്നെപ്പറ്റി തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്നാണ് സുവിശേഷകൻ സകലിടത്തും രേഖപ്പെടുത്തുക. ഇവിടെ യേശു സ്വയം വെ

ഭിഷ്കന്മാരുടെയും മറ്റും ഇതുപോലെ 1, 51; 3, 13; 6, 53-62 എന്നീ സുവിശേഷഭാഗങ്ങളിലും യേശു സ്വയാവിഷ്കാരം നടത്തുന്നുണ്ടല്ലോ. യേശുവിന് എററവും താല്പര്യമുള്ള സംജന്യം 'മനുഷ്യപുത്രൻ' എന്നതാണെന്നു തോന്നുന്നു.

'മനുഷ്യപുത്രൻ' എന്ന് നാമപദം ദാനിയേലിന്റെ ദർശനത്തോട് (7, 13 ഇത്യാദി) ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ദാനിയേലിന്റെ ദർശനത്തിൽ 'മനുഷ്യപുത്രൻ' പ്ലോലൊരുവൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത് ഇസ്രായേലിനെയാണല്ലോ. മഹത്വപരമായ ഇസ്രായേലിനെ. ദൈവത്തിന്റെ നിത്യമായ രാജ്യത്തെ. യേശു 'മനുഷ്യപുത്രൻ' എന്ന സംജ്ഞ സ്വയം ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ അർത്ഥമിതത്രേ. യേശു രക്ഷയാണ്. ലോകത്തിൽ ദൈവമഹത്വത്തോടെ ജീവിക്കുന്നവൻ. യേശുവിൽ ഭൂസ്വർഗ്ഗങ്ങളും സമജ്ജസ്സുമായി സസമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആദിമസഭയുടെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിലെ സുപ്രധാനമായൊന്നാണ് യേശുവിനെ 'കർത്താവ്' എന്നു വിളിക്കുക. എന്നാൽ 9, 37ൽ കാഴ്ചപ്രാപിച്ചവൻ യേശുവിനെ 'കർത്താവ്' എന്നു വിളിക്കുന്നത് അതിന്റെ ക്രിസ്തീയർത്ഥത്തിലാവണമെന്നില്ല. ഏതായാലും കാഴ്ചനഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നവന് യേശു കാഴ്ചയേകി. കാഴ്ച കിട്ടിയതോടെ യേശുവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നും അവനിടയായി. 'അദ്ദേഹം എവിടെയെന്ന് എനിക്കറിയില്ല' എന്നു പറഞ്ഞവൻ യേശുവിനെ നേരേ മുന്നിൽ കണ്ടു (9, 37). വാസ്തവത്തിൽ യേശു സ്വയം അവൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു. യേശുവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ യേശുതന്നെ അവനെ സഹായിച്ചു. ഇതാണല്ലോ പ്രകാശപ്രാപ്തിയുടെ പരിസമാപ്തിയും. യേശുവിൽനിന്ന് കാഴ്ച നേടി അങ്ങയെ രക്ഷയും രക്ഷകനുമായി കണ്ടെത്തി. അങ്ങേയ്ക്കു സ്വയം സമർ

പ്പിച്ചു. “കർത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ യേശുവിനെ ആരാധിച്ചു” (9, 38). അയാൾ രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തിലെത്തി. പ്രകാശപൂർണ്ണതയിലെത്തിച്ചേർന്നു.

അന്യനായിരുന്നവന്റെ അനുഭവത്തിനു നേരെ വിപരീതമാണ് ഫരീസരുടേതു്. അവരുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം അവർ കൂടുതൽ അന്യരായിത്തീരുകയാണുണ്ടായതു്. അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അന്ധത ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. കാഴ്ച നിരോധിച്ചു. അതിനാൽ അവർ അപരാധികളാണ് (1, 47) — 41). “കാഴ്ചയില്ലാത്തവർ കാണുകയും കാഴ്ചയുള്ളവർ കൂടുതൽ അന്യരായിത്തീരുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനു് ന്യായവിധിക്കായത്രേ ഞാൻ ഈ ലോകത്തിലേക്കു വന്നിരിക്കുക” — യേശുപറഞ്ഞു (9, 39). തങ്ങൾക്കു് നിയമവും പ്രവാചകന്മാരുമെന്ന വെളിച്ചമുണ്ടെന്നു എപ്പോൾ അറിയാമെന്നും നിയമജ്ഞരും ഫരീസരും ഭാവിച്ചു. ഇനിയൊന്നും അറിയാനില്ല. ദൈവികവെളിപാട് തങ്ങളുടെ കൺകൾ പൊതുവുമാകുന്നു. വേറെ ഒരു വെളിപാടാവശ്യമില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിൽ ദൈവമേകിയ വെളിപാട് അവർ ബോധപൂർവ്വം തിരസ്കരിച്ചു. കണ്ണുകൾ കഴുയുമുള്ളവരെന്നു സ്വയം കരുതി. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പ്രകാശമായി ദൈവം നൽകിയ യേശുവിനെ അവർ മനപ്പൂർവ്വം നിരസിച്ചു. അങ്ങനെ സ്വയം തമസ്സിലമർന്നു കഴുയുണ്ടായിരുന്നവർ കാഴ്ചയില്ലാത്തവരായി. അവർക്കു യേശു ന്യായവിധിയായി. യേശു അവരെ വിധിച്ചില്ല. എങ്കിലും ഫലത്തിൽ അങ്ങനെയായി. ഇതുപോലെ പ്രവാചകന്മാരും അവരെ സ്വീകരിക്കാത്തവർക്കു് ശിക്ഷാവിധിയായിട്ടുണ്ടല്ലോ (ഐ.സ. 6, 9 മുതൽ വാക്യങ്ങൾ).

ജീവനേകാനത്രേ യേശു ആഗതനായതു്. മനുഷ്യർക്കു് ജീവൻ സമൃദ്ധിയായി നൽകാൻ (യോഹ 10, 10).

പക്ഷേ മനപ്പൂർവ്വമായ അവിശ്വാസം മൂലം യേശു ശിക്ഷാ വിധിയായി ചാറുന്നു. യേശുവിനെ അറിഞ്ഞിട്ടും സ്വീകരിക്കാത്തവർക്ക് അവിടുന്ന് ശിക്ഷാവിധിയാണ്. അവിശ്വാസി സ്വയം വിധിക്കയത്രേ.

മനുഷ്യൻ സ്വയം വിധിക്കുന്നു എന്നതാണ് യോഹന്നാന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. ഇത് യോഹന്നാൻ മാത്രം കാഴ്ചപ്പാടല്ലെന്ന് ബൈബിളിലെ ആദ്യമായ ഒരു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആദ്യം ഹച്ചായ്ക്കും ദൈവകല്പന ധിക്കരിച്ച് സ്വയം തിരുമാനം നടപ്പാക്കി. നന്മതിനകളുടെ അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം ഭക്ഷിച്ചു. നന്മതിനകളുടെ മാനദണ്ഡമായി സ്വയം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അപ്പോൾ തടവറ ചെയ്തത് തെറ്റൊന്നും അവർക്കു തെളിവാർന്നു കാണായി. അവർ സ്വയം കണ്ടു; സ്വയം വിധിച്ചു. കുറബോധത്തിന്റെ അശാധനങ്ങളിലൂടെ അവർ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഒളിക്കാനുള്ള തത്ത്വപ്പാടിലായി. യാഹ്വേ അവരെ വിളിക്കുമ്പോൾ അവർ സ്വയം കൽപ്പിച്ച ശിക്ഷാവിധി അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു! ഇതാണ് പ്രൊഫെറ്റിന്റെ നന്മയുടെ അനുഭവം. അപ്പോൾ ആജ്ഞാക്കത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കുട്ടികൾ അപ്പോൾ വരുന്നതുപോലെ ഭയവിഭ്രമങ്ങളോടെ ഒളിഞ്ഞും മറഞ്ഞും കഴിയുമല്ലോ. അപ്പോൾ വരുമ്പോൾ ലാളിക്കാനായി വിളിച്ചാൽപ്പോലും വിളിക്കേണ്ടുന്ന മാത്രയിൽ മനസ്സിലുതിരുന്ന ആദ്യചിന്ത ചോദ്യം ചെയ്യാനാണ് താൻ ചിട്ടിക്കുകയെന്നും. അപ്പോൾ അഭിമുഖീകരിക്കാനേ ഭയം. ഇവിടെ എന്താണ് ഉണ്ടാവുക? തെറ്റായ കൃത്യ സ്വയം ശിക്ഷിക്കുകയല്ലേ? അവനെ സംബന്ധിച്ച് അപ്പോൾ ശിക്ഷാവിധിയാകുന്നു. എന്നാൽ അപ്പോൾ ആജ്ഞാ അനുവർത്തിച്ചവനോ? അപ്പോൾ ആഗമനം അത്യാകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവ് അപ്പോൾ ആനന്ദമേറുന്നു. ഇതുപോലെയാണ് ദൈവത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നവന്റെയും അനുഭവം.

ഈ ശ.പരനിഷേധികൾ ഏറായുണ്ടു്. ഏറി വരികയുമാണല്ലോ. ഈ ശ.പരാവബോധം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ പലരും ഈ ശ.പരനെ നിഷേധിക്കുക. ഈ ശ.പരവിശ.പം സരാഹിത്യത്താലുമല്ല. സ്.പന്തം ദൃഷ്ടിച്ചയ്തികളെ സ്.പന്തം മനസ്സാക്ഷിയോ അസ്തിത്വബോധത്തിന്റെ ആടിസ്ഥാനമായ ഈ ശ.പരാവബോധമോ കുറപ്പെടുത്തുമ്പോൾ തൊറു് തിരുത്താൻ മനസ്സില്ലാത്ത സ്.പയം നിതികരിച്ചു് പെട്ടെന്നു് രക്ഷനേടാനായി ഈ ശ.പരനെ നിഷേധിക്കുകയത്രേ.

ഇപ്പറഞ്ഞ കൂട്ടരെപ്പോലെയാണു് സുവിശേഷങ്ങളും അമ്പ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനേയും അങ്ങയുടെ തുടർച്ചയായ സഭയേയും തിരസ്കരിക്കുന്നവരിൽ നാല്പതു ശതമാനം. സഭാംഗങ്ങളിൽത്തന്നെ എത്രയോ പേർ ക്രിസ്തുവിനേയും സഭയേയും കുറിച്ചു് വികലമായ ധാരണ പുലർത്തുന്നു ! ഇപ്രകാരം (വികലമായ) ധാരണയാണു് ഭേദകത്തിലെപ്പോലെയും സ്.പി കരിക്കേണ്ട ശരിയായ ധാരണയെന്നാണപ്രകാരം ഭാവം! അതിന്റെ പോരായ്മകൾ ചുണ്ടിക്കാട്ടിയാലും തിരുത്തില്ല. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും സഭയെക്കുറിച്ചും പരമ്പരാഗതമായി കരുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന അമ്പലങ്ങളും അങ്ങുവിട തിരുത്താൻ അവർ സന്നദ്ധരല്ല. ഇതു മാത്രമല്ല തകരാറു്. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും സഭയെക്കുറിച്ചും തങ്ങളുടേ സകലതും അറിയാമെന്നുമാണു് ഭാവം. എന്നോടുതന്നെ ചിലർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്: അച്ചൻ അച്ചനാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ സഭയെന്താണെന്നു് എനിക്കറിയാം; അച്ചനറിഞ്ഞുകൂടാ....". സമ്മതിച്ചു. പിന്മാറ്റത്തെ രക്ഷയുണ്ടോ? സത്യമറിഞ്ഞിട്ടും നിഷേധിക്കുന്ന മാനുഷന്മാരേയും നമുക്കറിയാമല്ലോ. സ്വാധീനത്തിന്റെ മുഷ്കുകൊണ്ടു് സത്യത്തെ അടിച്ചമർത്തുന്ന സഭാ നേതാക്കന്മാരും രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരും നമ്മുടെയിടയിൽ കുറവല്ലല്ലോ. സത്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമായി സ്വാഭാവികമായും

പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നവർ ഈശ്വര നിഷേധികളും കവർ
ച്ചുക്കാരുമാണ്. ഫരിസേയർക്കും ദൈവ വെളിപാടു
സകലതുമറിയാമായിരുന്നു. 'വെളിച്ചമുണ്ടായിരുന്നു'. അ
വർക്ക് ഇനി കാഴ്ച ലഭിക്കേണ്ടതില്ല! ഫലമോ? തികഞ്ഞ
അന്ധതയുടെ അഗാധഗർത്തങ്ങളിൽ പതിക്കുന്നു. രക്ഷ
പെടാനാവാത്ത വിഴ്ച.

ഫരിസർ

അന്ധൻ

കൂടുതൽ അന്ധരായി.
ശിക്ഷാവിധിക്കിരയായി.
— എദയകാറിനും നിപിത്തം

കൂടുതൽ കാഴ്ച കിട്ടി. മനുഷ്യ
പുത്രൻ (രക്ഷകൻ) ആയ
യേശുവിനെ കണ്ടു,
അങ്ങിൽ വിശ്വസിച്ചു.
അർപ്പിച്ചു. രക്ഷനേടി.
— എദയനെർമ്മല്യംമൂലം.

അന്ധൻ്റെ ശാരീരിക സുഖപ്രാപ്തി ആദ്ധ്യാത്മിക
സുഖപ്രാപ്തിയുടെ അടയാളവുമാണ്. യേശുവിനെക്കുറി
ച്ചു കൂടുതൽ പൂർണ്ണമായൊരു കാഴ്ചപ്പാടിനെത്താൻ അ
യാൾ ഒട്ടേറെ സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്തെല്ലാം പ്രതി
ബന്ധങ്ങൾ നേരിട്ടു! മാതാപിതാക്കന്മാർപോലും ഭീരുക്ക
ളായി കൈയൊഴിഞ്ഞു. അസൂയാഭ്രാന്തരായ നേതാക്കന്മാ
രുടെ ഭീഷണി. മതസമുദായ മെന്യത്തിൽനിന്നു ബഹി
ഷ്കരിക്കാമെന്നു! ഇതെല്ലാം അന്വേഷിച്ചു അന്ധൻ
ശാരീരികവും ആന്തരികവുമായ കാഴ്ച നേടുകയും അക്കു
ര്യം സായെര്യം സാക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേസമയം
കാഴ്ചയുള്ള കഠിന എദയരായ ഫരിസർ കൂടുതൽ അന്ധ
രായിത്തീർന്നു. കാണാൻ കഴിയാമായിരുന്നിട്ടും മന
പ്പൂർവ്വം കാഴ്ച നിരോധിച്ചു പാപം ബിലനിർത്തി ശിക്ഷാ
വിധി വരുത്തിവെച്ചു.

പ്രിയ സുഹൃത്തേ, ഇത്രയും വായിച്ചതിൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് എത്ര തീരുമാനിച്ചു? കാഴ്ചയുണ്ടെന്നു ഭാവിച്ച് ഇനിയൊന്നും കൂടുതൽ കാണാനും അറിയാനുമില്ലെന്നു ചിന്തിച്ചു നീങ്ങാനോ? യേശുവിനെക്കുറിച്ചും സഭയെക്കുറിച്ചും താങ്കൾക്കകൂടുതൽ അറിയണമെന്നുണ്ടോ? എങ്കിൽ ഫരിസേയമനസ്ഥിതി മാറൂ. പിറവിക്കുരുടൻറെ മനോഭാവം പുലർത്തുക. അനുദിനജീവിതത്തിലെ ഭർത്താവിനുമിടയിൽ വെള്ളമോരോന്നും കഴിയുമ്പോൾ താങ്കളെക്കുറിച്ചും യേശുവിനെക്കുറിച്ചും ഉപരി ആഴ്ചമാർന്നൊരു കഴിയുണ്ടെന്ന് കഴിയുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ യേശു ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ മാത്രമാണോ? നമ്മെ ചെയ്യുന്നവൻ എന്നു മാത്രമേയുള്ളോ? എങ്കിൽ ദർശനം പൂർണ്ണമല്ല.

അനേകർ യേശുവിനെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. കാണുന്നുമുണ്ട്. നല്ല മനുഷ്യനായി മാത്രം. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മെ ചെയ്യുന്നവൻ എന്നുമാത്രം. യേശുവിനെ ഒരു വിപ്ലവകാരിയും സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവാണെന്നായി കാണുന്നവരുമുണ്ടല്ലോ. ഇതൊക്കെയാണ് യേശു. പക്ഷേ ഇത്രമാത്രമല്ല.

യേശു പ്രവാചകൻ മാത്രമല്ല. പ്രപഞ്ചവിധാതാവും ലക്ഷ്യവുമായ ദൈവ പിതാവിനെപ്പറ്റി പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഈശ. രസിയുക്തൻ മാത്രമല്ല. അവിടുന്ന് പ്രകാശമാണ്. ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചവും വഴിയും. വെളിച്ചമേകുന്ന വഴിയും, വഴികാട്ടുന്ന വെളിച്ചവും. ഈശ. പരദർശനത്തിന് കണ്ണുകൾ തുറന്നു തരുന്നവനും ഈശ. പരനില്പേക്കാനയിക്കുന്നവനും. അവിടുന്ന് മനുഷ്യപുത്രൻതന്നെ. എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും രക്ഷകൻ. നിങ്ങളുടെ സമഗ്ര സമുദ്ധാരകനായി യേശുവിനെക്കൊന്നാഗ്രഹിക്കുന്നുോ?

VI

കാഴ്ചയ്ക്കു കേഴുക

35) യേശു ജറീഖോയ്ക്കടുത്തെത്തി. അപ്പോൾ ഒരു കരടൻ വഴിയരികിലിരുന്ന് ഭിക്ഷയിരക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 36) അയാൾ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ കാൽപ്പൊരുമാറ്റം കേട്ടു. എന്താണ് സംഭവിക്കുക? അയാളന്വേഷിച്ചു. 37) ചുറ്റും നിന്നവർ പറഞ്ഞു. നസ്രായൻ യേശു ഇതുവഴികടന്നുപോകുന്നു. 38) അപ്പോൾ അയാൾ ഉറക്കുകേണ്ട. “ദാവീദ്പുത്രനായ യേശുവേ, എന്നിൽ കനിയേണമേ”. 39) മിണ്ടാതിരിക്കാൻ മുമ്പെ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നവർ അയാളെ ശകാരിച്ചു. പക്ഷേ അയാൾ കൂടുതൽ ഉയർന്നസ്ഥലത്തിൽ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു: “ദാവീദ്പുത്രാ, എന്നിൽ കനിയേണമേ” 40) യേശു അവിടെ നിന്നു. അയാളെ തന്റെ അടുത്തുകാണുവരാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. 41) അയാൾ അടുത്തുവന്നപ്പോൾ ചോദിച്ചു: “ഞാൻ നിനക്ക് എന്തു ചെയ്യാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുക?” അയാൾ പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “കർത്തവേ, എനിക്ക് കാഴ്ച വീണ്ടുകിട്ടണം” 42) യേശു കൽപ്പിച്ചു. “നിനക്കു കാഴ്ചയുണ്ടാകട്ടെ. നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു”. 43) തൽക്ഷണം അയാൾക്കു കാഴ്ചയുണ്ടായി. അയാൾ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ പോയി. ഇതു കണ്ട് സകലരും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു (ലൂക്കോസ് 18, 35-43)

കണ്ണുണ്ടെങ്കിലും കാണാത്തവരുണ്ട്. കണ്ണില്ലാത്തതും കാണാത്തവരുമുണ്ട്. ഇരുകൂട്ടർക്കും കാഴ്ചയില്ല. ചിലർ ജന്മനാ അന്ധരാണ്. ചിലർക്ക് കാഴ്ചനഷ്ടപ്പെട്ടത് ബാഹ്യലോകത്ത് ജീവതമാരംഭിച്ചതിനുശേഷമാണ്. ഇത്തരം ഒട്ടേറെപ്പേരെ നമുക്കൊക്കെ അറിയാമല്ലോ. 1981. ആദ്യം

വൃനലൂർ പത്തനാപുരം എക്സൈസ് റേഞ്ചുകളിൽ മദ്യവിഷം ചിലരുടെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടുത്തി. അത്യാപന്നപിടിപെട്ട് അന്ധരായവരേയും നമുക്കറിയാം. ബീഹാർ ജയിലിൽക്കഴിഞ്ഞ ചില തടവുകാരുടെ കണ്ണു അധികൃതർ നശിപ്പിച്ചു വീവരവും പത്രങ്ങളിൽനിന്നും ഭാരതീയർക്കറിയാം. ഇവരെല്ലാം ഒരു കാര്യത്തിൽ തുല്യരത്രെ. എല്ലാവരും കാഴ്ച ശക്തിയില്ലാത്തവരാണ്. എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് കാഴ്ചയും.

കാഴ്ചയുള്ളവനായി ജനിച്ചെങ്കിലും ജീവിതത്തിലൊരിക്കൽ നിർദ്ദയദുർവിധി കാഴ്ച തട്ടിപ്പറിച്ചുകളഞ്ഞ ഒരുവനാണ് സുവിശേഷകനായ ലൂക്കോസ് പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലവതരിപ്പിക്കുക. അന്ധനായ നാൾ മുതൽ ഭിക്ഷയിരുന്ന ജീവിച്ചു. കാതിനും കാലിനും കരങ്ങൾക്കും നാവിനും മനസ്സിനും എദയത്തിനും കഴിപ്പൊന്നുമില്ല. മുഴുവാണ് ഹൃദയം. മറുവളവരെ കേൾക്കാം. മനസ്സിലാക്കാം. നന്മയ്ക്കു ഗ്രഹമുണ്ട്. കാഴ്ച വിണ്ടുകിട്ടുകയാണ് ജീവിതത്തിലെ ഏക ആഗ്രഹം. സാധ്യമോ? എപ്പിടിച്ചെന്നാൽ ലഭിക്കും? അയാളുനേഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ മുതൽ കയുള്ള അനേഷനും. അങ്ങനെയൊരുനാൾ യേശുവിനെപ്പറ്റി കേട്ടു. കാഴ്ചയേകുന്ന നസായനെപ്പറ്റി. ദിവ്യശക്തിയുള്ള ദാവീദാത്മജനെപ്പറ്റി. പ്രകാശയോരണിയിലേക്കു ദീപ്തിപൂർണ്ണതയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചെത്ത പുനരുകീകരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയപ്രകാശമായ യേശുവിനെപ്പറ്റി. അവിടത്തെ പങ്കാലത്താൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ! അവിടന്ന് ഭിക്ഷാദാതാവായി വരണകിൽ! അയാളാശിച്ചു.

പതിവുപോലെ അന്നും അയാൾ ആ വഴിയരികിലിരുന്നു. ആഗ്രഹങ്ങളെ താലോലിച്ചുകൊണ്ടു്. ആശയും ആവശ്യവുമുണർത്തിച്ചുകൊണ്ടു്. കാര്യം കാവും നീട്ടി

യിരുന്നു. അത് അയാൾക്ക് പുണ്യദിനമായിരുന്നു. അയാളുടെ ആശ ഫലിച്ചു.

യേശുവിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും അവിടത്തെ കരുണയിൽ അവൻ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. കരുണയ്ക്കായി കേണം. യേശു കേട്ടു. അയാളുടെ ആശയും ആവശ്യവുമറിയാമായിരുന്നിട്ടും ചോദിച്ചു എന്താണ് ചേണ്ടാതെ ന്നത്. അയാൾക്ക് യേശുവിൽനിന്നു് ചേണ്ടതു് നാനായത്തുടുകളപ്പ. കാഴ്ചയാണ്. “എനിക്കു കാഴ്ച തിരിച്ചു കിട്ടണം; എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ കാഴ്ച അങ്ങി നൽകണം”. യേശു നൽകി.

ജന്മനാചോ ജീവിതത്തിലോ കാഴ്ചയില്ലാതായവർക്കെല്ലാം യേശു കാഴ്ചയേകും. ഇന്നു് മിക്കവർക്കും യേശുവിൽനിന്നു വേണ്ടതു് നാനായത്തുടുകളാണ്; നോട്ടുകെട്ടുകളാണ്; കാഴ്ചയല്ല.

യേശു നൽകിയ ശാരീരിക കാഴ്ച ആന്തരിക കാഴ്ചയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും അവനവനെപ്പറ്റിയും അന്യരെപ്പറ്റിയും യേശുവിനെപ്പറ്റിയും സമഗ്ര ദർശനം നൽകാൻ യേശുവിനേ കഴിയൂ.

പ്രിയ വായനക്കാരാ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പറ്റിയും യേശുവിനെപ്പറ്റിയും സഹോദരനെപ്പറ്റിയും ജന്മനാ അന്ധനാകാം. അപ്പൂങ്കിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അന്ധനായിത്തീർന്നതാകാം; ഉണ്ടായിരുന്ന കാഴ്ച ക്രമശ്ശയോ പെട്ടെന്നോ നഷ്ടീഭവിച്ചതാവാം. നിരാശനാവേണ്ട. നിങ്ങൾക്കു കാഴ്ച നൽകാൻ യേശുവിനു സാധിക്കും; മനസ്സുമുണ്ട്. നിങ്ങൾ അങ്ങയോടാവശ്യപ്പെടുമോ?

ജറീഖോയിൽ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചവൻ യേശുവിനെയും ദർശിച്ചതിനാലാണല്ലോ ദൈവത്തെ മുമ്പാകെപ്പടുത്തിക്കൊണ്ടു് യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചതു്.

ഈ പ്രസാദം ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ കത്തകയല്ല. അത് വ്യക്തമാകുവാനുമാണ് ലൂക്കോസ് സുവിശേഷകൻ സംഭവം വിവരിക്കുക. അതേ സംഭവം സുവിശേഷകനായ മർക്കോസും അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ യഹൂദ പശ്ചാത്തലം പ്രകടമാണ്. ജറീഖോയിൽനിന്നു പുറത്തു പോകുമ്പോഴാണ് യേശു കാഴ്ചയേകിയത്. യോർദ്ദാൻ താഴ്വരയിലെ ഒരു യഹൂദ നഗരമാണ് ജറീഖോ. ജറുസലേമിന് പതിനെട്ടുമൈൽ അകലെ വടക്കുകിഴക്കു. ലൂക്കോസിന്റെ വിവരണത്തിൽ ജറീഖോയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പാണ് സംഭവം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുക. അതുപോലെ ഇരുവരും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരണഘടന കഴിവില്ലാത്തതാണ്. മർക്കോസ് ചെയ്യുമ്പോലെ ലൂക്കോസ് അന്ധന് എന്തായ നാമം നൽകുന്നില്ല. മർക്കോസ് അന്ധന്റെ പേരു പറയുന്നു: 'ബർതിമെയൂസ്'. തിമയൂസിന്റെ പുത്രനെന്നർത്ഥം. മർക്കോസിന്റെ വിവരണത്തിൽ അന്ധൻ യേശുവിനെ 'ഗുരോ' (റബ്ബേനിയ) എന്നു ആശ്ചര്യപൂർവ്വം സംബോധന ചെയ്യുന്നു (10,52). അതും എന്തായരിതിയാണ്. ഇക്കാര്യവും ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിലില്ല. കൂടിനിന്നവരെല്ലാം ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുവെന്ന പ്രസ്താവന അവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിനുമത്രം നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ദിവ്യാനുഗ്രഹമല്ല യേശുവിൽനിന്നുള്ള കാഴ്ചപ്രാപ്തി എന്നു വ്യക്തമാക്കുകയാണ് സുവിശേഷകൻ. പക്ഷേ ആയാലും യേശുവിനോടു് ആരാധ്യപ്പെടണം. വിശ്വാസത്തോടെ കേഴുക: "എന്നിങ്ങ കാഴ്ച ലഭിക്കണം".

VII

കണ്ണാടിയിൽ കാണുക

മറുപുറത്തുവെച്ചു മുഖം മറയ്ക്കുകയാണെന്നു
 ധരിക്കുന്നവരാണ് നാം. അന്യരെക്കൊണ്ടു് ആവുന്നതു
 മാർക്കിടിക്കാൻ നാം സ്വയം വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ടു്. ക
 ണ്ണാടിയിൽ സ്വയം കാണണം. ചിലർ കണ്ണാടിയുമുഖത്തിൽ
 ധരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുമാത്രമാണു് കേൾവി. ഷേവ് ചെയ്യുന്ന
 വരും പൊട്ടുകത്തുന്നവരും മിശമിനുക്കുന്നവരും താടി തഴു
 കുന്നവരും മുഖം മുഖം കണ്ണാടിയിൽ സ്വയം വീക്ഷിച്ചു് തൃ
 പ്തിയടഞ്ഞുപോകുന്നവരും കഷ്ടപണത്തിന്നിറങ്ങു. ആർക്കും
 സ്വന്തം മുഖം സ്വയം നേരിട്ടു് കാണാനാവില്ല. എന്തിനാ
 ണിങ്ങനെ നമ്മെ രൂപപ്പെടുത്തിയതെന്ന പ്രശ്നത്തിലേക്കു
 കടക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും നമുക്കു് നമ്മുടെ മുഖം കാണാൻ
 കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കണം. നമ്മുടെ മുഖസൗന്ദര്യം
 കുറയ്ക്കുന്നതെന്തെങ്കിലുമുണ്ടോയെന്നു് കൂടെകൂടെ കണ്ണാടി
 യിൽ നോക്കി പരിശോധിക്കുക നല്ലതാണു്.

ആത്മീയമായ സ്വയം പരിശോധനയ്ക്കും മാനദണ്ഡമായ
 ശുദ്ധമാണു്. മറ്റൊരെയുംകാൾ നമ്മെ അറിയുന്നതു് നാം
 തന്നെയാണു്. മറ്റൊർക്കും കണാനാവാത്ത നമ്മുടെ രഹ
 സ്യങ്ങളെല്ലാം നമുക്കു കാണാം; അറിയാം. എങ്കിലും ആത്മ
 രീതികമ്പിതി വ്യവഹരിക്കുന്നതിനായി മറ്റൊരു മാനദണ്ഡം
 തോട്—നമ്മുടെ— താരതമ്യം ചെയ്യണം. ഉപരി നമ്മ
 യായൊരു മാനദണ്ഡത്തിലൂടെ ഒർശിച്ചാലേ നമ്മുടെ ആ
 ത്മീകനന്മതിന്മകൾ തിരിച്ചറിയാനാവൂ. എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ
 തന്നെ മാനദണ്ഡമായാൽ ഞാൻ എനിക്കുവേണ്ടി ചെയ്യ
 ന്നതെല്ലാം ശരിയാവുമല്ലോ. നമ്മെക്കുറിച്ച് നമുക്കറിയാവു
 ന്ന സംഗതികൾപോലും ശരിയോ തെറ്റോ എന്നറിയണ

മെങ്കിൽ യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതിൽ കാണണം. ഉപരിനന്മ യായൊരു യഥാർത്ഥ്യത്തിലൂടെ വിലയിരുത്തണം. കൂടുതൽ തെളിവുവന്നൊരു പ്രബലതയുടെ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടു കാണണം. അന്യനവും തീർത്തും വിശ. സനിയവുമായ മാനദണ്ഡമാണ് യേശുക്രിസ്തു. അങ്ങനെയും അന്യരും നമ്മെത്തന്നെയും വ്യക്തമായും അന്യനുമായും യേശു നമുക്കുവളിച്ചെടുത്തിത്തരും.

യേശുചെയ്ത മുഖകണ്ണാടി

യേശുചെയ്ത അചിട്ടുന്നാശിരിക്കുംവിധം കണ്ടെത്തിയ പലരുടെ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ പുതിയനിയമത്തിലുണ്ട്.

ലോക പാപമരുന്ന ദൈവകുഞ്ഞാട്.

യോഹ. 1, 23-36

23) പിതാവിനോടും യേശു തന്റെ അടുത്തേക്കാഗതനാകുന്നതു കണ്ടു് സ്നാപകൻ പറഞ്ഞു; 'ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കുന്ന ദൈവകുഞ്ഞാട്'. 34) എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എന്നാകാൻ വലിയവനാണെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയാണ്. കാരണം എനിക്കു് മുമ്പേ ഇദ്ദേഹമുണ്ടായിരുന്നു. 35) ഞാനും ഇദ്ദേഹത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തെ ഇസ്രായേലിനു വെളിച്ചപ്പെടുത്താൻ ചേണ്ടിയാണ് ഞാൻ വന്നു് ജലസ്നാനം നൽകുക. 36) ആത്മാവു് പ്രാവിശ്യം രൂപത്തിൽ സപർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ വസിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു എന്നു യോഹന്നാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. 37) അപ്പനെ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. എന്നാൽ ജലസ്നാനം നൽകുവാൻ

കാൻ എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു: ആത്മാവ് ഇറങ്ങിവന്ന് വസിക്കുന്നവനെ നീ കാണും. അദ്ദേഹമാണ് പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനം നൽകുന്നവൻ. 34) അതു ഞാൻ കാണുകയും അദ്ദേഹം ദൈവസുതനാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.... 35) പിറേറനാളും യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരോടുകൂടി നിൽക്കുമ്പോൾ 36) യേശു നടന്നുപോകുന്നതു കണ്ട് പറഞ്ഞു: 'ഇതാ, ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്' (യോഹ. 1, 29-36).

സ്നാനപകയോഹന്നാൻ യേശുവിനെ കണ്ടു. ലോകത്തിന്റെ പാപം വഹിക്കുകയും നീക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടായി. ഐസയാസ് പ്രവാചകന്റെ ദർശനം സ്നാനപകൻ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഐസയാസ് യാഹ്വേയുടെ ദാസനെ കുഞ്ഞാടിനോട് ഉപമിക്കുന്നല്ലോ (53). പ്രവാചകൻ കർത്താവിന്റെ ഭൃത്യനെ ചിത്രീകരിക്കുകയാണ്.

അവൻ നമ്മുടെ രോഗങ്ങളെ സത്യമായും വഹിച്ചു; നമ്മുടെ വേദനകളും ചുമന്നു. ദൈവം അവനെ ശിക്ഷിക്കുകയും അടിക്കുകയും ദണ്ഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണെന്ന് നാം വിചാരിച്ചു. സത്യത്തിൽ അവൻ നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾമൂലം മുറിവേറ്റും അക്രമങ്ങൾ കാരണം തകർന്നുമിരിക്കുന്നു. നമുക്കു സമാധാനമേകുന്ന ശിക്ഷ അവനിലേറി. അവൻ ഏറ്റ മുറിവുകളാൽ നമുക്കു സൗഖ്യം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാമെല്ലാം ആടുകളെപ്പോലെ വഴിതെറ്റിപ്പോയിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും തന്നിഷ്ടമനുസരിച്ചു നടന്നു.

യാഹ്വേ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം അവനിൽ
 ഭരമേൽപ്പിച്ചു. സ്വയം വിനയപ്പെട്ട മാനുഷരായിരുന്നിട്ടും അവൻ പീഡാവിധേയനായി. കൊല്ലവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന ക്ഷത്താടിനെപ്പോലെയും രോമം കഠിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ മിണ്ടാതിരിക്കുന്ന ആടിനെപ്പോലെയും അവൻ ഒരിക്കലും വായ് തുറക്കാതിരുന്ന. ....എന്റെ നീതിമാനായ ദാസൻ സ്വസഹനത്താൽ അനേകരെ നീതീകരിക്കും.....”

(ഐസ. 53,1-11).

സാഹനം സ്വയം സ്വീകരിച്ചു ലോകത്തിനു സമാധാനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവനായി യേശുവിനെ സ്മനാപകൻ ഭർശിക്കുന്നു. ഇതേ വീക്ഷണം പുതിയനിയമത്തിൽ പൊതുവെയുണ്ട്. സുവിശേഷകന്മാരായ മർക്കോസും (1, 11) യോഹന്നാനും (1, 34) മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്ന യേശുവിനെ കർത്താവിന്റെ സഹിക്കുന്ന ദാസനായി ഭർശിക്കുന്നു. ഇതേപോലെ യേശുവിനെ അവിട്ടന്നു പ്രവർത്തിച്ചു അടയാള (അതുഭയ) പ്രവൃത്തികളിലും (8, 17 മുതൽ) അവിടത്തെ സ്വയം വിനയപ്പെടുത്തലിലും (12, 18 മുതൽ) സുവിശേഷകനായ മത്തായി കാണുന്നു. ഈ കാഴ്ചപ്പാട് വിശുദ്ധ ലൂക്കോസ് നടപടി പുസ്തകത്തിൽ ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് (3, 13-26; 4, 27-30; 9, 32; 13, 47). ആദിമ സഭയിലെ കീർത്തനങ്ങളിലും കാണാം (ഫിലി 2, 7; 1 പത്രോ. 2, 21-25). പൗലോസ് ഗ്ലിഹറേയും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്

(ഗല. 1, 15; റോമ. 15, 21).

ദീപ്തിയ ഐസയാസ് ഭർശിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ സഹിക്കുന്ന ദാസന്റെ സാഹനത്തിന് ചില സവിശേഷതകളുണ്ട്. സ്വന്തക്കാർ പഠിത്യജിക്കുന്നു. അസാധാരണമാ

യൊരൻ.ഭവം! ജാമിയാസിനും (15,17) ജോബിനും (19,13-19) ഉണ്ടായ അനുഭവം. അവരെ ബന്ധുക്കൾപോലും അപഹസിക്കയും ഉപക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇസ്രായേൽ സമൂഹത്തെ മുഴുവനും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട് എസയ്യാസിനെ കർത്താവിന്റെ ദാസൻ.

ഇസ്രായേലിനുവേണ്ടി മാത്രമല്ല യാഹ്വേയുടെ ദാസൻ സഹിക്കുക. ഇസ്രായേലിനെ പിന്തിരിച്ചത് പുറജാതികളത്രേ. അവരിൽനിന്നും ഇസ്രായേൽ ഏറെ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇസ്രായേലിന്റെ സഹനത്തിന് അവരും ഉത്തരവാദികളാണ്. അതിനുവേണ്ടിയും ദാസൻ സഹിക്കുന്നു. ദാസന്റെ അനുസരണവും വിധേയതയും വിജാതീയരിലും പുതിയതും പൂർണ്ണവുമായ ജീവൻ സന്നിവേശിപ്പിക്കുന്നു.

ദാസന്റെ മൗനം അനന്യമത്രേ. സഹനത്തിൽ മനുഷ്യൻ ബലമുറയിടുകയാണ് പതിവ്. പരാതികളെല്ലാം നിരത്തിവയ്ക്കും. പ്രവാചകന്മാരായ ഹബക്കൂക് (1,2) ജെറമിയ (8,18) എന്നിവരും സങ്കീർത്തകനും (16,21;68) കൈതങ്ങളുടെ ആവലാതികളും വിഷമങ്ങളുമെല്ലാം വിവരിച്ച് പരാതിപ്പെടുകയാണ്. എന്നാൽ യഹ്വേയുടെ ദാസൻ മൗനിയാണ്. പരാതിയും പരിവേദനവും പൂർപ്പെടുവിക്കുന്നില്ല. സ്വന്തക്കാരാലും പരിത്യക്തനാണ്. എങ്കിലും പരാതിപ്പെടാതെ സ്വയം അർപ്പിക്കുകയത്രേ. ലോകത്തിന്റെ പാപപ്പരിഹാരത്തിനായി. മനുഷ്യന്റെ മഹത്വം വിണ്ടെടുക്കാൻ. മനുഷ്യകലത്തെ ഉദ്ധരിക്കാൻ. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സുസ്ഥിതി പുനസ്ഥാപിക്കാൻ. ഇതിന് സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്ന യാഗവസ്തുവായി യേശുവിനെ സ്തംഭപകൻ കണ്ടു; കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

ഞങ്ങൾ മിശിഹായെ കണ്ടു

(യോഹ. 1,37-41)

37) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുകേട്ട് ആ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു. 38) യേശു തിരിഞ്ഞു, അവർ തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നതു കണ്ടു, ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ എന്തെന്നുപ്രഖ്യാനിക്കുന്നു? അവർ ചോദിച്ചു: റബ്ബീ (ഗുരു), അങ്ങനെ എവിടെയാണു് പാർക്കുക? 39) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'വന്നു കാണുക'. അവർ ചെന്നു് അദ്ദേഹം പാർക്കുന്നിടം കാണുകയും അന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു കൂടി താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഏകദേശം പത്താം മണിക്കൂർ ആയിരുന്നു. 40) യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതുകേട്ടു് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു ആ ഇരുപതിൽ ഒരുവൻ ശിമയോൻ പത്രോസിന്റെ സഹോദരൻ അന്ത്രു:യാസായിരുന്നു. 41) അവൻ ആദ്യമേ തന്റെ സഹോദരനായ ശിമയോനെക്കണ്ടു് അവനോടു പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ മിശിഹായെ (ക്രിസ്തുവെന്നെ) കണ്ടു'.

ലോകപാപം പേരുന്ന ദൈവകുഞ്ഞായ യേശുവിനെ സ്നാനം ചെയ്യാൻ കാട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ പിൻചെന്നു. അതു് യേശു കണ്ടു. അവിടുന്ന് തിരിഞ്ഞു നിന്നു. അവരുടേതായത്: "നിങ്ങൾ എന്താണുപ്രഖ്യാനിക്കുക?" "ഗുരോ, അങ്ങനെ എവിടെയാണു പാർക്കുക?" അവരുടെ അന്വേഷണം. അങ്ങയുടെ പാർപ്പിടമാണുപ്രഖ്യാനിക്കേണ്ടതു് അവിടെ അങ്ങയോടൊത്തു് കുറേനേരം ചെലവഴിക്കുന്നു. യേശു സവിശേഷം ശ്രദ്ധേയമായൊരു മറുപടി നൽകി. "വന്നു കാണുക,"

“വന്നു കാണുക”. താൻ ഇന്നിടത്തു പാർക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞുകൊടുത്തില്ല. സ്ഥലവും സ്ഥാനവും അക്ഷയമൊന്നും ക്ലിപ്തമായി പറഞ്ഞില്ല. എവിടെയെന്നു ‘വന്നു കാണുക’. പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിലെ അനുഭവത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ് ‘വന്നു കാണുക’ എന്ന ക്ഷണം. ഹോറേബ് പർവ്വതത്തിൽ മോശ ആടുകളെ മേയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ യാഹ്വേ കത്തുന്ന മുൾപ്പടപ്പിൽ മോശയ്ക്കു പ്രത്യക്ഷമായി. അതു് എന്തെന്നു നോക്കാൻ മുന്നോട്ടു ഞ്ഞ മോശയോട് യാഹ്വേ മുൾപ്പടപ്പിന്റെ നടുവിൽ നിന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു് ‘നീ ഇങ്ങോട്ടു അടുക്കരുതു്’ എന്നത്രേ. മാത്രമല്ല, മോശ നിൽക്കുന്നിടം പരിശുദ്ധ മാർഗ്ഗം ചെരുപ്പും ഉൾക്കളയാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. മോശ ദൈവത്തെ നോക്കുവാൻ ഭയപ്പെട്ടു് മുഖം മൂടിക്കളഞ്ഞു്. (പുറ. 3, 1-6). തന്റെ ജനത്തിന്റെ കഷ്ടതകളെല്ലാം കണ്ടു് ഹൃദയ ചേദനയനുഭവിച്ച ദൈവം ജനത്തെ സ്വന്തം നോക്കാൻ ഇറങ്ങിവന്നു. പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും അതാണ് കാണുക. ദൈവം നമ്മോടു കൂടെയായി. ‘അമ്മാനുയേൽ’. തന്നെ പിൻചെന്ന സ്താപക ശിഷ്യരെ യേശു ക്ഷണിച്ചു: വന്നു കാണുക.

അവർ ചെന്നു് അവിടന്നു വസിക്കുന്നിടം കാണുകയും അന്നു് അവനോടുകൂടി താമസിക്കുകയും ചെയ്തു (34). യേശു വിനോദകൂടെ താമസിച്ചാലേ അങ്ങയെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കൂ. സ്താപകൻ ശിഷ്യന്മാർക്കു് യേശുവിനെ ചുണ്ടിക്കൊടുത്തു. ലോകത്തിന്റെ പാപഭാരം പേറുകയും മാറുകയും ചെയ്യുന്ന കത്താടെന്നു്. ലോകത്തിന്റെ രക്ഷകൻ എന്നു്. അതു് വഴിക്കാവുന്നതു് ഒരു പരിചയപ്പെടുത്തലാണ്. വഴിയിൽവെച്ചു് നാം പലരേയും കാണും; പരിചയപ്പെടും. ചിലരെയാക്കെ അന്യർ നമുക്കു പരിചയപ്പെടുത്തും. ആളിന്റെ ബാഹ്യരൂപവും പേരും കുടുംബം

വും തൊഴിലുമാക്കെ അറിയാൻ കഴിയും. പക്ഷേ അതു കൊണ്ടൊന്നും ആളിനെ ശരിയായി അറിയാനാവില്ല. വ്യക്തിയെ നന്നായി മനസ്സിലാക്കാതെ ആദ്യപരിചയം മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി തുടർന്നിടപെട്ടതിന്റെ ഫലമായി ട്രബിൾകളും നിരാശപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള എത്രയോ പേരെ നമുക്കറിയാം! “ആൾ ഇത്തരക്കാരുടെ ആയിരുന്നെന്ന് ഞാൻ സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല”, അമളി പറിക്കഴിയുമോളിർക്കുന്ന പതിവായ പൊതുപല്ലവി. നിരന്തവും ആഴമായും ബന്ധപ്പെട്ടാലേ ആളുകളെ അറിയാനാവൂ.

സ്റ്റാപകശിഷ്യന്മാരായിരുന്ന അത്രയോ സിന്ധുവോരുന്നാനും യേശുവിനെ വ്യക്തിപരമായി ഒന്നറിയണം. അവിടത്തെ ജീവിതത്തിലേക്കു കടന്നുചെല്ലണം. അങ്ങയോടാത്തു കഴിയണം. അങ്ങിന് ആരെന്ന് അവർക്കു നുവേച്ചെടണം. അതവർക്കു സാധിച്ചു. മിശിഹാ കടന്നു പോകുന്നതു കണ്ടു. പോയി കൂടെ പാർത്തു. ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനെ കണ്ടു. ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിലഭിഷേ ചിച്ച് ലോകത്തെ സമുദ്ധരിക്കാനയച്ച രക്ഷകനെ കണ്ടു. തങ്ങളുടെ സ്വന്തം രക്ഷകനായി അവർ യേശുവിനെക്കണ്ടു. അതിനാൽ അവർക്കു തിരിച്ചുപണം സ്വസഹോദരനായ സൈമനോട്ട് സാക്ഷിക്കാൻ സാധിച്ചു: “ഞങ്ങൾ മിശിഹായെ (അഭിഷിക്തനെ) കണ്ടു”.

ഇന്നത്തെ ക്രിസ്തീയ ലോകത്തു് അനേകർക്കു് യേശുവിനെ രക്ഷകനായി കാണാനാവുന്നില്ല. കാരണമെന്തെന്നോ? അവർക്കു് യേശുവിനോടുകൂടെ പോകാനും അങ്ങയോടൊത്തു പാർക്കാനും സമയമില്ല. അവിടത്തെ അനഭവിച്ചറിയാൻ മെനാക്കുടാറില്ല. വഴിയിൽപച്ചുള്ള പരിചയംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയാണ്. നറുളുവർ യേശുവിനെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ ഒന്നു നോക്കിയേക്കും.

അത്രതന്നെ. ഏറിയാൽ ഗുഡ് മോണിംഗും ഗുഡ് വനിംഗും പാസ്സാക്കിപിരിയുക. അതും ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തത്. അല്ലെങ്കിൽ ഏറിയാൽ പുറംമര്യാദയ്ക്കു വേണ്ടി. യേശുവുമായി സുഹൃദ്ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാനോ പലർത്താനോ അല്ല. ഇത്തരമല്ലേ പലരുടേയും പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനയും സന്ധ്യാജപവും? പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാരം ചേരുന്ന പുണ്യാളന്മാരേയും പുണ്യാളത്തികളേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അതിൽ കൂടുതലാണെന്നു സംഭവിക്കാനും പോകുന്നില്ല. ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ പള്ളിയിൽ പോയി പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാൽ പോകാതിരിക്കാൻ വയ്യാ! കുട്ടിക്കാലംതൊട്ടേ പ്രാർത്ഥിച്ചുപോന്നതിനാൽ പ്രാർത്ഥിക്കാതെ പററില്ല! നന്നും. വളരെ നന്നും. പക്ഷേ ചെറുപ്പം മുതൽക്കേയുള്ള പതിവുണ്ടെന്നും പാരമ്പര്യത്തിന്റേയും പേരിൽമാത്രം പള്ളിയിൽ പോകുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ പോരാ. ചെറുപ്പത്തിലേയുള്ള ശീലം യേശുവിനോടു ബന്ധപ്പെടാനും യേശുവിനെ അനുഭവിക്കാനും ഇടയാക്കിയെങ്കിൽ അതിനോടൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. സഹോദരങ്ങളോടൊപ്പം യേശുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും മാധുര്യവും അനുഭവിക്കാൻ പള്ളിയിൽ പോകുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. എങ്കിൽ ആ നിമിഷങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും അമൂല്യങ്ങളാകുന്നു.

“അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു ആകുന്നു.”

ലൂക്കോ 9, 18—20

യേശുവിനോടൊത്തു വന്നിട്ടു പത്രോസിനും യേശുവിനോടു പറയാൻ കഴിഞ്ഞു: ‘അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു ആകുന്നു’. ഇത് സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവ് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതാണ്.

18) ഒരിക്കൽ യേശു പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. ശിഷ്യന്മാരും അദ്ദേഹത്തോടൊത്തുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: ഞാൻ ആരെന്നാണ് ജനങ്ങൾ പറയുക? 19) അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു: അങ്ങ് സ്താപകയോഹന്നാനാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. മറ്റു ചിലർ പറയുന്നത് അങ്ങ് ഏലിയായാണെന്നത്രേ. വേറു ചിലർ പറയുന്നത് അങ്ങ് പൂർവ്വപ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരാൾ ഉയർത്തപ്പെന്നുവെന്നാണെന്നാണ്. 20) അപ്പോൾ യേശു എടുത്തു ചോദിച്ചു: ഞാൻ ആരെന്നാണ് നിങ്ങൾ പറയുക? പത്രോസ് പ്രത്യുത്തരിച്ചു:

അങ്ങ് ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു ആകുന്നു.

(ലൂക്കോ. 9, 18—20)

യേശു യാഹ്വേയുടെ അഭിഷിക്തനാണെന്നത്രേ പത്രോസ് പറയുക. ജനനേതാക്കന്മാരും പുരോഹിതഗണവും വി. ഗ്രന്ഥപണ്ഡിതന്മാരും തിരസ്കരിക്കുകയും അവരൊത്തുകൂടി വധിക്കുകയും ചെയ്യാനിരിക്കുന്ന മനുഷ്യ പുത്രനാണ് യേശു (ലൂക്കോ 9, 12—22). പീഡാനുഭവമരണങ്ങളിലൂടെയും ഉയർപ്പിലൂടെയും മനുഷ്യവംശത്തെ നവമായൊരു ജീവിതരൂപമായിലേക്ക് പിടിച്ചുയർത്തുന്നവൻ. അതേ! യേശു രക്ഷകനാണ്. പത്രോസ് ഉദ്ഘോഷിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചത് യേശുവോടൊത്തായിരുന്നതിനാലത്രേ. പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന യേശുവിനോടൊത്തു്. പ്രാർത്ഥനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ യേശുവിനെ പത്രോസിന് വ്യക്തമായി. യേശുവോടൊത്തു് സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിനാൽ അവിടന്ന് പത്രോസിന് യേശുവിനെ രക്ഷകനായി വെളിപ്പെടുത്തി. അതു് അദ്ദേഹം ഏറ്റു പറഞ്ഞു.

യേശുവിനെ രക്ഷകനായിക്കാണാൻ അവിടുത്തോടൊത്തു വസിക്കുകയും സമയം ചെലവിടുകയുംമാണല്ലോ പ്രാർത്ഥന. പക്ഷേ ഇവിടം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ എത്രയുണ്ട്? ചിലർ ആർത്തട്ടംവെച്ചിരിക്കാറുണ്ട്. ബഹളം വയ്ക്കാറുണ്ട്. വാതോരാതെ പാടുകയും ഹല്ലേലൂയാ പഠയുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് യേശുവിനോട് വ്യക്തിപരമായി ബന്ധപ്പെടുവെന്ന് പറയാനാവില്ല. യേശുവിനെ രക്ഷകനായി അനുഭവിക്കലാണെന്നും പറയാനാവില്ല. കാരണം ഇങ്ങനത്തവരിൽ പലരും മുൻപറഞ്ഞപോലെ തൊട്ടടുത്തു താഴ്ന്നിരിക്കുന്ന പട്ടിണിക്കോലത്തിന്റെ പട്ടിണിയകറ്റാനേ അനുഭവിക്കാൻ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനോ ശ്രദ്ധിക്കുക തുലോം വിരളമത്രേ. പുസ്തകത്തിലെ പ്രാർത്ഥന പൂർണ്ണമായിട്ട് സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാർത്ഥന ഉച്ചത്തിൽ നടത്തിയാലേ പ്രാർത്ഥനയാവൂ എന്ന് കരുതുന്നവരുണ്ട്. പക്ഷേ ഇവരുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഒരു നിശ്ചിത രൂപമുള്ളതു കാണാം. കൊല്ലങ്ങളായി ഒരേ തരത്തിലും താളത്തിലും ആർത്തട്ടം പലിവികൾ. ഒരച്ചിലുണ്ടാക്കിയ പാവപോലേ മറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ! പുസ്തകത്തിലെ പ്രാർത്ഥന മനപ്പാഠമായോ അല്ലാതെയോ ചൊല്ലുന്നതിലോ ചൊല്ലാത്തതിലോ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാർത്ഥന ഉറക്കെപ്പറയുന്നതിലോ പറയാത്തതിലോ യേശുവിനോടു ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ പറയാനാവില്ല. ഏതുവിധം പ്രാർത്ഥനയാലും യേശുവിനെ മനുഷ്യന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികഭൗതികവിമോചകനായിക്കാണാനെന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് യേശുവിനോടൊത്തുള്ള പ്രാർത്ഥന. അതത്രെ യേശുവിനെ രക്ഷകനായി അനുഭവിക്കാനെന്ന സഹവാസം.

യേശുവിനോട് സംഭാഷണം നടത്തുക. അതിലൂടെ യേശു നമ്മുടെ വെളിച്ചം. നമ്മുടെ നാഥനായി; നമ്മുടെ ആശ്വാസകരമായി; നമ്മെ പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്നവനായി.

സംഭാഷണത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം ഏറുന്നതനുസരിച്ച് ആ സ്വാഭാവികതയും ആഴ്ചമാർന്നതാവും. യേശുവും സമറിയാക്കാരി യുമായുള്ള സംഭാഷണം (യോഹ. 4,1-26) ശ്രദ്ധിക്കുക. സംഭാഷണം പടിപടിയായി പുരോഗമിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവർക്കു് യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് വികസിച്ചു തരുകുന്നു.

ദാഹശമനമേകുന്ന അമൃതം (യോഹ. 4, 5-39).

5) യേശു സമറിയായിലെ സിക്കാർ പട്ടണത്തിലെത്തി. ഈ പട്ടണം യാക്കോബ് സ്വപ്നശബ്ദം ജോസഫിനു നൽകിയ വയലിനടുത്തായിരുന്നു. 6) അവിടെയായിരുന്നു യാക്കോബിന്റെ കിണറും. യാത്രാക്ഷീണം നിമിത്തം യേശു ആ കിണറിന്നരികെയിരുന്നു. നടുച്ചുസമയം. 7) അപ്പോൾ ഒരു സമറിയാക്കാരി വെള്ളം കോരാൻ അവിടെ വന്നു. അവളോട് യേശു 'എനിക്കു കുടിക്കാൻ തരിക' എന്നു പറഞ്ഞു. 8) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ പട്ടണത്തിൽ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. 9) ഈ സമറിയാക്കാരി അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: "നിന്നെ ഒരു യഹൂദനായിരിക്കേ സമറിയാക്കാരിയായ എന്നോട് കുടിക്കാൻ ചോദിക്കുന്നതെന്തു്? യഹൂദരും സമറിയാക്കാരും തമ്മിൽ സമ്പർക്കമൊന്നുമില്ലല്ലോ". 10) യേശു അവളോടു പറഞ്ഞു: 'ഈ ഭാഗത്തിന്റെ ഭാഗം എന്തെന്നും 'എനിക്കു കുടിക്കാൻ തരിക' എന്ന് നിന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടതാരെന്നും നിന്നെക്കുറിയായിരുന്നെങ്കിൽ നീ അദ്ദേഹത്തോടു ജീവജലം ചോദിക്കുകയായിരുന്നു. അതു് അദ്ദേഹം നിനക്കു തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. 11) അവൾ പറഞ്ഞു: 'പ്രഭോ, വെള്ളം

കോരാൻ അങ്ങേയ്ക്കു പാത്രമില്ല; കിണറോ ആഴമേറിയതും. പിന്നെ ഈ ജീവജലം എവടെനിന്നു് അങ്ങേയ്ക്കു കിട്ടും? 12) ഈ കിണർ ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയ ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ യാക്കോബിനെക്കാൾ വലിയവനാണോ അങ്ങു്? അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തുന്റെ മക്കളും കന്നുകാലികളും ഈ കിണറിൽ നിന്നാണു് കുടിച്ചിരുന്നതു്. 13) യേശു പറഞ്ഞു: 'ഈ വെള്ളം കുടിയ്ക്കുന്നവനെപ്പോലും പിന്നെയും ദാഹിക്കും. 14) എന്നാൽ ഞാൻ നൽകുന്ന വെള്ളം കുടിയ്ക്കുന്നവനു് പിന്നൊരിക്കലും ദാഹിക്കയില്ല. ഞാൻ നൽകുന്ന ജലം അവനിൽ നിത്യജീവനിലേക്കു നിർമ്മിക്കുന്ന നീരുറവയാകും'. 15) അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു: 'എങ്കിൽ ആ ജലം എനിക്കു നൽകിയാലും. മേലിൽ എനിക്കു ദാഹിക്കില്ലല്ലോ. വെള്ളം കോരാൻ എനിക്കു് ഇവിടെ വരികയും വേണ്ടല്ലോ. 16) യേശു പറഞ്ഞു: 'നീ പോയി നിന്റെ ഭർത്താവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക'. 17) 'എനിക്കു ഭർത്താവില്ലല്ലോ' ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു. യേശു അവളോടു പറഞ്ഞു: 'എനിക്കു ഭർത്താവില്ല' എന്നു നീ പറഞ്ഞതു് ശരിയാണു്. 18) പക്ഷേ നിനക്കു് അഞ്ചു് ഭർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിന്നോടേതുളളവൻ നിന്റെ ഭർത്താവല്ലതാനും. 'നീ പറഞ്ഞതു് സത്യംത്രേ' 19) അവൾ പ്രതിവചിച്ചു: 'സ്വാമിൻ, അങ്ങു് ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. 20) ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ ആരാധന നടത്തി; എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ആരാധനാ സ്ഥലം ജറുസലേമിലാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 21) യേശു പറഞ്ഞു: 'സ്ത്രീ, എന്നെ വിശ്വസിക്കൂ' ഈ മലയിലോ ജറുസലേമിലോ നിങ്ങൾ പിതാവിനെ ആരാധിക്കാത്ത സമ

യം വരുന്നു. 22) നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിന് ആരാധിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതിനെ ആരാധിക്കുന്നു. കാരണം, രക്ഷ യഹൂദരിൽ നിന്നാണല്ലോ. 23) എന്തെന്നാൽ, യഥാർത്ഥ ആരാധകർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും പിതാവിനെ ആരാധിക്കുന്ന സമയം സമഗ്രമാകുന്നു. അല്ല, അതിപ്പോൾത്തന്നെയാണ്. വാസ്തുവത്തിൽ അത്തരം ആരാധകരെയാണ് പിതാവ് അന്വേഷിക്കുന്നതും. 24) ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു. അവിടുത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലുമാണ് ആരാധിക്കേണ്ടത്. 25) ആ സ്രീ പറഞ്ഞു: ക്രിസ്തു എന്നു വിളിക്കുന്ന രക്ഷകൻ വരുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. അദ്ദേഹം വരുമ്പോൾ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങളെ അറിയിക്കും. 26) യേശു അവളോടു പറഞ്ഞു: 'നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നെയാകുന്നു.....29) ആ സ്രീയാകട്ടെ, കുടും അവിടെ വെച്ചിട്ട് പട്ടണത്തിലേക്കുപോയി. അവിടെയുള്ളവരോട് അവർ പറഞ്ഞു: 29) ഞാൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം എന്നോടു പറഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ വന്നു കാണുവിൻ. ഇദ്ദേഹം തന്നെയായിരിക്കുമോ ക്രിസ്തു? 30) അവർ പട്ടണത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലെത്തി.....39) 'ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു' എന്ന് ആ സ്രീ സക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതിനാൽ പട്ടണത്തിലെ സമറിയാക്കാരിൽ അനേകർ അങ്ങിൽ വിശ്വസിച്ചു.....

(യോഹ. 4,5-33).

യേശു സമറിയാ സ്രീയോടു് ദാഹ ശമനാർത്ഥം പൊട്ടളം ആവശ്യപ്പെടുന്നതോടെ രംഗം ആരംഭിക്കുന്നു. അവർ യേശുവിനെ ഒരു ശത്രുവായാണ് ആദ്യം കാണുക.

എന്നാൽ സംഭാഷണം സമാപിക്കുന്നതോടെ യേശുവാ
ബിം രക്ഷകൻ എന്നും അവരുകൾ വെളിച്ചപ്പെട്ടു.

യേശു യൂദയായിൽനിന്നും സമറിയായിലൂടെ ഗലീലയി
ലേക്കു കടന്നുപോകുകയായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കാലത്തു്
പലസ്തീനായെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചിരുന്നു. വടക്കു് ഗലീലി,
തെക്കു് യൂദയാ. മദ്ധ്യത്തിൽ സമറിയ. യൂദയായിൽനി
ന്നും ഗലീലിയിലേക്കുള്ള കുറുക്കുവഴി സമറിയായിലൂടെ
കരമാർഗ്ഗം പോകയാണ്. ഉദ്ദേശം മൂന്നു ദിവസത്തെ നട
ത്തം വേണ്ടിവരും. യൂദയാ വിട്ടു് ഗലീലിയിലേക്കു പോകാ
നുള്ള തല്ക്കാല സാഹചര്യവും കാരണവും മാമോദീസായെ
ക്കുറിച്ചുളവായ സംവാദം ഒഴിവാക്കുകയാവാം (യോ.4,1-2).
യഹൂദർ യേശുവിനെ സ്വീകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ സമറി
യാക്കാർ സ്വീകരിച്ചു. ഇതിലും ഉന്നതമായ ഉദ്ദേശവും
ദർശനവുമാണ് സുവിശേഷകനുള്ളതു്.

യൂദയായിൽനിന്നും സമറിയായിലൂടെ ഗലീലിയിലേക്കു
ള്ള ഈ യാത്രയും സമറിയായിൽ യാക്കോബിന്റെ കിണ
റ്റിൽനിന്നും വെള്ളം കോരാൻ നട്ടുച്ചുക്കുവന്ന സ്രീയോ
ടുള്ള സംഭാഷണവുമൊക്കെ യേശുവിനു് സ്വയം ആവി
ഷ്കരിക്കാനുള്ള യാത്രയും സംഭാഷണവുമാണ്. അതി
നുള്ള സ്ഥലകാലസാഹചര്യങ്ങൾ. ആവിഷ്കരണത്തി
ന്റെ പ്രതികരണവും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിവരണ
ത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലുൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥ
ത്തിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും ധ്വനിക്കുന്നുണ്ടു്.

യേശു സിക്കാർ പട്ടണത്തിലെത്തി. സമറിയായിലെ
പ്രശസ്തമായൊരു നാൽക്കവലയായിരുന്നു സിക്കാർ. സ,
ക്കാറും ശേഖേമും (തെൻ-യേൽ-ബാലാത്) ഒന്നുതന്നെയാ
ണെന്നു ചിലർ കരുതുന്നു. ശേഖേമും ജേക്കബു് സ്വപുത്രൻ
ജോസഫിനു നൽകിയ വയലിനടുത്താണല്ലോ (ഉല്പ. 33;
19; 48, 22; ജോഷ.1. 24,32). യേശുവിന്റെ കാലത്തും

ശേഖമിൽ ജനങ്ങൾ വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു പട്ടണമായിരിക്കത്തക്കവിധം ജനവാസമുണ്ടായിരുന്നെന്നതു സംശയമാണ്. അതിനടുത്തു് അസ്കാർ എന്നു് ഇന്നറിയുന്ന പട്ടണമായിരിക്കാം സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്ന സിക്കാർ.

സിക്കാർ യഹൂദചരിത്രത്തിൽ പലതുകൊണ്ടും പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. യാക്കോബു് വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ വയൽ അവിടെയാണ് (ഉല്പ. 33,18.19). അദ്ദേഹം മരിക്കാനുടമ്പോൾ ജോസഫിനു കൈമാറി (ഉല്പ. 48,52). ജോസഫു് ഈജിപ്റ്റിൽ മരിച്ചപ്പോൾ മൃതശരീരം സിക്കാറിൽ കൊണ്ടുവന്നു സംസ്കരിച്ചു (ജോഷ. 24.32).

അസ്കാറിനും ശേഖമിനും ഇടയ്ക്കാണ് ജേക്കബിന്റെ കിണർ. അതു് ഇന്നുമുണ്ട്. 100 അടിയിലധികം ആഴമുള്ള കിണർ! അതിന്നരികെ യേശു ഇരുന്നു. നടന്നു ക്ഷീണിച്ച യേശു. നട്ടുച്ച സമയവും. അപ്പോഴാണ് സമറിയാക്കാരി യവതി വെള്ളം കോരൻ വരിക. ദാഹിച്ചു വലഞ്ഞ യേശു അവളോടു് 'എനിക്കു കുടിക്കാൻ തരിക എന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. അവിടത്തെ ദാഹം ശാരീരികമായിരുന്നു. പക്ഷേ ശാരീരികം മാത്രമായിരുന്നില്ല. ഇതു് തുടർന്നു വരുന്ന സംഭവങ്ങൾ സുവ്യക്തമാകുന്നു. സമറിയംസ്രീയുടെ ജീവിതത്തിലേക്കു് കടക്കാനുള്ള യേശുവിന്റെ ദാഹത്തിന്റെ ബഹിർസ്പർശനമായിരുന്നു അവിടത്തെ ശാരീരികദാഹം. അവളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികദാഹം ശമിപ്പിക്കുന്ന ജീവജലമായി അവളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള ദാഹം. ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കാൻ സുവിശേഷകൻ യേശുവിന്റെ ഉരണവും ദാഹവും ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചാൽമതി. അവിടന്നു് നട്ടുച്ചനേരത്തു് മരിക്കുന്നു (യോഹ. 19,14). ആ സമയത്തു് അവിടന്നു് അടക്കാനാവാത്ത ദാഹവും അനുഭവിച്ചു (യോഹ. 19.28). യേശു

വിൻറ ഓഹത്തിൻറ ആഴിറിയത്തെ സമറിയാക്കാരി സംഭ്രമിച്ചു.

സമറിയാ സ്രീ യേശുവിനെ സംശയത്തോടെ വീക്ഷിക്കുന്നു. “യഹൂദനായ നീ സമറിയാക്കാരിയായ എന്നോടു കടിക്കാൻ ചോദിക്കുയാ? യഹൂദരും സമറിയാക്കാരും തമ്മിൽ സമ്പർക്കമാണുണ്ടല്ലോ”. അവൾ ചോദിച്ചു.

യഹൂദന്മാരിൽ സ്രീയോടു പരസ്യമായി പരിചയ ഭാവത്തിൽ സാസാരിക്കുക കേട്ടുകൾപോലുമില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. അതിലും പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു യഹൂദൻ സമറിയാ സ്രീയോടു: അവളോടു കടിക്കാൻ ചോദിക്കുക ഒരു യഹൂദൻ ചിന്തിക്കുകപേ ലും പാടില്ലാത്ത കാര്യം. സമറിയാക്കാരെ അശുദ്ധരായാണ് യഹൂദൻ കരുതിയിരുന്നത്. അശുദ്ധർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന സാധനങ്ങളും അശുദ്ധം തന്നെ. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ മുൻവിധിക്കാളാണെന്നും യേശുവിനല്ല. അവയെല്ലാം അദ്ദേഹം അവഗണിച്ചിട്ടുണ്ട് മാത്രമല്ല സമറിയാക്കാർക്കനുക്രമമായിത്തന്നെ യേശു സംസാരിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട് (ലൂക്കോ 10,33; 17,6). യേശു സമറിയാ യുവതിയോടു മനശ്ചാഞ്ചല്യമെന്നു ജലം ചോദിച്ചു. പക്ഷേ സമറായർക്ക് യഹൂദരോടുണ്ടായിരുന്ന മുൻവിധിയോടെത്തന്നെയാണ് സമറിയാ സ്രീ യേശുവിനെ വീക്ഷിക്കുക. ശത്രുതാ മനോഭാവമായിരുന്നു സമറിയാക്കാർക്ക് യഹൂദരോടു. അവർ തമ്മിലുള്ള വിദ്വേഷത്തിന് നൂററാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുണ്ട്. ബി. സി. 720-ൽ അസ്സീറിയക്കാർ സമറിയായുടെ വടക്കുഭാഗം ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കി. അവിടത്തെ ജനങ്ങളിൽ മിക്കവരേയും മെദിയായിലേക്കു തടവുകാരായി കൊണ്ടുപോയി (2 രാജാ. 17,6). സമറിയാ പ്രദേശത്തു് അസ്സീറിയ, ബാബിലോൺ, ക്രതാ, ആവാ, ഹാമാത്, സെഹാർവയി

എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവരെ കൊണ്ടുവന്നു കടി
 പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (2രാജാ. 17,24). ഈ വിവിധ
 ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു വന്നവരും സമറിയായിൽ അവശേഷി
 ച്ച യഹൂദരും ഇടകലർന്നു ജീവിച്ചു. കാലാന്തരത്തിൽ ഇവർ
 തമ്മിൽ വിവാഹ ബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ സമറി
 യായിലുണ്ടായിരുന്ന യഹൂദരും യഹൂദേതരരും ചേർന്നു
 ണ്ടായ സങ്കരവർഗ്ഗമാണ് യേശുവിന്റെ സമയം സമറി
 യായിൽ പെരിയാക്കൂർ എന്ന പേരുതന്നെ
 അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. സമറിയാക്കാർ എന്നതു് ഏതാണ്ടു്
 പരിഹാസപേരുപോലെയായിരുന്നു. 'യഹൂദർ' എന്ന
 സംജ്ഞയുൾക്കൊള്ളുന്ന ആചാര പരിശുദ്ധി കളഞ്ഞുകൂടി
 ചുവരാണ് സമറിയാക്കാർ. അക്കാരണത്താൽ അവരുടെ
 ഒരു സഹായവും യൂദയായിലും ഗലീലിയിലും പെരിയാക്കൂ
 രുന്ന യഹൂദർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. അത്യാപത്തിൽപോ
 ലും. യൂദയായേയും ബാബിലോൺ ആക്രമിക്കുകയും അനേ
 കരെ അടിമകളായി കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തപ്പോൾ. അവർ
 അടിമത്തത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ശിഥിലമാ
 യിക്കിടന്ന ദേവാലയം സെറൂബാബേൽ, ജോഷ്യാ എന്നീ വ
 രുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പുനർനിർമ്മിക്കാനുരംഭിച്ചു. അർ
 പ്പോൾ അവരെ സഹായിക്കാൻ സമറിയാ
 ക്കാർ മുന്നോട്ടു വന്നു. പക്ഷേ യൂദയാക്കാർ സ്വീകരിച്ചില്ല.
 യഹൂദർ പൈതൃകപാരമ്പര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ സഹാ
 യം അവർക്കുവേണ്ടി പറ്റാത്തതു് തിരസ്കരിച്ചു. ദൈവ
 ത്തിന്റെ ഭവനത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മിതിയിൽ പങ്കെടു
 കാൻ വംശപരിശുദ്ധി നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ സമറിയാക്കാർ
 ക്കു് അവകാശമില്ലെന്നായിരുന്നു യൂദയാക്കാരുടെ നിലപാ
 ടു്. ഇതോടെ സമറിയാക്കാർക്കു് യൂദയാക്കാരുടെ ഉള്ള
 വൈരം രൂക്ഷമായി. ചൈവർ വർദ്ധിക്കാൻ മറ്റു് നൂറു
 റ്റുങ്ങളുമുണ്ടായി. സെൻബല്ലാ എന്ന സമറിയാക്കാരുടെ

മകളെ യഹൂദമതം ത്യജിച്ച മനശ്ശെ വിവാഹം ചെയ്തു (നെഹെ. 13,28). അതും പോരാഞ്ഞു യൂദയാക്കാരുടെ ജറുസലേം ദേവാലയത്തിന് ബദലായി സമറിയായുടെ കേന്ദ്രഭാഗത്തു് ഗെർസിംമലയിൽ ഒരു ആരാധനാലയവും പണിതു. ഇനിയും കരൈക്കഴിഞ്ഞു് ബി. സി. 129-ൽ മക്കബായക്കാരുടെ നാളുകളിൽ യൂദനേതാവായിരുന്ന ജോൺ ഹിർക്കാന്തസ് സമറിയായെ ആക്രമിക്കുകയും ഗെർസിംമലയിലെ ദേവാലയം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യൂദയാക്കാരുടെ ഗലിലേയരും സമറിയാക്കാരെ അവജ്ഞയോടെയാണു് വീക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. തൊടുക്രൂടാത്തവരും തിണ്ടികൂടാത്തവരുമായിരുന്നു സമറിയാക്കാർ!

സമറിയാക്കാർ യഹൂദപ്രവാചകന്മാരെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ പഴയനിയമത്തിലെ പ്രവചനഗ്രന്ഥങ്ങൾ ദൈവിക വെളിപാടായി അംഗീകരിച്ചില്ല.

ഏതാണ്ടു് നാലു നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ വളർന്നു വലുതായ വിദ്വേഷത്തിന്റേയും ശത്രുതയുടേയും പാരമ്പര്യത്തിലൂന്നിയാണു് സമറിയാക്കാരി യേശുവിനോടു സംസാരിക്കുക. 'യഹൂദനായ നീ സമറിയാക്കാരിയായ എനോടു കൂടിക്കാൻ ചോദിക്കയോ?' ദാഹിച്ചു വലഞ്ഞ ഒരു കാൽനടക്കാരൻ എന്നതിലധികം യേശുവിനെ അവൾക്കു കാണാനായില്ല. സംഭവവിവരണത്തിലെ ആദ്യ ഘട്ടമങ്ങനെ അവസാനിച്ചു (വാക്യ. 7-9).

തിരിച്ചറിയുക:

തിരിച്ചറിയാനുള്ള ക്ഷണമാണു് രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ. (വാക്യ. 10-12). യേശു അവളോടു പറഞ്ഞു: ദൈവത്തിന്റെ ദാനം എന്തെന്നും 'എനിക്കു കൂടിക്കാൻ തരിക' എന്നു നിന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നതാരെന്നും നിനക്കറിയാമാ

യിരുന്നെങ്കിൽ നീ അദ്ദേഹത്തോട് ജീവജലം ചോദിക്കു മാറിയെന്നു. അതു് അദ്ദേഹം നിനക്കു നൽകയും ചെയ്യു മാറിയെന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: പ്രഭോ വെള്ളംകോരാൻ അങ്ങേയ്ക്കു പാത്രമില്ല. കിണറോ ആഴമേറിയതും. പിന്നെ ഈ ജീവജലം എവിടെനിന്നു് അങ്ങേയ്ക്കു കിട്ടും? ഈ കിണർ ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയ ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ യാക്കോബിനെക്കാൾ വലിയവനാണോ അങ്ങു്? അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളും കന്നുകാലികളും ഈ കിണറിൽ നിന്നാണു് കുടിച്ചിരുന്നതു്”.

യേശുവും സമറിയാക്കാരിയുമായുള്ള സംഭാഷണം യേശുവും നിഷ്കോടിമൃഗുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിന്റെ രീതിയിൽത്തന്നെയാണു്. യേശു ഒരു പ്രസ്താവം നടത്തുന്നു. അതു് അപരനു് ദുരൂഹമാണു്. അയാളതു തൊറ്റു ലാരിക്കുന്നു. യേശു വീണ്ടും കൂടുതൽ ശക്തമായൊരു പ്രസ്താവം നടത്തുന്നു. അതും തൊറ്റിലാരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ സാഹചര്യത്തിൽ യേശു അയാളെ ഏതാണ്ടു് നിർബന്ധപൂർവ്വം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. സത്യം കണ്ടുപിടിക്കാനും അഭിമുഖീകരിക്കാനും ക്ഷണിക്കുന്നു.

സമറിയാസ്രിയോടൊത്തുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ രണ്ടുപിടിയ ആഹ്വാനം യേശു അവർക്കു നൽകുന്നു. അപഭ്രോട് സാസാരിക്കുന്ന ആളിനെ തിരിച്ചറിയാനും അദ്ദേഹത്തോട് ജീവജലം ചോദിക്കാനും.

യേശുവിനെ ദൈവദാനമായി തിരിച്ചറിയണമെന്നത്രേ യേശുവിന്റെ ആഹ്വാനം. ക്രിസ്തോപതുവിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന ദൈവദാനം. “തന്റെ ഏകജാതനായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെല്ലാം നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനു് അവനെ നൽകാൻ തക്കവിധം ദൈവം ലോകത്തെ അത്രയ്ക്കും സ്നേഹിച്ചു” (യോഹ. 3, 16).

യേശുവെന്ന ദൈവദാനം സ്വീകരിച്ചാണ് മനുഷ്യൻ സമ്പന്നനാകേണ്ടതു്. ഇതു് സ്വീകരിക്കാതെ മറെറൊരു മൂലായാലും മനുഷ്യൻ സമ്പന്നനാകില്ല; ധന്യനാകില്ല. മനുഷ്യന്റേതായ സകല സമ്പാദ്യങ്ങളോടുംകൂടെ അവൻ ഒരിട്രനായിരിക്കും. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ സമ്പന്നത സ്വയംദാനത്തിലത്രേ. മനുഷ്യന്റെ സമ്പന്നത സ്വയം നൽകുന്ന യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിലും. ദൈവദാനം തന്നിക്കാവശ്യമെന്നുള്ള ബോധവും ആഗ്രഹവും മനുഷ്യനനുപേക്ഷണീയമാണ്. ദൈവത്തെ തന്നിക്കാവശ്യമെന്ന ബോധമുണ്ടാവണമെങ്കിൽ സ്വദരിദ്രാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ബോധമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിനു് നേരെ വിപരീതമാണ് മിക്കവരുടേയും മനോഭാവമെന്നു് തോന്നിപ്പോകുന്നു. ദൈവത്തിനു് എന്തെങ്കിലും വേണമെങ്കിൽ അങ്ങോട്ടു നൽകാമെന്നാണ് അവരുടെ ഭാവം. പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ച ഫരിസന്റെ മനോഭാവം. “ഞാൻ ആക്രമികളും അനീതിമാന്മാരും വൃഥിചാരികളുമായ മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ ഈ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയോ അല്ലാത്തതിനാൽ നന്ദി. ഞാൻ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം (തിങ്കളും വ്യാഴവും) ജലപാനം പോലും ഉപേക്ഷിച്ചുപവസിക്കുന്നു. (സാധാരണക്കാർ ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസമുപവസിച്ചാൽ മതി.) ഞാൻ സമ്പാദിക്കുന്ന സകലത്തിന്റേയും ദശാംശം നൽകുന്നു, (ആദ്യ ഫലങ്ങളുടെ പത്തിലൊന്നു മാത്രമല്ല).” ഇത്രയൊക്കെ ചെയ്തു് ചുണ്ഡം ഞാൻ നേടിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നു് ദൈവത്തിനു് വേണ്ടത്ര കൊടുക്കാൻമാത്രം സമ്പന്നൻ! ദൈവത്തെ കടിയിരുത്താൻ പള്ളിപണിയിൽക്കുന്നവരും കയ്യയച്ചു കൊടുക്കുന്നവരുമാണ് പലരും. അവരവർക്കും അവർക്കും വേണ്ടിയല്ല. ദൈവത്തിൽ നിന്നു ദാനങ്ങൾ കൈപ്പറ്റുന്നവരാകയാണ് മനുഷ്യന്റെ മഹനീയത.

ദൈവം തന്നിക്കാവശ്യമെന്നുള്ള ബോധമുള്ളവൻ ശ്രദ്ധാർഹ്യരൂപങ്ങളിൽ തന്റെ മുമ്പിൽ വെളിച്ചപ്പെടുന്ന ദൈവത്തെ തിരിച്ചറിയാനാവൂ. തന്നെ സമീപിക്കുന്ന ദൈവത്തെ മനസ്സിലാക്കുക. ഭിക്ഷുവിന്റേയോ സുഹൃത്തിന്റേയോ മാതാവിന്റേയോ പിതാവിന്റേയോ കുഞ്ഞുങ്ങളുടേയോ അയല്ക്കാരന്റേയോ ഒക്കെ രൂപങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷനാവുന്ന ദൈവത്തെ തിരിച്ചറിയണം. ചിലപ്പോൾ അപരിചിത രൂപഭാവങ്ങളിലാവാം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക. ഇക്കാര്യത്തിലും ദൈവമവലംബിക്കാൻ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ വഴികളാണ് മനുഷ്യരാഗ്രഹിക്കുക. ഇന്നയിന്ന രൂപങ്ങളിലേ ദൈവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട് എന്ന് പലരും നിർബ്ബന്ധിച്ചുകഴിയുന്നു. അതിനു വഴിമാർഗ്ഗം ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കേണ്ട. ക്രിസ്തു തങ്ങളോടു പെരുമാറേണ്ട വിധമെല്ലാം അവർ അങ്ങോട്ടു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു അനുവിട വ്യതിചലിച്ചാൽ ക്രിസ്തു അവർക്കു ക്രിസ്തു അല്ലാതാകുന്നു! ദൈവം എപ്പിടയം വന്നാലും തിരിച്ചറിയണം. അതിനോടും പറ്റിയ മനോഭാവം അവിടനു നമുക്കാവശ്യമാണെന്ന ബോധ്യമാണ്. നമുക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ രൂപങ്ങളിൽ നമുക്കാവശ്യമാണെന്ന്. ആ ബോധ്യത്തിലേക്കു യരാനു യേശു സമറിയാക്കാരിയെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ദാവം നിത്യമായി ശമിപ്പിക്കുന്ന ജീവജലമാണ് യേശുവെന്ന ദൈവദാനം എന്നറിയാനാണ് യേശു അവളെ ക്ഷണിക്കുക.

‘ജീവനുള്ള ജലം’ പദാർത്ഥപരമായേ അവർ മനസ്സിലാക്കിയുള്ളൂ. സധാരണ പശരസ്തുശൈലിയിൽ ജീവനുള്ള ജലം, ഘൃക്കുവള്ളമോ ഉറവജലമോ ആണ് (കാണുക: ഉല്പ. 26, 13; ലെവ. 14, 15; ജോ. 2, 13; സഹി. 14, 8). കിണർ, കുളങ്ങൾ എന്നിവയിലെ ജലം കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന

താണ്. അത് ജീവനിപ്പാത്തതത്രേ. ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് 'ജീവജലം' എന്ന പദം സമരിയാക്കാരി മനസ്സിലാക്കുക. എന്നാൽ അതിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികാർത്ഥമാണ് യേശു ഉദ്ദേശിക്കുക. 'ജീവന്റെ ജലം' എന്ന പ്രയോഗം പഴയനിയമത്തിൽനിന്നെടുത്തതാണ്. അവിടെ പലയിടത്തുണ്ട്. ഇസായേലിന്റെ വിശ്വാസത്യാഗത്തെക്കുറിച്ച് യാഹ്വേ ജറമിയാസ് പ്രവാചകൻ വഴി വിലപിക്കുന്നു: എന്റെ ജനം ദപിവിധം തിന്മ ചെയ്തു. അവർ ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവയായ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു. വെള്ളമില്ലാത്ത കുളങ്ങൾ, പൊട്ടുകുളങ്ങൾ തുടങ്ങിയവേണ്ടി കഴിച്ചിരിക്കുന്നു "(ജാ. 2, 3). ജറസലേമിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും വിജയവും ചിത്രീകരിച്ച് സഖറിയാ പ്രവചിച്ചു: "അന്നാളിൽ ജീവനുള്ള ജലം ജറസലേമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് പാതി പൂർച്ചപ്പിക്കിലെ കടലിലേക്കൊഴുകും....." (14, 8). ഫലഭൂയിഷ്ടമായ പുതിയതും പരിശുദ്ധവുമായ ഭൂമിയെ ചിത്രീകരിച്ച് എസക്കിയേലും പ്രവചിച്ചു. അദ്ദേഹം ദർശനത്തിൽ ഒരു വൻനദി കണ്ടു. "ആ നദി ചെന്നെത്തുന്നിടത്തെപ്പോം സർവ്വചരങ്ങളും ജീവനുള്ളവയായിരിക്കും..... സകലതും ജീവിക്കും" (47, 9). "ജ്ഞാനിയുടെ പ്രബോധനം ജീവന്റെ ഉറവയത്രേ. അതിനാൽ മരണത്തിന്റെ കെണികൾ ഒഴിഞ്ഞുപോകും" എന്ന് സഭ്യശ്യവാക്യങ്ങൾ (13,14) പറയുന്നു. ഇവിടെയെല്ലാം ജീവജലം ദിവ്യമായ ജീവശ്ലക്കതിയെയോ വെളിപാടോ വിജ്ഞാനമോ ആണല്ലോ സൂചിപ്പിക്കുക. യഹൂദരുടെ രബ്ബിനിക്കൽ സാഹിത്യത്തിൽ നിയമഗ്രന്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു 'ജീവജലം' എന്നപദം. പുറപ്പാട് 21, 16 മുതൽ വാക്യങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്ന ജലത്തിന്റെ കിണർ നിയമഗ്രന്ഥമാണല്ലോ. ദൈവം നൽകുന്ന ജീവജലംകൊണ്ട് ആത്മാവിന്റെ ദോഹം തീർക്കുമെന്ന ആശയവും യഹൂദഗ്രന്ഥങ്ങളിലു

ണ്ട്. “ദാഹിക്കുന്നവനോടൊപ്പം ഞാൻ ജലമൊഴുക്കും” (മെത്രസ. 44, 3). “ദാഹിക്കുന്നവനോടൊപ്പം വന്നു സൗജന്യമായി വെള്ളം കുടിക്കുവിൻ” എന്നും മെത്രസയാസം പ്രവാചകൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു (മെത്രസ. 55,1).

സമറിയാക്കാർ പഞ്ചഗ്രന്ഥിയും പ്രവാചകന്മാരെയും സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും പ്രവാചകഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ദൈവികാവളിവാട് അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ലല്ലോ. അതും പദാർത്ഥപരമായ അർത്ഥത്തിനുപരി ഉയരുവാൻ സമറിയാക്കാരെയും കഴിയാത്തതിനു കാരണമാകാം. ‘ജീവനുള്ളതു’ എന്നു മനുഷ്യൻ പറയുന്നതല്ല വാസ്തവത്തിൽ ‘ജീവജലം’ എന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ അവളുടെ തെറ്റിദ്ധാരണ കാരണമായി. (ഇതു നാലാം സുവിശേഷകൻ പലയിടത്തും പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യവിദ്യയാണ്).

പഞ്ചഗ്രന്ഥിയും പ്രവാചകഗ്രന്ഥങ്ങളും വാശാനം ചെയ്യുന്ന ദൈവദാനമാണ് യേശു. അവിടുന്ന് ജീവജലമത്രേ. ആഗ്രഹിക്കുകയും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവിടുന്ന് യഥാർത്ഥ ജീവജലമായി സ്വയം നൽകുന്നു. ഇതത്രേ യേശു സമറിയാക്കാരീയോടു പറയുക.

യേശുവിനേയും അവിടുത്തെ വാക്കുകളും മനുഷ്യാലോകത്തെ അർദ്ധം എടുത്തു ചോദിച്ചു; ഈ കിണർ ഞങ്ങളുടെ തന്നെ ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ യാക്കോബിനെക്കാൾ വലിയവനോ അങ്ങി? യഹൂദന്മാരുടെ പൂർവ്വപിതാവാണ് യാക്കോബ്. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നാണല്ലോ അവർക്ക് ഇസ്രായേൽ എന്ന പേരുപോലും ലഭിച്ചത്. യാക്കോബ് സമറിയാക്കാരുടെയും പൂർവ്വപിതാവാണ് യഹൂദന്മാർ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും സമറിയാക്കാർ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. യാക്കോബിന്റെ പ്രിയപുത്രൻ ജോസഫിന്റെ പുത്രന്മാരായ എഫ്രെയിമും മനാസ്സെയും വഴി ജോസ

ഫ് ഗോത്രത്തിലൂടെ യാക്കോബിന്റെ പിൻമുറക്കാരായി സമരിയാക്കാർ സ്വയം കരുതി.

യാക്കോബ് സിക്കാറിൽ വന്നപ്പോൾ സ്വന്തം കുടുംബത്തിനും കന്നുകാലികൾക്കും വെള്ളമെടുക്കാൻ കൃഷിച്ച കിണറുണ്ടെന്നറിയുകയാണ് യേശുവും സമരിയാക്കാരിയും സംസാരിക്കുക. കാലാന്തരത്തിൽ സമരിയാക്കാരുടെ പൊതു കിണറായി. പ്രസ്തുത കിണർ അവർക്കു നൽകിയ യാക്കോബിനെക്കാൾ വലിയവനോ യേശു എന്നായി അവളുടെ ചോദ്യം. ഇതും വൈരുദ്ധ്യമതമത്രേ. യേശുവിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ആഴ്ചമാർന്നൊരു കോഴ്സയ്ക്ക് ഒരുക്കുന്ന ചോദ്യമാണിത്. അത ന് അവർക്ക് അവരുമേകി ജീവനുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹത്തിലേക്ക് യേശു അവളുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചു.

ജീവനുവേണ്ടി ദാഹിക്കുക. "ഈ വെള്ളം കുടിക്കുന്നവനെപ്പോലും പിന്നെയും ദാഹിക്കും. എന്നാൽ ഞാൻ കൊടുക്കുന്നവെള്ളം കുടിക്കുന്നവന് പിന്നെ ദരിദ്ര്യംദാഹിക്കുകയില്ല. ഞാൻ നൽകുന്ന വെള്ളം അവനിൽ നിത്യജീവനിലേക്കു നിർമ്മിക്കുന്ന നീരുറവയാകും". അപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു: 'എങ്കിൽ ആ വെള്ളം എനിക്കു നൽകിയാലും മേലിൽ എനിക്കു ദാഹിക്കില്ലല്ലോ. വെള്ളം കോരാൻ എനിക്കു ഇവിടെ വരികയും വേണ്ടല്ലോ".

(വാക്യം. 13-15)

സംഭാഷണത്തിലെ ത്രിതീയ ഘട്ടത്തിലാണിപ്പോൾ. സമരിയാക്കാരീ യേശുവിനോടു് ജലമാവശ്യപ്പെടുന്ന നിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു! വെള്ളം കോരാൻ വന്നവൾ ദാഹത്തിന്നിരുന്ന ഭിക്ഷുവിനോടു് വെള്ളം ചോദിക്കുന്നു. ദാഹജലം. ദാഹം നിത്യമായി ശമിപ്പിക്കുന്ന ജലം. യാക്കോബിന്റെ കിണറിലെ വെള്ളം കുടിച്ചാൽ ദാഹം എന്നേ

ക്കും ശമിക്കയില്ല. പിന്നെയും ദാഹിക്കും. യേശു നൽകുന്ന ജലം ദാഹം എന്നേക്കും ശമിപ്പിക്കും.

ജീവജലങ്ങൾക്കും ജീവസന്ധാരണത്തിനാവശ്യമായൊരു വസ്തുവെന്നാണ് ജലം വെള്ളത്തെ സാധാരണ മനസ്സിലാക്കുക. വെള്ളത്തിനുള്ള മനുഷ്യന്റെ ദാഹം ജീവിക്കാനുള്ള അവന്റെ ആഗ്രഹമാണ് വ്യക്തമാക്കുക. ജീവിക്കാനുള്ള മുഴുകിയ അഭിലാഷവും അഭിനിവേശവുമാണ് വിശപ്പിലും ദാഹത്തിലും കാണുക. മരണത്തിനടുത്തുവരുന്ന ജലം മനുഷ്യൻ സാധാരണ ആഗ്രഹിക്കാറില്ല. ജീവിക്കാൻ ജലപാനം നടത്തുന്നു. ജീവൻ നൽകുന്ന ജലമാത്രമാണ്. ശാരീരികദാഹം അന്തരാത്മാവിന്റെ ദാഹത്തിന്റെ പ്രകടനമത്രേ. ഈ ദാഹം അടിസ്ഥാനപരമായി ശമിപ്പിക്കാൻ ജീവജലമായ യേശുവിനേ സാധിക്കൂ. അങ്ങിലന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ജീവചൈതന്യമേകാൻ ഇതര ഭൗതികവസ്തുക്കൾക്കൊന്നിനും കഴിയില്ല. ജീവിക്കാൻ അപരിഷ്കൃതമായ ജലത്തിനുപോലും.

യേശു നൽകുന്ന ജലം പാനം ചെയ്യാൻ മനുഷ്യൻ ഭൗതിക വസ്തുക്കൾക്കുപരി ഉയരണം. അവയിൽ കുടുങ്ങിക്കിടന്നാൽ ദാഹം ശമിപ്പിക്കാനാവില്ല. വർദ്ധിക്കുകയേയുള്ളൂ. യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവും വേർതിരിച്ചു കാണണം. യഥാർത്ഥമായതിനു സ്വയം തുറന്നുകൊടുക്കണം. മനുഷ്യന്റെ ദാഹം എന്നേക്കുമായി ശമിപ്പിക്കുന്ന യേശുവിന് മനുഷ്യൻ സ്വയം തുറന്നുകൊടുക്കുകയും സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്താലേ അവന്റെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കാൻ യേശുവിനു സാധിക്കൂ.

മനുഷ്യന്റെ ദാഹം ജീവിക്കാനാവശ്യമാണ്. ജീവനാശമാണ്. അന്തരാത്മാവിൽ ജീവിക്കണമെന്നാണ് ഉള്ളി

ന്റെയുള്ളിൽ ആഗ്രഹം. സവിശേഷമായ ഈ ആശ
 അസ്തിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകം തന്നെയെന്നു
 പറയാം. അതു പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ മനുഷ്യവൃദ്ധ്യം അ
 സ്വസ്ഥമായിരിക്കും. അനശ്വരാസ്തിത്വം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന
 വർ സ്വസ്തുതയോടും സന്തോഷത്തോടും ഭൗമിക ജീവിത
 തോടു വിടപറയുന്നു. അല്ലാത്തവർ നെടുവീർപ്പോടും
 നീരാശയോടും മരിക്കാൻ സ്വയം അനുചരിക്കുന്നു. ആദ്യ
 ത്തെ കൂട്ടർ സ്വയമണയുന്ന മരണം സസന്തോഷം സ്വീക
 രിക്കുന്നു. അതിലൂടെ സംതുഷ്ടരായി കടന്നുപോകുന്നു.

സമറിയാസ്രിയോടുള്ള സ.ഭാഷണത്തിൽ യേശു
 പറഞ്ഞു. അവിടന്നു നൽകുന്ന ജീവജലം കുടിക്കുന്നവൻ
 പിന്നൊരിക്കലും ദാഹിക്കയില്ലെന്നു്. ഇതു് ഒരു മെസിയാ
 നിക വാഗ്ദാന പൂർത്തീകരണവുമാണു്. വി ജ്ഞാനം
 വാനം ചെയ്യുന്നവനെല്ലാം വീണ്ടും ദാഹിയ്ക്കും (സീറാ.
 24, 20). എന്നാൽ മെസിയാനികയുഗത്തെക്കുറിച്ച് ഐ
 സയാസ പ്രവചിച്ചു: “അവർക്കു് വിശക്കയോ ദാഹിക്ക
 യോ ഇല്ല” (49,10). “ജീവന്റെ ഉറവ അങ്ങിലാണ
 പ്പോ” എന്നു സങ്കീർത്തകനും (36,9) പാടി. കർത്താവാണ്
 ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവയെന്നു് ജറമിയായും പ്രസ്താ
 വിച്ചു (17,13). മെസിയാനിക കാലത്തു് വരണ്ട നിലം
 ജലാശയമാകയും വെള്ളത്തിനു കേഴുന്ന പ്രദേശം അരു
 വ്യാകയും ചെയ്യും (ഐസ. 35,7). ഈ വാഗ്ദാന
 ങ്ങൾ യേശുവിൽ സാക്ഷാത്കൃതമായെന്നത്രേ യേശു
 പറയുക.

അവർ ഭൗതികാർത്ഥത്തിൽ മാത്രം മനസ്സിലാക്കിയ
 വെള്ളം ആവശ്യപ്പെട്ടു. രണ്ടു ചിന്തകളാണു് പ്രേരിപ്പി
 ച്ചതു്. യേശു നൽകുന്ന വെള്ളം കുടിച്ചാൽ ഇനി ദാഹി

ക്കില്ലല്ലോ. ഇനിയൊരിക്കലും വെള്ളം കോരാൻ പോക
യും വേണ്ട.

‘ആ ജലം എനിക്കു നൽകിയാലും’. ദാഹം നീത്യമായി
ശമിപ്പിക്കുന്ന ജലത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹം സമറി
യാസ്രീയിൽ ഉദിച്ചിരുന്നതിൽ യേശു വിജയിച്ചു. ഈ
ദാഹമാണല്ലോ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യനാവശ്യവും.
ദാഹമുണ്ടെങ്കിലേ ജലമന്വേഷിക്കൂ. ജീവജലത്തിനുവേണ്ടി
യുള്ള ദാഹം യഥാർത്ഥ ഉറവ കണ്ടെത്താൻ മനുഷ്യനെ
സഹായിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അതാവശ്യവുമാണ്. ദാഹിക്ക
ന്നവരെയെല്ലാം യേശു തന്നിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നല്ലോ.
“ദാഹിക്കുന്നവരെല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്ക
ട്ടെ” (യോഹ 7,37). ഇതുപോലെ തന്നെ അപ്പുത്തക്കു
റിച്ചു യേശു പറയുന്നു. ജീവന്റെ അപ്പുത്തപ്പുറി വിവ
രിക്കുമ്പോൾ സന്താനവും അനുഗ്രഹവുമായ അപ്പുത്തിനു
വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കാൻ അവിടുന്നാവശ്യപ്പെടുന്നു. അപ്പ
സാനം ശിഷ്യന്മാരാവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ: “നാഥ, ഈ
അപ്പം എപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു നൽകൂ” (യോഹ. 6
25-34). യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത വെള്ളം കുടിക്കാൻ
സമറിയസ്രീ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ
അന്തരർത്ഥമാകെയറിയാതെയാണ് അവളുടേതെ ചെ
യ്യുക. എന്നോ മാന്ത്രികശക്തിയുള്ള വെള്ളമെന്നുവാ
അവൾ ധരിച്ചതു്. അതിനാൽ ഏതാണ്ടു് പരിഹാസ
രൂപേണയാണ് അവൾ വെള്ളമാവശ്യപ്പെടുക. അവളു
ടെ ഇനിയത്തെ ഐഹിക ജീവിതം കൂടുതൽ അനർയാസ
മാക്കാനൊരു മാർഗ്ഗമായി മാത്രമേ അവൾക്കതു കാണാ
നായുള്ളു.

യേശുവിന്റെ മറുപടി ദിവ്യജ്ഞാനമുള്ളയാളായി

അവിടത്തെക്കാണാൻ സമറിയാക്കാരിയെ സഹായിച്ചു. അടുത്തപടിയിലേക്കു് സംഭാഷണമുയരുകയാണ്. സ്വയം കണ്ടെത്താൻ സ്രീയെ യേശു സഹായിച്ചു. അതുവഴി യേശുവിനെ കണ്ടെത്താനും. “യേശു പറഞ്ഞു: ‘നീ പോയി നിന്റെ ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരിക’. ‘എനിക്കു ഭർത്താവില്ലല്ലോ, ആ സ്രീ പറഞ്ഞു:

അവളുടെ സ്വയം പ്രതിരോധം യേശു തകർത്തുകളഞ്ഞു. സ്വയം വിലയിരുത്തി സ്വന്തം അസൗകൃപ്പാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധമുണർത്തി യഥാർത്ഥ ജീവജലത്തിനുസ്വയം സമർപ്പിക്കാൻ അവളെ പ്രാപ്തയാക്കയാണ്. ഈ ആത്മസമർപ്പണം വേദനാപൂർണ്ണമത്രേ. പക്ഷേ ദോഹം ശമിപ്പിച്ചു് സമ്പൂർണ്ണസൗകൃപ്പിയേകുന്ന ജീവജലം ലഭിക്കാൻ വിധിയാളനായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ സ്വജീവിതം സമ്പൂർണ്ണമായി തുറന്നുവയ്ക്കണം. അവളുടെ യഥാർത്ഥാവസ്ഥ സ്വയം കണ്ടെത്താൻ സഹായിച്ചുകൊണ്ടു് യേശുവിനെ കണ്ടെത്താനും സഹായിക്കുന്നു.

പ്രകാശത്തിനു മുന്നിൽ

യേശു അവളോടു പറഞ്ഞു: ‘എനിക്കു ഭർത്താവില്ല’ എന്നു നീ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ, നിനക്കു അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിന്നോടൊത്തുള്ളവൻ നിന്റെ ഭർത്താവല്ലതാനും. നീ പറഞ്ഞതു് സത്യമത്രേ. അവൾ പ്രതിവചിച്ചു: ‘സ്വാമിൻ, അങ്ങു് ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൻമാർ ഈ മലയിൽ ആരാധന നടത്തി. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ആരാധനാസ്ഥലം ജറുസലേമിലാണെന്നു് നിങ്ങൾ പറയുന്നു (വാക്യം. 17—20).

സാങ്കേതികമായി നോക്കിയാൽ സംഭാഷണം അടുത്ത

(അഞ്ചാം) പടിയിലേക്കു കടന്നു. അവിടെയെത്തിയപ്പോഴേക്കും യേശുവിനെ ഒരു പ്രവാചകനായി സമറിയാസ്രി കണ്ടെത്തുന്നു. 'നീ പോയി നിന്റെ ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുവരിക' എന്ന് യേശു അവളോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഇപ്പോൾ വ്യക്തമാകുന്നു. സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ അപ്രസക്തമായൊരു ആവശ്യം അസാദർഭീകമായി ഉന്നയിക്കുകയല്ലായിരുന്നോ എന്നാണ് ആദ്യം തോന്നുക.

ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തലിന്റെ ഘോഷമാണ് സ്വയം കണ്ടെത്തൽ. അവളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഉള്ളുകൂട്ടികളെല്ലാം തനിക്കറിയാമെന്ന് യേശു വെളിപ്പെടുത്തി. അതോടെ തന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവനെ കുറെക്കൂടി ആഴ്ചയേറ്റിരിക്കാൻ അവൾക്കു കഴിഞ്ഞു. യേശു പ്രവാചകനാണ്, ടിപ്പുനാണ്. വ്യക്തികളുടേയും രാഷ്ട്രത്തിന്റേയും തിന്മകൾക്കു നേരേ വിരൽ ചൂണ്ടി അവയെല്ലാതിരേ ഉറക്കെ സംസാരിച്ചുവരാണല്ലോ പ്രവാചകന്മാർ. നാത്താനും സ്റ്റാപകയോഹന്നാനുമൊക്കെ അങ്ങനെ ചെയ്തു. ശിക്ഷിക്കാനെന്നതിലും രക്ഷിക്കാനും തൊറായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു നേരായ നിലേക്കു നയിക്കാനുമാണവർ പ്രഘോഷിച്ചത്. സമറിയാക്കാരി യേശുവിനെ പ്രവാചകനെന്നു കണ്ടെത്തി ഏറ്റുപറഞ്ഞു. ആരാധനയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചോദ്യമുന്നയിച്ചു അടുത്ത പടയിലേക്കു, അന്തിമമായ അംഗീകാരത്തിലേക്കു, കടക്കുന്നു.

“അങ്ങിളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ ആരാധന നടത്തി. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ആരാധനാസ്ഥലം ജറുസലേമാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു” (വാക്യം. 20).

തൊട്ടുമുമ്പത്തെ വാചകത്തോടു ബന്ധമൊന്നുമില്ലാ

ൽ പ്രസ്താവമെന്നു തോന്നാം. യേശു അവളുടെ ജീവിത
ത്തകരാറ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചിപ്പിക്കാ
നൊരു തന്ത്രമാണോ ഈ ചോദ്യം? അതും അവസരോ
ചിതവും യേശുവിനെക്കുറിച്ച് ആഴീചാർന്നൊരു ദർശന
ത്തിലേക്കുത്തീർക്കുന്നതുമാത്രം. ഇതു സേകരംതന്നെ.

യാഥാർത്ഥ്യ ആരാധനാസ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് സമറിയ
ക്കാരുടെ യഹൂദരുടെ തമ്മിൽ ഏറെക്കാലമായി തർക്കമുണ്ടാ
യിരുന്നു. യഥാർത്ഥ്യ ആരാധനയുടെ സ്ഥലം ഏതാണെ
ന്ന് സമറിയക്കാർ കണ്ടെത്തിയ പ്രയാചകനോടൊരാ
യുകയാണ്.

സമറിയക്കാർ ഗെർസിമെല ദിച്യമെന്നു കരുതി.
അവരുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ അവിടെയാണ് അബ്രഹാം,
ഐസക്കിനെ അർപ്പിക്കാനാരുങ്ങിയത്. അബ്രഹാമി
നു മൽക്കിസദേക് കാണപ്പെട്ടതും അവിടെയാണ്. ഇസ്രാ
യേൽ വാഗ്ദത്ത നട്ടിൽ കടന്നയുടനെ മോശ ആദ്യം
ബലിപിറമുണ്ടാക്കി ബലിയർപ്പിച്ചതും അവിടെത്തന്നെ.
അവർ ജൂസലേമിനെ അവജ്ഞാപൂർവ്വം വീക്ഷിച്ചിരുന്നു.

ഗെർസിമെല പ്രദേശത്തു് ഗോത്രപിതാക്കന്മാർ ബലി
യർപ്പിച്ചെന്ന് യഹൂദന്മാരും വിശ്വസിച്ചു

(ഉല്പ. 12,7;33,20).

ഗെർസിമെല പവിത്രമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന സമറി
യാക്കാരി ആരാധനയെപ്പറ്റി അടിസ്ഥാനപരമായൊരു
ചോദ്യമാണ് ഉന്നയിക്കുക. ഗെർസിമെലയുടെയോ ജൂസ
ലേമിന്റേയോ യോഗ്യതായോഗ്യതകളെപ്പറ്റിയല്ല. ഇ
തിൽ എവിടെ ആരാധിക്കണം? ആരാധന ദൈവമായ
ള്ള ബന്ധമാണല്ലോ. താൻ ദൈവത്തോടു നിർണ്ണായകമാ

യൊരു ബന്ധത്തിലേത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലായി. അവർ സ്വയം കണ്ടിട്ടുണ്ടാകാത്തതല്ല. ഈ ആത്മദർശനം ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം ദ്രവ്യരമാക്കാനും ആഴ്ചാർന്നതാക്കാനും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഈ ബന്ധം എങ്ങനെ എവിടെ ആഴ്ചയും യഥാർത്ഥമായും അനുഭവിക്കാനാവും?

യേശുവിന്റെ ഉത്തരം പുതിയൊരു മാനം അവളുടെ മുമ്പിൽ തുറന്നിട്ടു. “യേശു പറഞ്ഞു: സ്രീ, എന്നെ വിശ്വസിക്കൂ. ഈ മലയിലോ ജൂസുഖമിലോ നിങ്ങൾ പിതാവിനെ ആരാധിക്കാത്ത സമയം സമാഗതമാകുന്നു. നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ ആരാധിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതിനെ ആരാധിക്കുന്നു. കാരണം, രക്ഷ യുഗ്മ്യം റിൽനിന്നാണല്ലോ. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ആരാധകർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും പിതാവിനെ ആരാധിക്കുന്ന സമയം വരുന്നു. അപ്പൂ അതു വന്നുകഴിഞ്ഞു. വാസ്തവത്തിൽ അത്തരം ആരാധകരാണ് പിതാവ് അന്വേഷിക്കുന്നതും. ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു. അവിടത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലുമാണ് ആരാധിക്കേണ്ടതു്”. ആ സ്രീ പറഞ്ഞു: ക്രിസ്തു എന്തെ വിളിക്കപ്പെടുന്ന രക്ഷകൻ വരുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. അദ്ദേഹം വരുമ്പോൾ എപ്പോഴൊക്കെയും ഞങ്ങളെ അറിയിക്കൂ”. യേശു അവളോടു പറഞ്ഞു: നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നെയാകുന്നു.....ആ സ്രീയാകട്ടെ, കടം അവിടെ വെച്ചിട്ട് പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. അവിടെയുള്ളവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം എന്നോടു പറഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ വന്നു കാണുവിൻ. ഇദ്ദേഹം തന്നെയായിരിക്കുമോ ക്രിസ്തു” (വാക്യം 21-28).

സുപ്രധാനമായൊരു നിലയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. പരി
 സമാപ്തിയിൽ. യേശു സ്വയം സമറിയാക്കാരിൽ സമ്പൂർ
 ണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനു് അവൾ പ്രതിവർ
 ത്തിക്കയ്യാ ചെയ്യുന്നു. ദാവോത്തിനു് നിത്യശമനമേകുന്ന
 ജീവജലത്തിന്റെ സ്രോതസായി യേശുവിനെ അവൾ
 അംഗീകരിക്കുന്നു.

സത്യരാധകരാകാൻ ക്ഷണമേകീയത്രേ അന്തിമനില
 യലേക്കു് യേശു സമറിയാക്കാരിയെ നയിക്കുക. യഹൂദരും
 സമറിയാക്കാരുടെ ദൈവാരാധന നടത്തിയിരുന്നു. അന്നു
 ഷ്യാന പ്രധാനമായ ആരാധന. അതിനും ആരാധനാസ്ഥല
 തൈപ്പററിയുള്ള തർക്കത്തിനും പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടുകഴി
 ഞ്ഞതു് അറിയിക്കുകയാണു് യേശു. യുഗാന്ത്യോന്മുഖ
 മായ ആരാധനയിൽ ഒരു സ്ഥലത്തിനും പ്രത്യേക പ്രാ
 ധാന്യമില്ല. രക്ഷാചരിത്രം പുഴംഗമിരിക്കു നൂതാടെ ആരാ
 ധനാലയത്തിനു് ചരിത്രത്തിൽ പ്രാധാന്യം കുറയുമെന്നു്
 യഹൂദരും കരുതിയിരുന്നതു തോന്നുന്നു. അടിമത്തമവ
 സാനിച്ചു കഴിഞ്ഞു് ദേവാലയപുനർനിർമ്മിതിക്കും ശേ
 ഷമുള്ള ഇസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്കും സാമൂഹ്യ
 വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്കും വെളിച്ചം വിതുന്നവായണപ്പോ
 മാലാഖിയുടെ പ്രചലനങ്ങൾ. ബി. സി. അഞ്ചാം നൂറ്റാ
 ണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിലാണു് മാലാഖി ജീവിച്ചിരുന്ന
 തു്. അന്നു് ഇസ്രായേൽ നടത്തിയിരുന്ന ആരാധന വ്യാജ
 മായിരുന്നു. ബലികൾ അപൂർണ്ണങ്ങളും. യാഹുവേയ്ക്കുർപ്പി
 കേണ്ടതു് ഉത്തമ ബലികളും ആത്മാർത്ഥമായ ആരാധന
 യുമായിരിക്കണമെന്നു് പ്രവാചകൻ ആവർത്തിച്ചുവർപ്പി
 ച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം ജനം ദൈവനാമത്തെ അപ
 ഹസിക്കുമ്പോൾ വിജാതിയർ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. "സൈ
 ന്യങ്ങളുടെ കർത്താവു് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഏനിക്കു് നിങ്ങളു

ളിൽ പ്രസാദിച്ചു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽനിന്നു വഴിപാടു കൈക്കൊള്ളുകില്ല. സൂര്യന്റെ ഉദയം മുതൽ അസ്തമയം വരെ വിജാതിയർക്കിടയിൽ എന്റെ നാമം ഉന്നതമാകുന്നു. എല്ലായിടത്തും എന്റെ നാമത്തിനു ധൂമ്രവും നിർമ്മലമായ വഴിപാടും അർപ്പിച്ചു വരുന്നു”

(മലാഖി. 1,11).

യുഗാന്ത്യോന്മുഖമായ ആരാധനയുടെ സവിശേഷതയേതു സുവ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു് ആത്മാവിലും സത്യത്തിലുമുള്ള ആരാധനയാണു്. യേശുവിന്റെ ഭൗഗമത്തോടെ യുഗാന്ത്യമായി. അന്ത്യകാലസവിശേഷതയായ പരിശുദ്ധാത്മാവർഷവും ആയിക്കിടഞ്ഞു. ഇനി ആരാധനയ്ക്കു പ്രത്യേകമായൊരു രീതിയും രൂപമുണ്ടു്. യേശുവിലുള്ള വെളിവാടിന്റെ സത്യം സ്വീകരിക്കുകയാണതു്. യേശുവിലുള്ള ആവിഷ്കരണസത്യം ആത്മാവിന്റെ അഥവാ അരൂപിയുടെ സത്യമാണു്. യേശുവിൽ വെളിവാടു് അംഗീകരിക്കുകയെന്നാൽ അന്ത്യകാലാത്മകമായ അവസ്ഥയിലായിരിക്കുകയാണു്. അതാണു് ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയെന്നതിന്റെ രഹസ്യം. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതോടെ പുതിയൊരു സ്ഥിതിയിലാകുന്നു. യുഗാന്ത്യപരമായ അസ്തിത്വം. ഈ അസ്തിത്വത്തിൽ ഉൾച്ചേർന്നുള്ള ആരാധനയേ യഥാർത്ഥ ആരാധനയാകൂ. അനഷ്ഠാനപരമായ ആരാധനയും യഥാർത്ഥ ആരാധനയാകാം. ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തിൽ അടിസ്ഥാനവും ആമഗ്നവുമായിരിക്കുന്നമെന്നു മാത്രം. യുഗാന്ത്യപരമായ ക്രിസ്തുവാസ്തിത്വത്തിൽ അവിഷ്കൃതമല്ലാത്ത ആരാധന യഥാർത്ഥ ആരാധനയാവില്ല. ക്രിസ്തുവിൽ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തിയ ദൈവത്തോടു് മനുഷ്യസന്ദർശനം പ്രത്യേകമാണു് സത്യപരമായ കാരണം ക്രിസ്തു

വിലാസം ദൈവം ഏറ്റവും പൂർണ്ണമായി മനുഷ്യനോടടുത്തുവെട്ടിയിരിക്കുക. അങ്ങിലാണ് ദൈവം സ്വയം മനുഷ്യനോടു സമ്പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുക.

ആരാധനയെ നായനം? ഈ ശാലന്റെ മനുഷ്യം ഭിമുഖ്യത്തിന് പ്രത്യുത്തരമാണല്ലോ. ആവൃതനും അജ്ഞാതനുമായ ദൈവത്തിന് മനുഷ്യൻ മുൻകൈ എടുത്തു നടുത്തുനന്ന ആരാധനയല്ലാം അപൂർണ്ണമത്രേ. രൂപവും സ്ഥലവും ഏതായാലും അവ യഥാർത്ഥ ആരാധനയാവില്ല.

അപൂർണ്ണമായ ആരാധനയാണ് സമറിയാക്കാർ നടത്തിയിരുന്നത് എന്നാണ് യേശു പറയുക (വാക്യം 24). ദൈവം നൽകിയ വെളിപാട് മുഴുവൻ അവർ സ്വീകരിച്ചില്ല. സംരക്ഷിച്ചില്ല. വെളിപാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ അറിവും അപൂർണ്ണമായിരുന്നു. പഞ്ചഗ്രന്ഥം അംഗീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിലും പ്രചലനപ്രബോധനഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ദൈവാവിഷ്കരണം സ്വീകരിച്ചില്ലെന്ന കാര്യം നേരത്തെ പറഞ്ഞല്ലോ. അവർക്കു സ്വീകാര്യമായ രീതിയിൽ അവർ വേദഗ്രന്ഥം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി. സമറിയായിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത വിജാതീയരുടെ ഇഷ്ടദൈവങ്ങളെയെല്ലാം കുടിയിരുത്തുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു (2 രാജാ. 17, 29). അവർ കർത്താവിനെ ഭയക്കണമെന്ന് ബലേലിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു പുരോഹിതൻ ഉപദേശിച്ചു (2 രാജ. 17, 18). യാഹ്വേയേയും ഒരുദൈവമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കാം. കാരണം അവർ വസിക്കുന്ന ദേശത്തിന്റെ ദേവനാണല്ലോ യാഹ്വേ. ദൈവങ്ങളിലൊരാൾ മാത്രമായി യാഹ്വേയെ സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടിലുള്ള ആരാധന അപൂർണ്ണമാകാനേ തരമുള്ളൂ. പൂർണ്ണമായി അറിയാത്ത ഒരു ദൈവത്തെ, യാഹ്വേയെ, ആണ് അവരാരാധിക്കുക. തങ്ങളിൽക്കു വെളി

പ്പെടുത്താത്ത, തങ്ങളോടാഭിമുഖ്യമില്ലാത്ത, ദൈവത്തിനർപ്പിക്കുന്ന ആരാധന അപൂർണ്ണമാവാതിരിക്കില്ലല്ലോ. യൂദർ ദൈവാലയത്തിലും അംഗീകരിക്കുകയും പ്രത്യുത്തരമായി ആരാധനയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വെളിപാടിന്റെ പൂർണ്ണ കരണത്തിനായി ദൈവാലയം കരണപൂർണ്ണമായ യേശുക്രിസ്തു യൂദരിലുത്ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ രക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗം നിന്നായി.

പക്ഷേ ആ യേശുവിനെ യൂദമതത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക സംഘം ക്രിസ്തുവെന്നും അംഗീകരിച്ചില്ല. അതിനാൽ അപരരുടെ ആരാധനയും അപൂർണ്ണവും അയഥാർത്ഥവുമത്രേ: “ജറുസലേമിലോ ഗർസീമിലോ പിതാവിനെ ആരാധിക്കാത്ത സമയം സമാഗതമാകുന്നു..... ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കുന്ന സമയം വരുന്നു.....വന്നു കഴിഞ്ഞു”.

ഓരോന്നിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ‘സമയ’ത്തിനു സുവിശേഷമായ സൂചനയുണ്ട്. യേശുവിന്റെ മഹത്വം കരണത്തിന്റെ സമയമാണത്രേ. സഹനവും മരണവും ഉയിർപ്പുംവഴി മനുഷ്യരക്ഷ സാധിക്കുന്ന സമയം. ആ മഹത്വം സമയം സഭയുടെ സമയവുമാണ്. യേശുവിന്റെ മഹത്വം കരണത്തിലാസ്പദമായ ആരാധന സർവ്വവിധേനയും സമ്പൂർണ്ണമത്രേ. യേശു ചരിത്ര സംഭവമാക്കിയ മനുഷ്യരക്ഷയെന്ന മഹത്വം കരണത്തിലാസ്പദമാക്കി യഥാർത്ഥ ആരാധന സാധ്യവുമാണ്. യേശുവിലാരംഭിച്ച പുതിയ ആരാധന യൂദമതത്തിന്റെയും മതിലുകൾക്കുള്ളിലൊതുങ്ങുന്നതല്ല. മനുഷ്യൻ പ്രത്യുത്തരം നൽകുന്ന ദൈവം അത്രപിയാണ്. എന്നുപറഞ്ഞാൽ അത്രപിയെ നൽകുന്നവനാണ് (കാണുക. യോഹ. 1,32)

തൽ). ജീവൻ നൽകുന്നവനാണ്. ദൈവം ആത്മാവിനെ നൽകുന്നതിനാൽ അവിടുന്ന് ആത്മാവാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവം ആത്മാവിനെ നൽകുന്നു. ക്രിസ്തു ആത്മാവാകുന്നു. സത്യവും ക്രിസ്തുവും ഒന്നുതന്നെ. സത്യം എന്ന പദം യോഹന്നാൻ ഇഷ്ടപത്തഞ്ചു തവണ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. മിക്ക അപസരങ്ങളിലും അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് യേശുവിലുള്ള ദൈവികാവളിവാടാണ്. പഴയ നിയമത്തിലും 'സത്യം' ദൈവിക വെളിപാടിനെയാണല്ലോ സൂചിപ്പിക്കുക. 'ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും' എന്നതിന് യേശുക്രിസ്തുവിൽ എന്നാൻർത്ഥം. യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ആരാധനയാണ് യഥാർത്ഥ ആരാധന.

യേശു സമറിയാക്കാരിക്ക് യഥാർത്ഥ ആരാധനയെ കുറിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തി. അത് അവൾ സമ്മതിച്ചു. അതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നതെപ്പോഴെന്നും അവളോർത്തു ക്രിസ്തു എന്നു പേരുള്ള രക്ഷകൻ വരുമ്പോൾ. 'അഭിഷിക്തൻ' എന്നു വിശേഷനാമുള്ള രക്ഷകൻ ആഗതനാകുമ്പോൾ.

യേശുവിനെ പ്രവാചകനായി സമറിയാക്കാരി നേരത്തെ അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ആവർത്തനഗ്രന്ഥത്തിൽപ്പറയുന്ന (18, 18) പ്രവാചകനാകാം. വാശാനം ചെയ്ത പ്രവാചകനെ രക്ഷകനെന്നും സമറിയാക്കാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ 'അഭിഷിക്തൻ' എന്നു കരുതിയോ എന്നതു സംശയമാണ്. രക്ഷകൻ അഭിഷിക്തൻ ആണെന്നു ഒർശനം യഹൂദരുടെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. സമറിയാസ്രൂി പ്രതീക്ഷിച്ച പ്രവാചകൻ 'തായേബ്' (വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ/തിരിച്ചുതരുന്നവൻ) ആയിരുന്നു. യഹൂദരുടെ രക്ഷകൻ ഒർശനം അവർക്കുസമറിയാമായിരിക്കണം. വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതീക്ഷ അവളിലുണ്ട്

നൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിലാണോ താനെന്നും അവർക്കൊരു തോന്നൽ. പക്ഷേ തീർത്തറിഞ്ഞുകൂടാ. അദ്ദേഹം വിരമം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആരെ അറിഞ്ഞുകൂടാ.

യേശു സമറിയാസ്രിയയ്ക്കു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തി. “നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നെ”. “നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ, ഞാൻ ആകുന്നു” എന്നാണ് യേശുവിന്റെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ശൈലി. യേശു സ്വയം ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. പഴയനിയമത്തിൽ യാഹൂവേ സ്വയം വിഷ്കരണത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന പദപ്രയോഗം തന്നെ യോഹന്നാനും, യേശുവിന്റെതായുപയോഗിക്കുന്നു. മോശഹോറേബ് പർവ്വതത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന യാഹൂവേയോടു അങ്ങയുടെ പേരു ചോദിച്ചു. യാഹൂവേ മറുപടി നൽകി: “ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു” (പുറ. 3, 14). ബി.സി. 539-ൽ ഇസ്രായേൽ ബാബിലോണിയൻ അടിമത്തത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ രണ്ടാം ഐസയാസ് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. യാഹൂവേ തന്റെ ജനത്തെ സ്വതന്ത്രമാക്കാനുള്ള പ്രതിജ്ഞയുണ്ടാക്കുന്ന ചില പ്രവചനങ്ങൾ നടത്തി. അടിമത്തമനുഭവിക്കുന്ന ഇസ്രായേലിനോടു സംസാരിക്കുന്ന യാഹൂവേ സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെയാണ്: “സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ, ഞാൻ ആകുന്നുവെന്ന് അന്നുള്ളിൽ അവരറിയും” (53, 6). ‘ഞാനാകുന്നു...’ എന്ന് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മറുപടികളിലും (6, 35) യേശു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ദൈവം സ്വയം വിഷ്കരിക്കുന്ന പദപ്രയോഗമാണ് യേശു ഇവിടെയെല്ലാം സ്വീകരിക്കുക. സമറിയാക്കാരി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന രക്ഷ

കൻ താൻ തന്നെയാണെന്നു് യേശു അവർക്കു് ആധികാരികമായും ആഘോഷപൂർവ്വവും ആവിഷ്കരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ദൈവം സ്വയം യേശുവിൽ അവർക്കുവെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു.

സമറിയാസ്രീയ്ക്കു് യേശുക്രിസ്തുവിൽ വെളിപ്പെട്ട ദൈവത്തെ താൻ പ്രവീക്ഷിച്ചിരുന്ന വീണ്ടെടുപ്പുകാരനായി വീക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. രക്ഷകന കണ്ടെത്തി; സ്വീകരിച്ചു. വെളിപ്പെട്ട ദൈവദാനത്തെ, ദാവം നിത്യമായി തീർക്കുന്ന ജീവജലത്തെ, സ്വീകരിച്ചു.

രക്ഷകന കണ്ടെത്തിയ ഉടനെ അവർ കടം അവരുടെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് രക്ഷകനെക്കുറിച്ച് സങ്കീർഷ്ണങ്ങൾ ഓടുകയായി. കടമെടുക്കാതെ പോയതു് എന്തുകൊണ്ടാവാം! അതിനർത്ഥം എന്താവാം? കുടിക്കാൻ ചോദിച്ചു യേശു കുടിച്ചോളെ എന്നു കരുതിയാവാം. എന്നാൽ അതിലും ആലോചനയുടനീളം സുവിശേഷകൻ സൂചിപ്പിക്കണമെന്നു് തന്നു. ജീവജലത്തിന്റെ സ്രോതസ്സുതന്നെ അവർക്കു കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞതിനാൽ അവർക്കിനി ചേറു വെള്ളത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല.

സമറിയാക്കാര്യരുടെ അനുഭവസാക്ഷ്യം അന്വേഷിക്കാൻ രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിലേക്കുകർഷിച്ചു. അവർ അവരുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായ മാറ്റം ഗ്രഹിച്ചുകാണണം.

സുദീർഘമായൊരു വിചിന്തനമാണു് നടത്തിയതു്. പക്ഷേ സമറിയാസ്രീയ്ക്കുണ്ടായ ക്രിസ്തുദർശനത്തിന്റെ വിവിധപദവികൾ ഒന്നൊന്നായി കടന്നുനോക്കുമ്പോൾ എത്ര മനോഹരം! രചനയും സംവിധാനവും സുന്ദരമായിരിക്കുന്നു. നാടകീയതയും സ്വാഭാവികതയും സമഞ്ജസമാ

യി സമ്മേളിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാഭാവികവും സുന്ദരവുമായ പരിസരം. സാഹിത്യപരമായും അനുഭവപരമായും മനോഹരമായ അന്തരം.

ഭിക്ഷുവായ യേശുവിനെ ശത്രുവായ യഹൂദന്മാർക്കു ഭർഷിച്ചു തുടങ്ങിയ സമുദായക്കാരി പൂർവ്വപിതാവായ യാക്കോബിനെക്കാൾ വലിയവനും പ്രവാചകനും മിശിഹായും രക്ഷകനുമായി കണ്ടെത്തി. ഓഹിച്ചു വലഞ്ഞവഴിപോക്കനെ മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനഭാരം എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്ന ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ആ ഉറവയിൽ നിന്നു മതിവരുവോളം പാനം ചെയ്തു. അവസാനം അതിൽത്തന്നെ സ്വയമർപ്പിച്ചു. ആ ദിവ്യസ്രോതസ്സിന്മേൽ ഓഹിച്ചുവലഞ്ഞവരെ വലിച്ചെടുപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തിയായി.

സുഹൃത്തേ, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ അവിചാരിതനിമിഷങ്ങളിൽ അപരിചിതരൂപത്തിൽ ദൈവം നമ്മോടടുപെടാറുണ്ട്. പക്ഷേ തിരിച്ചറിയാൻ നമുക്കാവുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ ഭിക്ഷുവിന്റെ രൂപത്തിലാവാം അവിടുന്ന് വരിക. തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നതിലാണ് നമ്മുടെ ഭക്തികളുടെ കാര്യക്ഷമത. ഒരിക്കൽ മദർത്തരസം കൽക്കത്തായി ചെ തിരക്കേറിയ തെരുവിലൂടെ മെല്ലെ നടക്കുമ്പോൾ തലയും മുഖവും കീറാവസ്യംകൊണ്ടു മൂടിയ ഒരു ഭിക്ഷുക്കാരി അവരോടു ഭിക്ഷ ചോദിച്ചു. ആ സ്ത്രീ ധരിച്ചിരുന്നത് മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം. അവളിടനിന്നും ദർശനം വെച്ചിരുന്നു. മദർ അവളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. മുഖം കാണാതീരിക്കാൻ മുഖം മൂടിയിട്ടിരുന്ന വസ്ത്രം പെക്കിനോക്കി. മുഖമാസകലം വെളുത്തപാണ്ടു! കഷ്ഠരോഗം വിരൂപമാക്കിയ മുഖം. ആരും കാണാനാകുന്ന മുഖം! പക്ഷേ മദർത്തരസം

അവളുടെ മുഖത്തു് ശാന്തമായി നോക്കി പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു”. എന്നിട്ടു് അവളെ ആതുരലയത്തൽ കൊണ്ടുപോയി ശുശ്രൂഷിച്ചു. അപ്പോൾ ‘ചെയ്തതു് എന്തു കാണു്?’ ആ ഭിക്ഷുവിൽ യേശുവിനെ ദർശിച്ചതിനാൽ. യേശുചിനോടുള്ള സ്നേഹമാണു്, ഓരോ വ്യക്തിയിലുമുള്ള യേശുചിനോടുള്ള സ്നേഹമാണു്, ആതുര ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് തന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയെന്നു് മദർ തെരേസാ ആവർത്തിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോറിന്റെ ഗിതാജ്ഞലിയിലെ ഈ വചനം ഖണ്ഡികയിലുപരിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം അനുസ്മരണങ്ങൾ.

“ഞാൻ ഗ്രാമീണ വിധിയിൽ വാതായനങ്ങൾത്തോറും
ഭിക്ഷുതടി നടക്കുമ്പോൾ
അങ്ങയുടെ തങ്കരഥം
മോഹനമായൊരു സുപ്തനരപാലെ
അങ്ങു വിദ്യുരത്തിൽ ദൃശ്യമായി.
രാജാധി രാജനായ അങ്ങു്
ആരെന്നാശ്ചര്യപ്പെടുപോയി.
എന്റെ പ്രതീക്ഷകളെന്നതങ്ങിലേക്കുയർന്നു;
എന്റെ ദുർദ്ദിനങ്ങളെല്ലാം തീർന്നുവെന്നുതോന്നി.
അഭ്യർത്ഥിക്കാതെ ലഭിക്കുന്ന ഭിക്ഷയ്ക്കായി
ആ ധൂളിയിൽ നാലുപാടും വാരിചിതറിയിരുന്ന
ധനത്തിനായി
ഞാൻ കാത്തുനിന്നു.
ഞാൻ നിന്നിടത്തു രഥം വന്നു നിന്നു.
അങ്ങയുടെ അക്ഷികൾ എന്നിൽ പതിച്ചു.

അങ്ങു പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു താഴെയിറങ്ങി
അങ്ങു എന്റെ അടുത്തു വന്നു നിന്നു.
എന്റെ ജീവിതഭാഗ്യം കൈവന്നുവെന്നെനിക്കു
തോന്നി.

പക്ഷേ അപ്രതീക്ഷിതമായി
അങ്ങു കരം എന്റെനേരെ നീട്ടി
അങ്ങു എന്നോടു ചോദിച്ചു:
“എനിക്കു നൽകാൻ എന്തുണ്ടു നിനക്കു”?
ഹാ! എന്തെരു രാജകീയ വിനോദം!
അങ്ങു വിരിഞ്ഞ കരം നീട്ടി
യാചകിയോടു യാചിക്കയോ!
ഞാൻ വിഭ്രാന്തയായി, നിർന്നിമേഷയായി
നിന്നുപോയി കറെ നേരം.

എങ്കിലും
എന്റെ ഭാണുഡം ഞാനഴിച്ചു.
അതിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ധാന്യമണികളിലൊന്നെ
ടുത്തു

അർദ്ധമനസ്സോടെ അങ്ങയുടെ കയ്യിലർപ്പിച്ചു.
ആ ദിനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ
എന്റെ ഭാണുഡമഴിച്ചു ധാന്യത്തരികളെല്ലാം നില
ത്തു ചൊരിഞ്ഞു.

അതാ! ഒരു സ്വർണ്ണധാന്യമണി!
അതുകണ്ടപ്പോൾ ഞാനെത്ര അമ്പരന്നെന്നോ!
ആ ദർശനം എന്നെ രോദനാധീനയാക്കി.
എന്റെ സമസ്തവും അങ്ങയ്ക്കു സമർപ്പിക്കാൻ
എനിക്കു തോന്നിയില്ലല്ലോ എന്നു ചേദിച്ചു.”
ചേരിയിലെ ഒരിടനിലും കഠിനമായി അദ്ധ്വാനിച്ചു

നിലമുഴുന്ന കർഷകനിലും പാറചൊട്ടിക്കുന്ന തൊഴിലാളി
 ലും ഭാരം ചുമക്കുന്നവനിലും ചെയിലിന്റെ കഠിന ചൂടി
 ലും മഴയുടെ നനവിലും അവരോടൊത്തുള്ള യേശുവിനെ
 ക്കാണാൻ നമുക്കു കഴിയണം. മനുഷിക ജീവിതത്തിന്റെ
 അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങൾപോലും നിറവേറാനാവാതെ വി
 ഷമിക്കുന്നവനിൽ യേശുവിനെ കാണാൻ കഴിയാത്തവൻ
 എങ്ങനെ കട്ടി കറഞ്ഞതോ നിറം മങ്ങിയതോ പ്രത്യേക
 സ്വഭാവമില്ലാത്തതോ ആയ അപ്പത്തിൽ യേശുവിനെ
 ക്കാണാനാവും? ജീവിക്കുന്ന ദൈവസാദൃശ്യങ്ങളിൽ ദൈവ
 ണ്ണെ ഒർശിക്കാത്തവൻ കാഴ്ചയിൽ ജീവനില്ലാത്ത
 വസ്തുവിൽ ദൈവത്തെ ഒർശിക്കാനാവാമോ? കേറിക്കി
 ടുന്നതിയറങ്ങാൻ ഇടമില്ലാത്തവൻ അതിനിടമുണ്ടാക്കി
 കൊടുക്കാൻ സഹായിക്കാൻ സഹായിക്കാൻ ഉദാരമനസ്സി
 ്ലാത്തവൻ അപരർക്കുവേണ്ടി ആത്മാർപ്പണം നടത്തി
 യ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യയാഗാർപ്പണമാവർത്തിക്കാ
 നുള്ള വേദിയും വീട്ടാമാരുക്കാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും?
 അഥവാ അതിനു സഹായിച്ചാൽ അതിലെ ചേരോവി
 കാശമെന്നാവും! ബസ്സ്റ്റാൻഡിലും തെരുവിലും വീട്ടുപ
 ടിയ്ക്കലും കൈനീട്ടുന്ന യഥാർത്ഥയഥാർത്ഥ യാചകർക്കു
 പത്തു പൈസ ഇടുക്കൊടുത്തു് അവരെ കൂടുതൽ യാചക
 രാക്കിയിട്ടു് എന്തോ പുണ്യം ചെയ്തന്നു് അഭിമാനിക്കു
 ന്ന ഔദാര്യംനസ്കർ ബലിയർപ്പണ സപീകരണങ്ങളുടെ
 യഥാർത്ഥ അരൂപിയ്ക്കു് അനുരൂപരായെങ്കിൽ! പൂഴിപു
 രണ്ടി വസ്രമണിഞ്ഞവനെ ആദരിക്കാനും അവനിൽ അവ
 നെപ്പോലെ മുഷിഞ്ഞതും കീറിപ്പറിഞ്ഞതുമായ വസ്രമണി
 ണ്ണെനിൽക്കുന്നവനായ യേശുവിനെക്കാണാനും സമൂഹ
 ത്തിലെ മേലാളന്മാർക്കു് കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ! മുഷിഞ്ഞതും
 കീറിയതുമായ വസ്രം മാത്രമുള്ളവൻ പ്രാർത്ഥനാലയ

ത്തിൽ വരാനും മടി? കാരണം? മറുത്തുവർ അയാളെ തുറിച്ചു കണ്ണുകളോടെ നോക്കും. അതു കാണാൻ അവൻ കഴിവില്ല.

യേശു നമ്മെ വ്യക്തിപരമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന സന്ദർഭവും സാഹചര്യവും കാലക്രമം പ്രവചിക്കാനാവില്ല. ഇന്നിന്നിപ്പോഴേ അഥവാ ഇന്നയിടത്തേ അവിടന്നു നമ്മെ സമീപിക്കാൻ എന്തും നമുക്കു നിഷ്കർഷിക്കാനാവില്ല. ചിലർ ചെയ്തുകളയും. അവർ ആജ്ഞാപിക്കുന്ന സ്ഥലത്തും സമയത്തും വിധവുമേ യേശു സമീപിക്കാവൂ! പൗലോസ് ക്രിസ്തുപരയായിക്കളെ അടിച്ചമർത്താൻ അധികാരപത്രികയും നേടി ധീരവീരനായി അശപാത്രാധനായി പോകുകയായിരുന്നു. ദമാസ്കസിലേക്കുള്ള വഴിയ്ക്കുവെച്ചു യേശു അദ്ദേഹത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. അതു വല്ലാത്തൊരനുഭവമായിരുന്നു പൗലോസിന്. ആകെ അമ്പരന്നുപോയി. ഒന്നും കാണാനാവാതെയി. ആളെ പിടികിട്ടിയില്ല. “ആരാണു് നിങ്ങൾ?” പൗലോസ് തിരക്കും. യേശു വെളിച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു: നീ മർദ്ദിച്ചൊതുക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന നസ്രായൻ യേശുവാണ് ഞാൻ. പക്ഷേ ഇനി മുതൽ നീ നിന്റേതല്ല; എന്റേതാണ്. എനിക്കുവേണ്ടി സമസ്ത ശക്തിയും വിനിയോഗിക്കാനുള്ളവൻ. അതു മുതൽ പൗലോസിന്റെ ജീവിതമാകെ യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യമായി. അദ്ദേഹം സർവ്വചരാചരങ്ങളുടേയും സമുദാരകനായ യേശുക്രിസ്തുവിലേക്കു അനേകായിരങ്ങളെ ആനയിച്ചു.

നിലമുഴുവോഴ്കാം ആകസ്മികമായി ആ അമൂല്യ നിധി കണ്ടെത്തുക. പക്ഷേ കണ്ടെത്തിയ നിധി നാം നേടുന്നേൻ എന്നതാണു് പ്രശ്നം. മുത്തബോധിച്ചുനടന്ന വ്യം

പാരിയെപ്പോലെ നിരവധി വർഷത്തെ തെരച്ചലിലും വ്യാപാരത്തിനുമിടയ്ക്കായിരിക്കാം വിചയേറിയ ആ മുത്തു കണ്ടെത്തുക. അതുവരെ തേടി നേടിവെച്ച സകലതും, നല്ലതും തിയതുമായ സകലതും, അതിനുവേണ്ടി ത്യജിക്കാൻ സന്നദ്ധനാണോ? വിട്ടമ്മ അടുക്കളയിൽ പണിയെടുക്കുമ്പോഴാകാം ദിവ്യനാഥൻ സമീപിക്കുക. വെള്ളം കോരുന്നപ്പോഴാകാം. യാത്ര ചെയ്യുമ്പോഴാകാം. പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാകാം. നിരശപരചിന്തകനായി മാറിക്കഴിഞ്ഞാകാം. എപ്പോഴായാലും നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന യേശുവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയണം. അതിനു് ആത്മദാഹം അത്യധികമുപശ്യാമഃത്രം. ദാഹമിച്ഛാത്തവനു് ദാഹശമനവുമില്ല.

വ്യക്തിപരമായി ചെളിപ്പെട്ടനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ യേശുവിനെ കൂട്ടായനുഭവിക്കാനും ആ അനുഭവത്തിൽ മാറുള്ള വർക്കും പക്വതും നൽകാനുമാണ് പള്ളിയിലും ഭവനങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ഒരുമിച്ചു കൂടുക. ദൈവാഭിമുഖ്യത്തിലും ദൈവാനുഭവത്തിലും അടിസ്ഥാനമിച്ഛാത്തതും അവയ്ക്കു പ്രത്യുത്തരമിച്ഛാത്തതുമായ ആരാധനായാണെന്നും ആരാധനയല്ല; അനുഷ്ഠാനം മാത്രമാണ്. അനുഷ്ഠാനം ആരാധനയാവില്ല; അനുഷ്ഠാനം അനുഷ്ഠാനം മാത്രമായരിക്കും.

നിങ്ങൾക്കു ദാഹമുണ്ടോ? ഒരിക്കലും ദാഹം തോന്നുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്താണർത്ഥം? മരിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നല്ലേ? അബോധാവസ്ഥയിൽനിന്നുള്ള ക്ഷീണമകറ്റാൻ ശുദ്ധജലം നല്ലതാണ്. മരിച്ചുപോയതിനുപോലും ജീവനും ഓജസ്സും നൽകുന്ന മൃതസജ്ജീവനിയാണ് യേശു. ആ അമൃതിനു് അഭ്യർത്ഥിക്കൂ.

തിരിച്ചറിയാനാവുന്നില്ലേ? സമയമെടുത്തു സന്ധാരി
 ക്രമം കാണുമ്പോഴേ മുൻവിധിയോടെ ഓടാതിരിക്കൂ. മാനു
 ഷിക പരിഗണനകൾ മാറ്റി വയ്ക്കൂ, സംഭാഷണം ഇട
 യ്ക്കു വെച്ചു നിർത്തുകയുമരുതു്. അർത്ഥമായ ഒരു അതിഥി
 യുടെ മുമ്പിൽനിന്നു് ജീവിതം തുറന്നുനോക്കൂ. നിങ്ങളിലു
 ടെ നിങ്ങളളൊന്നു കടന്നുപോകൂ. അന്തരാത്മാവിന്റെ
 ആഴ്ചാർന്ന ദാഹം തീർക്കുന്ന ജീവജലത്തിന്റെ വററാത്ത
 നീരുവ നിങ്ങൾക്കു വെളിച്ചെപ്പട്ടം. ദർശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ
 പിന്നെ വെറുതെയിരിക്കാനാവില്ല. അല്പസ്മയമായി സമയം
 പോകാനാവില്ല. നിങ്ങളുടെ ദർശനം നിങ്ങളുടേതാണു്
 പ്രവർത്തിപ്പിക്കും. ആ ജീവജലത്തിന്റെ അനശ്വര സ്രോ
 തസിലേക്കു് അനേകരെ നിങ്ങളാകർഷിക്കും.

VIII

തെളിവാർന്ന ദർപ്പണം

യേശുവാകുന്ന ദർപ്പണത്തിലൂടെ പ്രതിഫലിപ്പിക്ക
 നേരം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ സത്യവസ്തു നമുക്കു
 വെളിച്ചെപ്പട്ടം. അവിടുന്ന് നമ്മെ നമുക്കു വ്യക്തമാക്കിത്ത
 തും. അതിന്നല്ലോ സമറിയാക്കാരിയുടെ അനുഭവം.

സിക്കാർ പട്ടണത്തിൽ ജേക്കബിന്റെ കിണററിന്ന
 റികെ വെള്ളംകോരൻ വന്ന സമറിയാ യുവാവി അസ്സന്മാർ
 സ്തീകചായൊരു ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു. ഇക്കാ
 ഡ്യം സുവിശേഷം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. അവർ വസിച്ചി
 രുന്ന ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു് അരമെലോളം അകലെയുള്ള കി
 ണററിൽനിന്നു ജലമെടുക്കാൻ വന്നതെന്തുകൊണ്ടു വാ?
 സമറിയാസ്രീകർ നട്ടുച്ചയ്ക്കു് വെള്ളംകോരൻ ചോവുക
 സന്ധരണയല്ല. അ വളുടെ ഗ്രാമത്തിലെ കിണറിൽ നിന്നു്

വെള്ളമെടുക്കുൻ്റെ അവിടത്തെ സ്രീകൾ സമ്മതിക്കാത്ത താവാരം. അത്രയ്ക്കു് അവളുടെ ധർമ്മീകനിലവാരം താണ താവാരം. മറുസ്രീകളാലും വെള്ളം കോരാൻ വരാത്ത സമയം നോക്കി അവൾ വന്നു. അവളുടെ ജീവിതം ആകെ ക്ഷതശീതതയായിരുന്നെന്ന് സംഭാഷണം പുരോഗമിക്കുന്ന തോടെ വ്യക്തമാകുന്നു. “പോയി നിന്റെ ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരുക” എന്നു യേശു പറഞ്ഞപ്പോൾ മറുപടി നൽകിയത് “എനിക്കു ഭർത്താവില്ല” എന്നായിരുന്നു. അതും യേശു സമ്മതിച്ചു. ശരിതന്നെ. നിനക്കു് ഭർത്താവെന്നൊരാൾ ഇല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ അഞ്ചു പേരുടെ കൂടെ നി മാറിമാറി പൊറുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നിന്റെ കൂടെ പാർക്കുന്നവനും നിന്റെ ഭർത്താവല്ല.

അവളുടെ ജീവിതം അസന്മാർഗ്ഗികമായിരുന്നു. അപൂർണ്ണമായിരുന്നു. തിന്മനിറഞ്ഞതായിരുന്നു. തന്നിലേക്കു തന്നെ തിരിഞ്ഞു് സ്വയംപരിശോധന നടത്താനും ദൈവത്തോടും സഹജീവികളോടും അവൾ പുലർത്തുന്ന ബന്ധം യഥാർത്ഥാവസ്ഥയിൽ വിലയിരുത്താനും യേശു അവളോടാവശ്യപ്പെട്ടുകയാണു്. സ്വയംവേദനയിലേക്കു് അവളെ ആനയിച്ചു. അവളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ തകരാറു് കാട്ടിക്കൊടുത്തു. തകർന്നു തരിപ്പണമായിക്കിടക്കുന്ന ആ ജീവിതം പുനരുദ്ധരിക്കണമെന്നു് അവൾക്കു ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയത്രേ. അവളുടെ പാപപങ്കിലമായ ജീവിതം ഒരു കണ്ണാടിയിലെന്നപോലെ കാണാൻ സഹായിച്ചു.

സ്വജീവിതത്തിന്റെ തന്നിമ കണ്ടു് അവളാകെ അമ്പരന്നു. ഒളിച്ചോടാനും നോക്കി. “എനിക്കു ഭർത്താവില്ല” എന്ന മറുപടി മറ്റൊന്നാണു്? സ്വയം പ്രതിരോധമല്ലേ? സർവ്വലേശിയായ വിധിയുള്ളന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന

അനുഭവമായിരുന്നു അവർക്കു്. അവിടെ നിൽക്കുമ്പോൾ പാപജീവിതത്തെക്കുറിച്ചോർക്കുക സന്തോഷപ്രദമല്ല. ഭീതിപ്രദമാണു്. പാപം മറച്ചു പിടിക്കാനുള്ള പ്രവണത സ്വാഭാവികമത്രേ. ദൈവത്തിൽ നിന്നും മനുഷ്യരിൽ നിന്നും മറച്ചു വയ്ക്കാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്നു. പക്ഷേ സ്വജീവിതം അതായിരിക്കുംവിധംതന്നെ കാണുവാൻ യേശു സമറിയാക്കാരിയോടാവശ്യപ്പെട്ടു. സത്യം അഭിമുഖീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു. അവളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളാകെ തന്നിക്കറിയാമെന്നു് യേശു അറിയിച്ചു. ഇനിയൊന്നും മൂടിവയ്ക്കേണ്ടതില്ല. മറച്ചുപിടിച്ചതു കൊണ്ടു് ഫലവുമില്ല. അവളുടെ ഇരുളടഞ്ഞ ഭൂതകാലവും അസംതൃപ്തവും അസ്വസ്ഥവുമായ വർത്തമാനകാലവും യേശു അവളുടെ കൺമുമ്പിൽ തുറന്നുവെച്ചുകൊടുത്തു. സംതൃപ്തിതേടി സൃഷ്ടങ്ങളുടെ പിന്നാലെയുള്ള പോക്കു് അവളെ ഒരിടത്തും കൊണ്ടെത്തിക്കയില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുത്തു. അതു് ആദ്യം അവർക്കത്ര രസിച്ചില്ല. “തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെപ്പോം വെളിച്ചം വെറുക്കുന്നു. തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വെളിച്ചപ്പാതിരിക്കാൻ അവൻ വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരുന്നില്ല. എന്നാൽ സത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ദൈവത്തിലാണു് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു് വ്യക്തമായി ദൃശ്യമാകാൻ വെളിച്ചത്തുവേക്കു് വരുന്നു” (യോഹ. 3, 20-21).

യേശു സമറിയാക്കാരിയെ പ്രകാശത്തിലേക്കാനയിച്ചു. അവളുടെ ജീവിതത്തിലേക്കു കടന്നു ചെന്നു. പിതാവിന്റെയും ലോകത്തിന്റെയും പ്രകാശമാകുന്ന യേശുവിന്റെ ഉള്ളച്ചിറങ്ങുന്ന രശ്മികൾ സമറിയാസ്രീയുടെ അന്തരാത്മാവിന്റെ ഉള്ളുകളിലേക്കു് ആഴ്ന്നിറങ്ങി. ജീവിത

സ്പർശിയായ ആ പ്രകാശധാരണിയിൽ അവൾ സ്വയം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവളുടെ ജീവിതമാതൃക മാറി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാശധാരണി. ഉൾജ്ജ്വാലിയായ കിരണാവലി അവളെ പരിവർത്തനവിധേയമാക്കി. അവൾ പുതിയൊരു ജീവിതശൈലി സ്വീകരിക്കാനിടയാക്കി. ദൈവിക വെളിച്ചത്തിൽ സമഗ്രമായിത്തീർന്നുവെക്കുക. ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിൽ സമഗ്രമായിത്തീർന്നുവെക്കുക. അതു സാധിച്ചതെന്തുകൊണ്ട്? യേശുവിനോടു സംസാരിച്ചതിനാൽ. യേശു പിൻപറ്റി സന്നിധിയിൽ ഏറെ നേരം നിന്നതിനാൽ. യേശു അവളിലേക്കു കടന്നതിനാൽ. യേശുവിൽ അവൾ സ്വയം ഭർശിച്ചതിനാൽ.

വാസനയോടൊപ്പം ഭക്തിയുടെ അനുഭവം വ്യത്യസ്തമാണ്. സംഭവം സുവിശേഷകനായ ലൂക്കോസ് വിവരിക്കുന്നു: ലൂക്കോ. 7,33-18

36) ഒരു ഫരിസൻ താൻറുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ യേശുവിനെ ക്ഷണിച്ചു. യേശു അവളുടെ വീട്ടിലെത്തി. ഭക്ഷണത്തിന്നിടുന്നു. 37) ഈ വിവരം ആ പട്ടണത്തിലെ ഒരു വേൾഡ്ലിന്റേതു. അവൾ ഒരു വെൺകൽഭരണി നിറയെ സുഗന്ധമയമായവുമായി അവളുടെ വന്നു 38) കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പിന്നിൽ പാദാന്തികെ നിന്നു. കണ്ണീരുകൊണ്ട് അവളുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകി. കാർകൂത്തലഴിച്ചു തുടച്ചു. ആ പാദങ്ങളിൽ മുത്തമർപ്പിച്ചു തൈലം പുശി. 39) ഇതെല്ലാം ആതിഥേയനായ ഫരിസൻ കണ്ടിട്ട് ആത്മാഗതം ചെയ്തു. ഇവൻ പ്രവാചകനെക്കുറിച്ച് തന്നെ തൊടുന്ന ഈ സ്രീ ആരെന്നും എന്തരക്കാരിയെന്നും അറിയുമായിരുന്നു. ഇവൾ ഒരു പാപിനിയല്ലല്ലോ 49) യേശു

ശ്രീ അവനോടു പറഞ്ഞു: സൈമൺ, എന്നിക്ക് നീ നോട്ടോട് ഒരു കാര്യം പറയണം. “ശ്രീശ്രീ തുടർന്നു: ഒരാളോട് രണ്ടു പേർ വായ്പ വാങ്ങിയിരുന്നു. ഒരുവൻ അഞ്ഞൂറും മററവൻ അമ്പതും നാണയം വി.ശ. 42) തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഇരുവർക്കും നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ അയാൾ രണ്ടുപേർക്കും കടം ഇളച്ചു കൊടുത്തു. ഈ രണ്ടുപേരിൽ ആരാണ് അയാളെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുക? 43) സൈമൺ മറുപടി നൽകി: ഏറെ ഇളച്ചുകിട്ടിയവൻ എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു: നീന്റെ ഉത്തരം ശരിതന്നെ. 44) എന്നിട്ട് യേശു ആ സ്ത്രീയെ നോക്കി സൈമനോട് പറഞ്ഞു: നീ ഇവളെ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ നീന്റെ വീട്ടിൽ അതിഥിയായി വന്നു. നീ എന്നിങ്ങനെ പാദക്ഷോഭത്തിനു വെള്ളം തന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവളോ? എന്റെ കാലുകൾ കണ്ണീരാൽ കഴുകുകയും തലമുടികൊണ്ട് തുടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. 45) നീ എന്നെ ആശ്ലേഷിച്ചു സ്വീകരിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇവളോ ഞാൻ ഇവിടെ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ മുതൽ എന്റെ പാദങ്ങൾ മുത്തുന്നതിൽനിന്നും വിരമിച്ചിട്ടില്ല. 46) നീ എന്റെ തലയിൽ പൂശിയില്ല. ഇവളാകട്ടെ എന്റെ പാദങ്ങളിലും തൈലം പൂശിയിരിക്കുന്നു. 47) അതിനാൽ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: ഇവളുടെ എണ്ണമററ പാപങ്ങൾ ഇവളോടു ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു.....(ലൂക്കോസ് 7,36-48)

മേരിയുടെ ജീവിതം ഏറെയൊന്നും വിശദീകരിക്കാതെ നന്നാണു അനുവാചകർക്ക് മനസ്സിലാകും: ആ പട്ടണത്തി

ലെ ഒരു സ്രീ (വാസസ്രീ)' എന്ന പ്രയോഗം തന്നെ അർത്ഥശർഭ്ഭ്യം വാചാലവുമാണ്. പരശുരാമ പരപുരുഷന്മാർക്കു ലൈംഗികദാഹം തീർക്കാൻ ക്ഷണിക്കുന്ന കടക്കണ്ണുകളുടെ ആകർഷണീയത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ ദത്തശ്രദ്ധയായിരുന്ന മേരി. കാമാസക്തരെ മാടിവിളിച്ചു സ്തംഭിപ്പിച്ചിരുന്ന മേരി. ആവുന്നത്ര പുരുഷന്മാരെ വശീകരിച്ചു ആപോളം ഭോഗാസക്തിയും പണവും സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ ജീവിതവിജയവും വന്ദും ദർശിച്ചിരുന്ന മേരി. പട്ടണത്തിലെ 'മാന്യർ' ചൊതുരവ സഹികരിച്ചിരുന്ന മേരി. പക്ഷേ.....പക്ഷേ, അവളുടെ അന്തർദ്രാഹം അടഞ്ഞിരുന്നില്ല. അസംതൃപ്തമായ അവളുടെ മനസ്സ് തൃപ്തിതേടി അങ്ങുമിങ്ങും അലഞ്ഞു. കണ്ടിട്ടുചൊക്കെ കയറിയിറങ്ങി. വന്നവരെയൊക്കെ സമീപിച്ചു. ഇങ്ങനെ ജീവിതസംതൃപ്തി നേടാമെന്നു തൊറിയാറില്ല. പക്ഷേ.....ഒന്നാൾ.....

ഒരു ദിവസം മേരി യേശുവിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടു. വൃദിചാരവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കേ പിടിക്കാപ്പട്ട സ്രീയെ പ്പോലും ശിക്ഷിക്കാതെ രക്ഷിച്ചുവിട്ട യേശുവിനെക്കുറിച്ചു അവൾ കേട്ടു. നാലാമത്തെ സുവിശേഷം എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആ സംഭവം ഏതു പാപിയേയും യേശുവിലേക്കുകർഷിക്കും (യോഹ. 8,2-11.)

- 2) യേശു അതിരാവിലെ വീണ്ടും ദേവാലയത്തിൽ വന്നു. ജനങ്ങളെല്ലാം അവിടത്തെ അടുത്തെത്തി. അവിടുന്ന് ഇരുന്നും അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. 3) വൃദിചാരത്തിൽ പിടിച്ച ഒരു സ്രീയെ നിയമജ്ഞരും ഹരീസരംകൂടി അവിടുത്തെ പക്കലാനയിച്ചു അവരുടെ നടുവിൽ നിർത്തി. 4) അവർ അവിടത്തോടു പറഞ്ഞു: ഗുരോ, ഈ സ്രീയെ വൃദിചാരവൃത്തിയിൽ പാ

ടിച്ചുതാണ്. 5) ഇങ്ങനെയുള്ള വാദ ക്ലൈറ്റിയണമെന്നാണ് മോശ നിയമത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുക. നി എന്തു പറയുന്നു? 6) ഇതു അവർ ചോദിച്ചതു അങ്ങിൽ കുറമാരോടുകൂടി അവസരം ലഭിക്കുന്നവർ അവർക്കെതിരെ പരീക്ഷിക്കാനായിരുന്നു. 7) അവർ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ അവിടന്നു നിവർന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ ആദ്യം അവളെ ക്ലൈറ്റിയട്ടെ. 8) അവിടന്നു വിണ്ടും കുനിഞ്ഞു നിലയ്ക്കു എഴുന്നള്ളിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 9) എന്നാൽ അവിടന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ മുതിർന്നവർ തുടങ്ങി ഓരോരുത്തരായി സ്ഥലം വിട്ടു. ഒടുവിൽ യേശുവും നടുവിൽ നിന്നിരുന്ന ആ സ്ത്രീയും മാത്രം ശേഷിച്ചു. 10) യേശു നിവർന്നു അവളോടു ചോദിച്ചു: സ്ത്രീയേ, അവരെല്ലാം എവിടെ? ആരും നിന്നെ വിധിച്ചില്ലേ? 11) അവൾ പറഞ്ഞു: ഇല്ല കർത്താവേ! യേശു പറഞ്ഞു: ഞാനും നിന്നെ വിധിക്കുന്നില്ല; പൊയ്ക്കൊള്ളുക. ഇനിമേൽ പാപം ചെയ്യരുതു.

ഈ സംഭവം യഹൂദന്മാരുടെ ക്രൂരപ്പെടുന്നതോടുകൂടി നടന്നതായാണു സുവിശേഷത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുക. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഈ ഭാഗത്തിന്റെ ശൈലി യോഹന്നാനുടേതല്ല. മാത്രമല്ല; ക്രൂരപ്പെടുന്നതോടുകൂടിയുള്ള വിവരണത്തിനുള്ള മുഴിച്ചു നിൽക്കുന്നതുമാണ്. ഈ ഭാഗം വിവരണത്തിന്റെ അനർത്ഥ്യതയ്ക്കു വിഘാതമായി നിൽക്കുന്നു. മിക്കവാറും ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നെടുത്തു യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ചേർത്തതാവാം.

നിയമമനുസരിച്ചു വധശിക്ഷയർഹിക്കുന്നവളെയാണു് യേശുവിന്റെ മുന്നിൽ കൊണ്ടു വന്നതു്. വിവാഹനിശ്ചയം കഴിഞ്ഞ കന്യക (യുവതി) വൃദിച്ചാരം ചെയ്താൽ കല്യാണിത്തുകാപ്തനാമെന്നു നിയമം അനുശാസിച്ചു (ലേവ്യ. 22, 23). വിവാഹിതയെങ്കിൽ അവളെയും വധിക്കണം (ലേവ്യ. 20, 10; 22, 22). പക്ഷേ എങ്ങനെ കൊല്ലണമെന്നു് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു കൊല്ലണമെന്നു് യഹൂദന്മാർ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. സുവിശേഷകൻ വിവരിക്കുന്ന സംഭവത്തിലെ സ്ത്രീയെ യേശുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നതു് അവളെ ശിക്ഷിക്കാനോ മോചിക്കാനോ അല്ല. യേശുവിനെ കരുക്കുവാനാണു്. വൃദിച്ചാരണികളെ കൊല്ലണമെന്ന നിയമത്തിന്റെ ഏതു വ്യാഖ്യാനമാണു് ശരിയെന്നായിരുന്നു അവളെ കൊണ്ടുവന്നുവരുടെ ചോദ്യം. അവർ നൽകിയ ഭാഷ്യം ശരിയോ എന്നറിയുകയായിരുന്നു മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശ്യം.

യേശു അവളെ ശിക്ഷിച്ചില്ല. രണ്ടു വ്യാഖ്യാനവും നിരാകരിച്ചുമാറ്റി. നിയമം ലംഘിച്ചില്ല; മറികടന്നുമാറ്റി. നിയമത്തിന്റെ അന്തസ്സത്ത അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുത്തു അവൾക്കും. വൃദിച്ചാരവൃത്തിയിലേർപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഒരു മുൻകരുതലായാണു് നിയമം നൽകിയതു്. ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ, സ്ഥലകാലസാഹചര്യങ്ങൾ മൂലമോ എന്തായാലും അതിലുൾപ്പെടുന്നവരെ അതിൽനിന്നു മോചിക്കാനാണു് ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. അതത്രേ യേശു ചെയ്തതു്. അവളെ ആന്തരികമായും സ്വസ്ഥയാക്കി. ആത്മപീഡയിൽനിന്നും മോചിച്ചു. ഇനിയൊരിക്കലും അധഃപതിക്കാതിരിക്കാനുപദേശിക്കയും ചെയ്തു. 'ഇനിമേൽ പാപം ചെയ്യരുത്' എന്ന അവിടുത്തെ വചനങ്ങൾ ശക്തവുമാണു്.

മേലിൽ പാപത്തിൽ പതിക്കാതിരിക്കാൻ ശക്തി നൽകുന്നതാണ്.

പരസ്യപാപികളോടുപോലും യേശുവിനുള്ള കരുണയും സ്നേഹവും വളിച്ചുറിയിക്കുന്ന സംഭവം ആരിൽനന്നോ ഗലീലയിലെ വൃദിചാരണിയുടെ കാതിലെത്തി. ആദ്യം അവർക്കു് അവിശ്വസനീയമായി തോന്നി. എങ്കിലും ആ കരുണാമയനെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കുറപ്പായി. പട്ടണത്തിലൂടെ നടന്നുപോയപ്പോഴെങ്ങാറനും അവർ യേശുവിനെ കണ്ടുകാണും. യേശുവിന്റെ ചുറ്റുംകൂടി അവർ വിടത്തെ സാന്തപനവാക്കുകൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ കോണിലെവിടെയോ കാണാമറയത്തു നിന്നു അവർ അങ്ങയെ കേട്ടുകാണും. അനുതപിക്കുന്ന പാപിയെ പ്രതി സ്വസ്തിയപിതാവ് സന്തോഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ. വിടുവിട്ടിറങ്ങി വിദേശത്തു് വിജാതീയർക്കിടയിൽ വിശന്നചയുന്ന മകനെ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്ന സ്നേഹനിധിയായ പതാവിനെപ്പറ്റി (ലൂക്കോസ് 15) അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതു്. “ചീത്തച്ചുക്കും ചീത്തഫലവും നല്ല വൃക്കും നല്ലഫലവും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. നല്ല മനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ചെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നന്മ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിന്റെ തീകവിൽനിന്നാണല്ലോ അധരങ്ങൾ സംസാരിക്കുക”. യേശുദേവന്റെ ഈ വാക്കുകൾ അവളുടെ മനസ്സിനെ പിടിച്ചുനിർത്തിയിട്ടുണ്ടാവും.

യേശുവിന്റെ രൂപഭാവങ്ങൾ അവളെ വല്ലഭതയാ കർഷിച്ചു. ഇതുവരെ മറ്റാരിലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേകത, ദിവ്യത, യേശുവിൽ കണ്ടു. കരുണാർദ്രവും സഹതാപനിർഭരവുമായ ആ മുഖവും കണ്ണുകളും അവളെ കീഴടക്കി. ആ ദിവ്യന്റെ രൂപഭാവങ്ങളുടേയും വാക്കുകളുടേയും

യും മൂന്നിൽ തന്റെ ദയനീയനില അവർക്കു തെളിയാർന്നു കാണായി. സർവ്വകർഷകവും സമ്പാദ്യസഹായിയും വിജയകരവും നിർവൃതിദായകവുമെന്ന് കരുതി ഇതുവരെ നയിച്ച തകർന്നടഞ്ഞ ജീവിത്തിന്റെ രൂപം അതിന്റെ പൂർണ്ണഭികാരചന്ദ്രയിൽ അപളഭിച്ചുവെപ്പിച്ചു. അതു കണ്ടു അവളാകെ അമ്പരന്നു. അവൾ പരിതപിച്ചു. നിർണ്ണായകമായൊരു തിരുമാറ്റത്തിലെത്തി. അവൾക്കു ലഭിച്ച പ്രകാശത്തിൽ കിട്ടിയ ആത്മദർശനം ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ അറുപോയിരുന്ന കണ്ണികൾ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കാൻ അവളെ സഹായിച്ചു. അങ്ങനെയുള്ള ബന്ധം ദൃഢതരമാക്കാനും തെറ്റുകളുപാടെ അടിസ്ഥാനപരമായി തിരുത്താനും പ്രവീക്ഷാൻവർഭരമായൊരു ഭാവിയിലെ കരുപ്പിടിപ്പിക്കാനും സഹായിച്ചു.

യോഗ്യനല്ല ഞാൻ.

ലൂക്കോ. 7, 1-10

- 1) യേശു ജനങ്ങളോടുള്ള പ്രബോധനം അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടും കള്ളൻമാരിലേക്ക് പോയി. 2) അവിടെ ഒരു ശതാധിപന്റെ ഭൃത്യൻ രോഗം ബാധിച്ചു ആസന്നമരണനായിക്കിടന്നിരുന്നു. 3) ശതാധിപൻ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് കേട്ട ഭൃത്യനെ സൂചപ്പെടുത്തണമെന്നപേക്ഷിക്കാൻ ഏതാനും യഹൂദ പ്രമാണികളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലയച്ചു. 4) അവർ യേശുവിനെ സമീപിച്ചു കേണപേക്ഷിച്ചു: നീ ഇതു ചെയ്യുകൊടുക്കാൻ അവൻ അർഹതയുണ്ട്.
- 5) കാരണം അവൻ നമ്മുടെ ജനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. നമുക്ക് ഒരു സിനശോഗം പണിയിച്ചതന്നിട്ടുണ്ട്. 6) യേശു അവരോടൊത്തു യാത്രയായി.

അദ്ദേഹം വീട്ടിനോടടുക്കാരായപ്പോൾ ആ ശതാധിപൻ തന്റെ സ്നേഹിതരിൽ ചിലരെ അയച്ചു അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, അങ്ങി ബുദ്ധി മുട്ടേണ്ട. അങ്ങു എന്റെ ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ എനിക്കർഹതയില്ല. 7) അങ്ങിയെ നേരിട്ടു സമീപിക്കാൻപോലും എനിക്കർഹതയില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. അങ്ങു ഒരു വാക്ക് ഉച്ചരിച്ചാൽമാത്രം മതി; എന്റെ ഭൃത്യനു സൗഖ്യം കിട്ടും. 8) കാരണം, ഞാനും അധികാരവിധേയനാണ്. എന്റെ അധികാരത്തിലും പടയാളികളുണ്ട്. ഞാൻ ഒരുവനോട് 'പോകുക' എന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ പോകുന്നു. വേറൊരുവനോടു 'വരിക' എന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ വരുന്നു. എന്റെ ഭൃത്യനോട് 'ഇതു ചെയ്യുക' എന്നു പറയുമ്പോൾ അവൻ ചെയ്യുന്നു. 9 ഇതു കേട്ട് യേശു അയാളെപ്പറ്റി അതിശയിച്ചു. തന്നെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തിനു നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു: ഇത്തരം വിശ്വാസം ഇസ്രായേലിൽപ്പോലും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല: 10) പ്രതിനിധി സംഘം തിരിച്ചു ചെന്നപ്പോൾ ആ ഭൃത്യൻ സുഖപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. (ലൂക്കോസ് 7, 1-10)

ശതാധിപൻ റോമാക്കാരനാണ്. യഹൂദന്മാരുടെ നോട്ടത്തിൽ പുറജാതിക്കാരൻ. റോമൻ സൈന്യത്തിലെ 100 പേരടങ്ങുന്ന ഗൂപ്പിന്റെ തലവൻ. പുതിയനിയമത്തിൽ പല ശതാധിപന്മാരെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെല്ലാം സത്യസന്ധരും ദയാവായ്ക്കുള്ളവരും മാണെന്നതു ശ്രദ്ധേയമത്രേ (ലൂക്കോ. 23, 47; നെ. 10, 22; 22, 26; 23, 17, 23, 23-24; 24, 23; 27, 43). നാം മുകളിലുദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന കഥയിലെ ശതാധിപൻ ദയാലുവെന്നു മാത്രമല്ല; മതാത്മകനാണു്.

റോമൻ നിയമമനുസരിച്ച് ഭൃത്യന്മാർ വെറും പശുക്കൾ മാത്രമായിരുന്നു. യജമാനന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് അവരോടു ചെരുമാറാം. കൊന്നാലും ചോദിക്കാനാളില്ല. പാടില്ല. സുവിശേഷസംഭവത്തിലെ യജമാനനായ ശതാധിപൻ ഭൃത്യന്മാരോട് അനുകമ്പയും സ്നേഹവുമുള്ളവനാണ്.

അയാളുടെ മതാത്മകതയും ശ്രദ്ധേയമത്രേ. റോമാക്കാർ മതം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചത് രാഷ്ട്രത്തിനു പ്രയോജനകരമായിരുന്നതിനാലായിരുന്നു. ജനങ്ങളെ അച്ചടക്കബോധമുള്ളവരാക്കി നിലനിർത്താൻ മനം സഹായിച്ചു. മനുഷ്യനെ മയക്കാനുള്ള കറുപ്പ് എന്ന നിലയിലാണ് അവർ മതത്തെ കരുതിയതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ് ശതാധിപന്റെ മനോഭാവം. ആത്മാർത്ഥമായിരുന്നു. പ്രായോഗിക പ്രയോജനക്ഷമതയെന്നതിലും ആഴ്ചയൊരുകാഴ്ച മതത്തെക്കുറിച്ച് അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നെന്നു കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. യഹൂദന്മാരോടുള്ള അയാളുടെ മനോഭാവവും അസാധാരണമാണ്. യഹൂദന്മാർ റോമക്കാരുൾപ്പടെ പുറജാതികളെ അറുജ്ഞയോടെ വീക്ഷിച്ചിരുന്നു. റോമാക്കാർ യഹൂദരെ വെറുത്തിരുന്നു. എന്നാൽ കഥയിലെ ശതാധിപനും യഹൂദന്മാരും പരസ്പരം ദൃഢമായ ബന്ധത്തിലായിരുന്നു. അയാൾ അവർക്ക് ഒരു പ്രാർത്ഥനാലയം പണിയിച്ചുകൊടുക്കുവാനും ചെയ്തു. അവരുടെ അനോന്യബന്ധത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൊണ്ടാണല്ലോ യഹൂദന്മാർ അയാൾക്കുവേണ്ടി ഗ്രാഹർശയ്ക്കു പോയത്. വിശുദ്ധമത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ ശതാധിപൻ നേരിട്ട് യേശുവിനെ സമീപിക്കുകയാണ്. ലൂക്കോസിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ പെന്തക്കസ്തായ്ക്കു മുമ്പ് വിജാതിയരോട് നേരിട്ട് യേശു പ്രസംഗിക്കുന്നില്ല.

ശതാധിപൻ അയച്ച യഹൂദപ്രമാണികളുടെ ഭൗത്യ സംഘം യേശുവിനോടു ശുപാർശ ചെയ്യും. യേശു ഉപകാരം ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ അയാൾക്കുമാത്രമുണ്ട്. പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ ശുപാർശയ്ക്കു നേരെ വിരുദ്ധമാണ് ശതാധിപന്റെ ആത്മപ്രകാശനം. അയാൾക്കു യേശുവിനെ നേരെ സമീപിക്കാൻ അർഹതയില്ല! അതിനാൽ അയാൾ ഒരു ഭൗത്യസംഘത്തെ അയയ്ക്കുന്നു. യേശു വീട്ടിനോടു അടുക്കാനായപ്പോഴും സ്നേഹിതന്മാരുടെ ഒരു സംഘത്തെ അയാൾ അയയ്ക്കുന്നല്ലോ.

വിജാതിയൻ യഹൂദന്മാരിലെ നേരിൽ സമീപിക്കാൻ പാടില്ല. യഹൂദന്മാരിൽ അന്യ ജാതിക്കാരന്റെ ഭവനത്തിൽ പ്രേവേശിച്ചാൽ നിയമപരമായി അശുദ്ധനാകും. ജാതിമത നിയമങ്ങളുടെ പേരിലുള്ള അനർഹത മാത്രമല്ല ശതാധിപനിൽ സുവിശേഷകൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതൊരു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. വിശ്വാസത്തിൽ അയാൾ വളരെ ഉന്നതനിലയിലെത്തിയിരുന്നു! അസാധാരണ ദിവ്യശക്തി തെളിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ ദിവ്യ ഗുരുവിന്റെ മുമ്പിൽ താൻ നിസ്സാരനാണ് എന്നത്രേ അയാളുടെ ചിന്ത. റോമൻ സൈന്യത്തിലെ അധികാരമുള്ള ഒരുദ്യോഗസ്ഥനാണ് താനെങ്കിലും അത് യേശുവിന്റെ അധികാരവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവില്ല. യേശുവിന്റെ അധികാരത്തിനു മുമ്പിൽ തന്റെ അധികാരപരിധി നിസ്സാരമാണെന്നു അദ്ദേഹം അയാളെ ഭരിക്കുന്നു. പട്ടാളത്തിലെ താനെ ഒരു ദ്യോഗസ്ഥന്റെ ആജ്ഞകൾ ഉടനടി അനുവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. വാഗ്നിർദ്ദേശങ്ങൾ അപ്പാടെ നിവർത്തിക്കാൻ പട്ടാളശിക്ഷണത്തിനുള്ളതിലും ശക്തി യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കുണ്ട്. അതിനാൽ അവിടുന്ന് ഒരു

വാക്കു പറഞ്ഞാൽ മാത്രം മതി. വചനത്തിന്റെ ശക്തി കൊണ്ടു് മനുഷ്യനെ മരണത്തിൽനിന്നുപോലും സമൃദ്ധരിക്കുന്ന യേശുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടപ്പോൾ ശരായീപന സ്വയം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞു. അതിനു് യേശുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അയാളെ സഹായിച്ചു.

സ്വയം കരുതിയിരുന്നതിലും അർഹനായിരുന്നു അയാൾ. ഈ സത്യം യേശു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നപ്പോൾ: “ഇസ്രായേലിൽപ്പോലും ഇത്തരം വിശ്വാസം ഞാൻ ഒർശിച്ചിട്ടില്ല”. യേശുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും അവിടുത്തെ കണ്ടെത്തിക്കഴിയുമ്പോഴും നമുക്കു നമ്മെ നമ്മുടെ നിജസ്ഥിതിയിൽ ഒർശിക്കാനാവും. ഇതിനു് ഒന്നാമതും സാക്ഷ്യമാണു് സഭാച്യുസിയൻ ജീവിതാനുഭവം.

നിഷ്കളങ്കന്റെ മാനസാന്തരം

ലൂക്കോ. 19,1-10

1) യേശു ജറിക്കോയിൽ പ്രവേശിച്ചു് അതിലൂടെ കടന്നുപോകയായിരുന്നു 2) അവിടെ സക്കേവ്യസു് എന്നു പേരുള്ള ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ചുങ്കക്കാരിൽ പ്രധാനിയും ധനികനുമായിരുന്നു. 3) യേശു ആരാണെന്നു കാണാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ നിന്നു് അതു് അയാൾക്കു് അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. കാരണം അയാൾ കള്ളനായിരുന്നു. 4) അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ അയാൾ മുന്പെറിയിട്ട് ഒരു സിങ്കമൂർ മരത്തിൽ കയറിയിരുന്നു. അത്യാലേയാണ് യേശു കടന്നുപോകാനിരുന്നതു് 5) അവിടെ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം മുകളിലേക്കു നോക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞു: സക്കേവ്യസു്, വേഗം ഇറങ്ങിവരിക; ഇന്നു് എനിക്കു് നിന്റെ വിട്ടിൽ താമസിക്കണം.

6) അയാൾ റിട്ടകത്തിൽ ഇറങ്ങിവന്നു. 7) ഇതുകണ്ടപ്പോൾ അവരെല്ലാവരും പിറുപിറുത്തു. ഇവൻ പാപിയുടെ ഭവനത്തിൽ അതിഥിയായി പാർക്കുന്നല്ലോ. 8) സക്കേവുസ് എഴുന്നോറു യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു: 'ഘർത്താവേ, ഇതാ, എന്റെ സമ്പത്തിന്റെ പകുതി ഞാൻ ഭരിച്ചിരിക്കുകൊടുക്കുന്നു. ആരുടെയെങ്കിലും വക വഞ്ചിച്ചിട്ടുള്ളതിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാചിരട്ടിയായി തരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. 9) യേശു അയാളോടു പറഞ്ഞു: 'ഇന്ന് ഈ ഭവനത്തിന് രക്ഷ കൈവന്നിരിക്കുന്നു. ഇവൻ അബ്രഹാമിന്റെ പുത്രനാണ്ല്ലോ. 10) നഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴൊന്നെ കണ്ടെത്തി രക്ഷിക്കാനാണ് ഉറപ്പുപുത്രൻ വന്നിരിക്കുക'.

(ലൂക്കോസ് 19, 1-10)

യേശുവിന്റെ ദർശനവും സാമീപ്യവും സക്കേവുസിനെ പുനിയായ മനുഷ്യനായി സംഭവമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ വിവരനാശിത്രിയ സുവിശേഷഗ്രന്ഥത്തിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇതിൽ സുവിശേഷകന്റെ രചനയുടേയും ദർശനത്തിന്റേയും സവിശേഷതകൾ നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്. സന്തോഷം (വാക്യം 6), സമ്പത്തിനോടുള്ള അനാസക്തി (വാക്യം 8), സർവ്വത്രികരക്ഷ (വാക്യം 10), വിരുന്നിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന യേശു (വാക്യം 5) എന്നിവയെല്ലാം മൂന്നാം സുവിശേഷത്തിന്റെ സവിശേഷതകളാണല്ലോ.

സക്കേവുസ് ആരു? അയാളിൽവന്ന മാറ്റമെന്തു? പരിവർത്തനത്തിന് നിദാനമെന്തു?

നിർമ്മലൻ അഥവാ നിഷ്കളങ്കൻ എന്നാണ് സക്കേവുസ് എന്ന പേരിന്റെ വ്യാഖ്യാനം. പക്ഷെ

ചുങ്കക്കാരുടെ പ്രാധാന്യവും ധനികനുമായിരുന്നു അയാൾ. കപ്പം പിരിവുകാരൻ എന്ന നിലയിൽ യഹൂദരുടെ ശത്രുവാണ്. യാഹ്വേയുടേയും. ദൈവജനമായ യഹൂദരിൽ നിന്നും കപ്പം പിരിച്ചു റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന് നൽകുന്നു. യാഹ്വേയുടെ ജനത്തിനും യാഹ്വേയ്ക്കും എതിരായ തൊട്. പരസ്യപാപം. മാതൃമൃത്യു; നിയമാനുസൃതം ഈടാക്കാവുന്നതിൽ കൂടുതൽ പിരിച്ചു. അങ്ങനെ അയാളുടെ പാപം ഇരട്ടിച്ചു.

ജെറിക്കോ പട്ടണത്തിലെ കപ്പം പിരിവുകാരുടെ തലവൻ ധനവാനാകാതെ താമിപ്പു. അത്ര സമ്പന്നമായിരുന്നു ജെറിക്കോ. യോർദ്ദാൻ താഴെ ചരയിലെ ആ പട്ടണം വളരെ പ്രധാനവുമായിരുന്നു. ചെറിയ സുഗന്ധ ദ്രവ്യങ്ങളും തിങ്ങിനിറഞ്ഞ പ്രദേശം. അപ്പോടൊന്നിനു സക്കേവ്യൂസ് സാധ്യമായത്രയും സമ്പാദിച്ചു. അന്യായമായി പിരിച്ചെടുത്തു ധനത്തിന്റെ തൂക്കം വർദ്ധിച്ചു. എളിയവർ ആവുന്നത്ര ധനമാർജ്ജിക്കുന്നതിൽ ജീവതചിജയം ഒർശിച്ചിരുന്നു.

സമ്പന്നനായ സക്കേവ്യൂസ് അസന്തുഷ്ടനായിരുന്നു സകലരും അയാളെ വെറുപ്പോടെയാണ് വീക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. സമുദായത്തിന്റെ മുന്നിൽ പരസ്യപാപി. സമുദായദ്രോഹി.

സക്കേവ്യൂസ് യേശുവിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടു. യേശുവിനെക്കുറിച്ച് പലരും പലതും പറയുന്നതു കാതിലെത്തി. ശത്രുക്കളും മിത്രങ്ങളും പുകഴ്ത്തിയും ഇകഴ്ത്തിയും പറയുന്നതു്. പരസ്യപാപികളെപ്പോലും സ്നേഹത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നതും അവരോട് അനുബന്ധപൂർവ്വം പെരുമാറുന്ന

ും അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതും സന്തോഷകരമായ അ
 നഭവത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതും അയാളുടെ ശ്രവണപ്പ
 ടങ്ങളിലെത്തി. ആ ദിവ്യനെ ഒന്നു കാണണമെന്ന് സക്കേ
 വ്യസിന് അതിയായ ആഗ്രഹം. ഒന്നു കാണുക മാത്രം മ
 തി. അങ്ങനെയിരിക്കെ അയാളറിഞ്ഞു; യേശു പട്ടണ
 ത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നു. അയാളോടി. പക്ഷേ, കഷ്ടമെ
 ന്നു പറയട്ടെ! അയാൾക്കാവുന്നില്ല. യേശുവിനെ കാണാ
 നൊക്കുന്നില്ല. വലിയൊരു ജനക്കൂട്ടം യേശുവിനെ പൊതി
 തിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ നടുവിൽ നടക്കുന്ന യേശുവിനെ
 പൊക്കം കുറഞ്ഞ സക്കേവ്യസിന് കാണാനാവില്ല. ജനക്കൂ
 ടത്തിന്നിടയിലേക്കു കടന്നു ചെല്ലാനാവാവില്ല. സമുദായം അ
 വജന്തയോടെ വെക്കിക്കുന്ന തൊഴിൽക്കാരനാണയാൾ. അ
 വരുടെ ഉന്മൂലം തട്ടുളം പരിമാസവാക്കുകളും പേരേണ്ടിവ
 രും. യേശുവിനെ കണ്ടു തിരൂ. അതിന് എന്തു ത്യാഗവും
 ഏൽക്കും. തന്റെ ധനസ്ഥിതിയും ചുങ്കക്കാരുടെ പ്രധാ
 നി എന്ന സ്ഥാനചുമതലയും അയാളേർത്തില്ല. ഓടി ജന
 കൂട്ടത്തിന്റെ മുന്നിൽക്കടന്നു. വഴിവക്കിൽ നിന്ന സിക്ക
 മൂർമരം കണ്ടു. നാലുവശത്തേയ്ക്കും ശിഖരങ്ങലോ വിരിച്ച
 മരം. അധികം ഉയാമില്ല. അതിന്റെ ശിഖരങ്ങളിലൊ
 ന്നിന്റെ കക്ഷത്തിലിരുന്നാൽ അതുവഴി കടന്നുവരുന്ന യേ
 ശുവിനെ ശരിയ്ക്കു കാണാം. ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് അയാൾ
 അതിൽ വലിഞ്ഞു കയറി ഇരുപ്പുറപ്പിച്ചു.

സക്കേവ്യസിന്റെ താൽപ്പര്യം യേശുവിന്റെ ദിവ്യ
 ദൃഷ്ടിയിൽ പതിഞ്ഞു. അയാളുടെ ലളിതപ്രകൃതിയും
 യേശുവിനോടുള്ള ആഭിമുഖ്യവും താൽപ്പര്യവും യേശുവി
 ന്റെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചു പറ്റി. അയാളോട് സുഹൃദ്ബന്ധം
 സ്ഥാപിക്കാൻ തന്നെ യേശു തീരുമാനിച്ചു. യേശു മരച്ച

വട്ടിലെത്തി. ചെട്ടന്നു നിന്നു. മുകളിലേക്കു നോക്കി. സ
 ക്കേവുസു യേശുവിനെയും. അവരുടെ കണ്ണുകൾ തമ്മിലി
 ടഞ്ഞു. അയാളുടെ ഹൃദയാഭിലാഷം പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നു. അവി
 ടെ അപസ്മാനിച്ചിപ്പോൾ അതു ആരംഭം മാത്രമായിരുന്നു.
 യേശു സകേവുസിനോടു പറഞ്ഞു: സകേവുസു, വേഗം
 ഇറങ്ങി വരൂ; ഇന്നു ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ വരികയാണ്;
 ഇന്നു എനിക്കു അവിടെ പാർക്കണം. ഇത്രയുമൊന്നും സ
 ക്കേവുസു പ്രതിഷ്ഠിച്ചില്ല, ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അയാൾക്കു
 അവിശ്വസനീയമായ ആ വാക്കുകൾ കേട്ടു അയാളുടെ
 ഹൃദയം ആനന്ദംകൊണ്ട് തുള്ളിച്ചാടി. കേട്ടപാതി, കേൾ
 ക്കാത്തപാതി; അയാൾ മരത്തിൽനിന്നു ഉഴർന്നിറങ്ങി.
 യേശുവിനു വഴികാട്ടി. മുഖേ നടന്നു. അപ്പോഴത്തെ അയാ
 ളുടെ വികാരവിചാരങ്ങൾ ഉഴറിപ്പോയി.

യേശു സകേവുസിന്റെ ഭവനത്തിലെത്തി. അസാ
 ധാരണനായ അതിഥിയെക്കണ്ടു സകേവുസിന്റെ ഭാര്യ
 ആദ്യം തെല്ലമ്പരന്നു. യഹൂദന്മാർ കപ്പാപിരിവുകാരന്റെ
 വീട്ടിൽ വരികയോ! തെല്ലനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അവ
 ളുടെ അമ്പരപ്പു ആരവമായി മാറി. അവിടെത്തെ സ്നേ
 ഹോഷ്മളമായ പെരുമാറ്റം ആ ദിവ്യനോടു ഉള്ളതുറന്നു
 പെരുമാറ്റം സഹായിച്ചു. അവരുടെ കണ്ണുങ്ങളുമെല്ലാം
 അങ്ങയോടു അടുത്തിടപെട്ടു. സകേവുസിന്റെ കടുബാ
 ഗങ്ങളോടൊത്തു യേശു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അപ്പോഴെല്ലാം
 അവർ പരസ്പരം എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു! അതെ
 ല്ലാമൊന്നും സുവിശേഷഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടില്ല. യേശു
 വിന്റെ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഫലംവ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞി
 രിക്കുന്നതിൽനിന്നു നമുക്കു ചിലതൊക്കെ ഉൾക്കൊള്ളാ
 വും. സമ്പത്തിന്റെ ആധികൃത്തിലല്ല മനുഷ്യായുസ്സിന്റെ

ബന്ധം. പുതിയ സാമൂഹ്യ വീക്ഷണവും അയാൾക്കു കൈവന്നു. “എന്റെ സമ്പത്തിന്റെ പകുതി ഞാൻ ദരിദ്രർക്കു ദാനം ചെയ്യുന്നു”. സ്വത്തിൽ പകുതി പാവങ്ങളുടേ സമുദ്ധാരണത്തിനു് തുറന്നിടാനുള്ള സാമൂഹ്യവബോധം അയാൾക്കുദിച്ചു.

തീർത്തും പരിവർത്തനവിധേയനായ പുതിയൊരു മനുഷ്യനെയാണ് സക്കേവൂസിൽ ഇപ്പോൾ നാം കാണുക. താൻ അന്യായമായി കരം പിരിച്ചെടുത്തതു പാപമായിരുന്നെന്നും അതിനെപ്പോലും പരിഹാരം ചെയ്യണമെന്നും ബോധ്യമായ മനുഷ്യൻ. നിയമത്തിന്റെ അനുരാഗസ്വകൾക്കുപരി ഉയർന്നവൻ. ശ്രേഷ്ഠവും ശക്തിയും ആവശ്യവുമെന്ന് ഇതുവരെ കരുതിയ പെരുമാറ്റരീതി പാപമെന്നെന്നു മനസ്സിലായവൻ. അനുതപിക്കുന്ന പാപിയായി അയാൾ യേശുവിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നു. പുതിയ ജീവിതവീക്ഷണവും സാമൂഹ്യ ബോധവും വന്നുചേർന്നു. അന്യനിലേക്കു തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമയായി. ആവശ്യക്കാരന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുവാൻ വിനിയോഗിക്കുന്നതിലാണ് സമ്പത്തിന്റെ യഥാർത്ഥവിനിയോഗമെന്ന രക്ഷാകരമായ വീക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. ഇതെല്ലാം അയാൾക്കു സാധിച്ചതു് യേശുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം മൂലമാണല്ലോ. അവിടുത്തെ സന്ദർശനവും സാന്നിദ്ധ്യവും സംഭാഷണവും സക്കേവൂസിനു് സ്വയം മനസ്സിലാക്കാനും പരിവർത്തനവിധേയനാകാനും ഇട നൽകി. യേശുവിനോടു് ബന്ധപ്പെടുത്തി നോക്കിയപ്പോഴാണ് പോരായ്മകൾ വ്യക്തമായതു്. യേശുവില്ലാതെ സ്വയം ദർശിച്ചപ്പോഴത്രേ സക്കേവൂസിനു് തന്റെ തനിയെ ദൃശ്യമായതു്. അപ്പോൾ ഉള്ള റകളാകെ തുറന്നു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഈശ്വരദർശനത്തിന്നു മനുഷ്യനാഗ്രഹിക്കുക. അവർ
 ടന്നു അവനു കാട്ടിക്കൊടുക്കും. മാത്രമല്ല, അവനോടൊത്തു
 വസിക്കാനായി മുന്നിട്ടിറങ്ങും. അവന്റെ ജീവിതത്തിലേ
 ക്കു കടന്നുചെല്ലും.

മനുഷ്യൻ സ്വയം ദൈവത്തിൽ ദർശിച്ചാൽ സ്വജീ
 വിതം അങ്ങേ മുമ്പിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി തുറന്നു വെക്കാനും
 നിർബന്ധിതനാകും. ഒരിക്കലങ്ങനെ തുറന്നുപച്ചാൽ മനു
 ഷ്യന്റെ പ്രതീക്ഷകളെല്ലാം നിറവേറിക്കൊണ്ടു് ദൈവം
 അവന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കും. അവന്റെ
 അടിസ്ഥാന പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരിഹാരം ലഭിക്കും.
 ശാശ്വത പരിഹാരം. സീണ്ടുനില്ക്കുന്ന സന്തോഷവും ആനന്ദ
 ളവും അനുഭവിക്കും. ജീവിതമാകെ പരിവർത്തന വിധേ
 യമാകും. സമറിയാക്കാരി ചിപ്പും സക്കോവുസിലും അതു് സം
 വേിച്ചു ചേരിയെത്തു നിറവേരി.

സുഹൃത്തേ, നമ്മെ ഏറ്റവും നന്നായി അറിയേണ്ടതു് നാം തന്നെയാണ്. നാം നമ്മോടുതന്നെ നമ്മെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുവാൻ നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ രൂപം കണ്ടെത്താനാവില്ല. മനുഷ്യന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയും ലോകത്തിന്റേയും പിതാവിന്റേയും പ്രകാശവും നമ്മുതന്നെയുമായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നാം നമ്മെ കാണുക. അങ്ങിൽ നമ്മെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുക. അപ്പോൾ നമുക്കു നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ രൂപം കാണാനാവും. നമ്മുടെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ആദിമഹത്വവും നമുക്കു് ജന്മം നൽകി ഈ ഭൂമിയിൽ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശവും ദൃശ്യമാകും. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും. നാം താണ്ടിപ്പോന്ന പാതയുടെ വളവും പളവും കയററവും ഇറക്കവും. ഇനിയും നമ്മുടെ മുന്നിൽ കിടക്കുന്ന വഴി. നാം തിരുത്തേണ്ടതും സ്വീകരിക്കേണ്ടതും. നമ്മുടെ മൂലബോധത്തിന്റെ തകരാറു്. എല്ലാമെല്ലാം തെളിയാർന്നു കാണാവും.

അന്ധകാര വൃതമായ മുറിയുള്ളിൽ നാം നമ്മെ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ നമ്മുടെ നിഴൽപോലും കാണാനാവില്ല. നിഴലിൽ നമ്മുടെ ആന്തരികതയുടെ വിശദാംശങ്ങളൊന്നുംതന്നെ പ്രതിഫലിക്കുകയില്ല. അനേകർക്കും ഇരുട്ടത്തു് തപ്പിനടക്കാനാണിഷ്ടമെന്നു തോന്നുന്നു. യേശുവിന്റെ ആകർഷകമായ പ്രകാശമുൾക്കൊള്ളുക. സകലത്തേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചൈതന്യസമ്പൂർണ്ണമായ ആ രശ്മികൾ താങ്കളിലൂടെ കടന്നു പോകാൻ അനുവദിക്കുമോ?

IX

അപരനെക്കാണാൻ

മർക്കോസ് 8, 22-26

22) യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും ബഥ്സയ്സായിൽ വന്നു. കുറുപ്പേർ ഒരു അന്ധനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അയാളെ തൊടണമെന്ന് യേശുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു. 23) അദ്ദേഹം അവനെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ചു ഗ്രാമത്തിനു പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി. അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ തുപ്പിയശേഷം അയാളുടെ മേൽ കരങ്ങിട വെച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു: നിനക്കു് എന്തെങ്കിലും കാണാനാവുന്നോ? 24) അയാൾ നോക്കിയശേഷം പറഞ്ഞു: എനിക്കു മനുഷ്യരെ കാണാം; അവർ മരങ്ങിളെപ്പോലിരിക്കുന്നു; നടക്കുന്നതായും കാണാം. 25) വീണ്ടും യേശു അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ കൈകൾ വെച്ചു. അയാൾ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അയാൾക്കു കാഴ്ച തിരിച്ചു കിട്ടി. അയാൾ സകലതും വ്യക്തമായി കണ്ടു. 26) ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവോലും അരുതു് എന്നു പറഞ്ഞു യേശു അയാളെ വിട്ടില്ലേക്കു് അയച്ചു (മർക്കോസ്: 8, 22-26).

ബഥ്സയ്സായിലെ കണ്ണുപൊട്ടൻ യേശു കാഴ്ച നൽകുന്ന സംഭവം മർക്കോസ്സുവിശേഷകൻ മാത്രമേ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. ഇതുപോലൊരു സംഭവം വിശുദ്ധലൂക്കോസും തന്റെ ആദ്യകൃതിയിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ജെറിക്കോയിലെ അന്ധൻ യേശു കാഴ്ച നൽകുന്ന കാര്യം രണ്ടു വിവരണങ്ങളും തമ്മിൽ ഒട്ടേറെ സാമ്യമുണ്ട്. മർക്കോസ് 7, 31-37ൽ വിവരിക്കുന്ന സംഭവത്തോടാണ് കൂടുതൽ സാമ്യം.

മർക്കോസ് 8, 22-23-ാമു വിവരണത്തിന് പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്. ഗലീലയ്ക്കു പുറത്തുണ് ബഥ് സയ്ഓ. മോഷിപ്പിന്റെ ഭരണസിമയിൽപ്പെട്ടിടം. ജനങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്നിടം. അവിടെ നിന്നു യേശു അന്ധനെ അധികം ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം കൊണ്ടുപോയി. അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ തുപ്പിയശേഷം അയാളുടെ മേൽ കരങ്ങൾ വച്ചു. ഇങ്ങനെ മാറവസരങ്ങളിലും യേശു ചെരുമുറന്നുവെന്ന് മർക്കോസ് സുവിശേഷകൻ പറയുന്നു. അദ്ധ്യായം ഏഴിലെ വിവരണത്തിലെ അവതരണരീതിയും ശൈലിപ്രയോഗങ്ങളും ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. യേശു ദൾഗ്രാമങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകയാൽ, കരപ്പേർച്ചേർന്നു ബധിരനും ഊമനുമായ ഒരുവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. യേശു അവന്റെ മേൽ കൈവെയ്ക്കണം (തൊടണം). അതാനവരുന്നയിച്ച ആവശ്യം. ഇതുതന്നെയാണ് ബഥ് സയ്ഓയിലെ കുരുമനെ കൊണ്ടുവന്നതും ആവശ്യപ്പെട്ടതും. ആദ്യത്തെയാളിനേയും യേശു ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു മാറ്റിനിർത്തി അയാളുടെ ചെവികളിൽ വിരലുകളിട്ടു; തുപ്പിയിട്ട് നാവിൽ തൊട്ടു. രണ്ടാമന്റെ കാര്യത്തിലും അങ്ങനെതന്നെ. ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു മാറ്റിനിർത്തി; കണ്ണുകളിൽ തുപ്പി; അയാളെ തൊട്ടു. അങ്ങനെ യേശു ചെറുപ്പോൾ ഇരുവരുടെയും കുറവുകൾ മാറ്റിക്കിട്ടി. ആദ്യത്തെവൻ കേൾവിയും, സംസാരശക്തിയും രണ്ടാമൻ കാഴ്ചയും ലഭിച്ചു.

യേശു തന്റെ ദിവ്യവ്യക്തിത്വം ഏറെനാളത്തേക്കും വെളിപ്പെടുത്താതെ രഹസ്യമായി വെച്ചുപുലർത്തിയെന്നതു് മർക്കോസിന്റെ പ്രത്യേക കാഴ്ചപ്പാടാണ്. ആ രഹസ്യാത്മകതയ്ക്കു ഭംഗം വരാതിരിക്കാനായിരിക്കാം യേശു

അർത്ഥികളെ ഒറ്റയ്ക്കു മാറ്റിനിർത്തി സൗഖ്യമേകുക.

ഒരു ശനഗ രണ്ടിലെ ബധിരനും ഉമനുമായവനേയും ബഥ്സയ്സായിലെ അന്ധനേയും സുഖപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഒരേ ശൈലിയിലവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകമുദ്രേശമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. മെസ്സിയാനിക യുഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളായി ഐസയാസ് പ്രവാചകൻ (29, 18; 35, 5-6) കുരുർക്കു കാഴ്ചയും ബധിരർക്കു കേൾവിയും ഉമർക്കു സംസാരശക്തിയും ലഭിക്കുന്നത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ പ്രവാചനങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണമാണ് യേശുവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എന്ന് വ്യക്തമാകുകയത്രേ സുവിശേഷകൻ. പ്രവാചനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയ മെസയാ ആണ് യേശു.

ബഥ്സയ്സായിലെ കുരുടൻ കാഴ്ച നൽകുന്നത് രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലാണ് എന്നത് സംഭവത്തിന്റെ സവിശേഷതയത്രേ. ദപിവാദ പ്രവൃത്തിക്കു് പ്രത്യേക അർത്ഥമുണ്ടു്. ഘടനാപരമായി തുടർന്നുവരുന്ന ഭാഗത്തോടു (8, 27-30) ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടിലും ഒരു അനുക്രമവർദ്ധന കാണാനുണ്ടു്. കുരുടൻ കാഴ്ച പൂർണ്ണമായി തിരിച്ചുകിട്ടിയതും യേശു മെസയാ ആണെന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്കുതിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞതും ക്രമേണയാണ്. രണ്ടിലും യേശു തന്റെ പ്രവൃത്തി അഥവാ ചോദ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു. കുരുടന്റെ കണ്ണുകളിൽ രണ്ടുതവണ തൊട്ടു; 'ഞാൻ ആരാകുന്നു.' എന്നു രണ്ടു പ്രാവശ്യം ശിഷ്യന്മാരോടു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ 7,31-37ലെ സൗഖ്യദാനത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിയായ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം (7, 37) 8, 22-26ലെ സംഭവത്തിലില്ല. തുടർന്നുള്ള സംഭവത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിയാണുതാനും (8,29): നീ മെസയാ (ക്രിസ്തു) ആക

നന്ദി. ഇതിൽനിന്നും ബ്രഹ്മസയ്യാലിലെ കരുടൻ കാഴ്ച നൽകുന്നതിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമാകുന്നു. യേശു മെസ യായാകുന്നുവെന്നു കാണാൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ കണ്ണുകൾ തുറ ക്കുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക പ്രവർത്തി യാണിത്.

ബ്രഹ്മസയ്യാലിലെ കരുടൻ അവസാനം സകലരും വ്യക്തമായി കണ്ടു (8,35). യേശുവിനേയും മനുഷ്യരേയും സുവ്യക്തമായി കണ്ടു എന്നർത്ഥം. മനുഷ്യൻ ആയിരിക്കു ന്നോടെ കാണാൻ യേശു അയാളെ സഹായിച്ചു.

അയാൾ പിറവിക്കരുടനല്ല. ജീവിതത്തിലെ ഏതോ ഒരു ദർവിയിയിൽ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടവനാണ് അപകട മോ രോഗമോ മൂലം. കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് അ യാൾ മനുഷ്യരെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും കാണാൻ കഴി ണ്താലറിയാം. യേശു രണ്ടു ഘട്ടമായി അയാൾക്കു കാഴ്ച നൽകി. ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ അയാൾ മനുഷ്യരെ കണ്ടു. മര ണ്ണങ്ങളെപ്പോലെ. ഒരു വ്യത്യസ്ത മാത്രം. അവർ നടക്കുന്നു.

അതിവേഗം ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബസ്സിലിരുന്ന് പുറത്തേക്കു നോക്കിയാൽ പാതയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലേയും മരങ്ങളും മൃഗങ്ങളും മനുഷ്യന്മാരും ഒരുപോലെ പിറ കോട്ടു പാഞ്ഞുപോകുന്നുവെന്നു നമുക്കു തോന്നും. ഒന്നും വ്യ ക്തമായിക്കാണാനാവില്ല.

മനുഷ്യരെ നടക്കുന്ന മരങ്ങളെപ്പോലെ മാത്രമേ ബ്രഹ്മ സയ്യാലിലെ അന്ധൻ സുഖപ്രാപ്തിയുടെ ആദ്യഘട്ട ത്തിൽ കാണാനായുള്ള ആ സ്ഥിതിയിൽ അയാൾക്കു യേശുവിനേയും കാണാനായില്ല. ഇത് സകലരേയും സംബന്ധിച്ചു സത്യമാണ്.

പലർക്കും ഈശ്വരനെ കണ്ടെത്താനാവുന്നില്ല. കാരണം ഈശ്വരന്റെ അഭാവമല്ല. ഈശ്വരദർശനത്തിന്റെ അഭാവമാണ്. ഈശ്വര ദർശനം സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ മനുഷ്യ ദർശനം സിദ്ധിച്ചിരിക്കണം.

“മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ ദൈവം ജനിക്കുന്നു”. മലയാളത്തിന്റെ

വയലാർ പാടി. എത്രയോ ശരി! പുതിയ വെളിവാടൊന്നുമല്ല. ആദി മുതലേ ഉള്ള ക്രിസ്തീയ കാഴ്ചപ്പാടാണ്. സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാതെ ഈശ്വരനെ സ്നേഹിക്കാനാവില്ല. അപരൻ എന്നിൽ ജനിക്കുന്നതെപ്പോഴാണ്? അവനെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ. അപരൻ എന്നിൽ ജനിക്കാതിരുന്നാലും അവൻ അവന്റെ അസ്തിത്വമുണ്ട്. അവനെ സത്യമുണ്ട്. എന്നിൽ ഇല്ലെന്നേയുള്ളൂ. ഈശ്വരൻ എന്നെ സംബന്ധിച്ച് അസ്തിത്വമാകുന്നതെപ്പോൾ? അവിടന്നു എന്നിൽ ജനിക്കുമ്പോൾ. അഥവാ ഞാൻ അങ്ങയെ അംഗീകരിക്കുമ്പോൾ. ഞാൻ അംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും ഈശ്വരൻ സത്യമായിരിക്കും. അങ്ങേയ്ക്ക് അസ്തിത്വമില്ലാതെ ഇരിക്കും. ഒരു പക്ഷേ എന്നിങ്ങനെ പ്രസക്തമല്ലായിരിക്കും. എന്നാൽ കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കണം? മനുഷ്യദർശനവും ഈശ്വരദർശനവും പരസ്പര ബന്ധിതമാണ് ഈശ്വരദർശനം കൂടാതെ സമഗ്രമായ മനുഷ്യദർശനമോ മനുഷ്യദർശനമില്ലാതെ ഈശ്വരദർശനമോ സാധ്യമല്ല.

താൻ പ്രകാശത്തിൽ (യേശുവിൽ/ഈശ്വരനിൽ) ആണെന്നു പറയുകയും സ്വർഗ്ഗഹോദരന്റെ ദോഷികകളും ചെയ്യുന്നവൻ ഇപ്പോഴും അന്ധകാരത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു.

സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കു നവൻ പ്രകാശത്തിൽ വ സിക്കുന്നു; അവൻ ഇടർച്ചയുണ്ടാകുന്നില്ല.

എന്നാൽ തന്റെ സഹോദരനെ വെറുക്കുന്നവൻ ഇരുട്ടിലാണു്. ഇങ്ങു് അവന്റെ കണ്ണുകൾ അന്ധമാക്കിയതിനാൽ എചിടേക്കു പോകുന്നുവെന്നു് അവൻ അറിയുന്നില്ല. 1യോഹ. 2, 9-11.

സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കു നതിനാൽ നാം മരണത്തിൽനിന്നു ജീവനിലേക്കു (ദൈവത്തിലേക്കു) കടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു നമുക്കറിയാം. സ്നേഹിക്കാത്തവനെപ്പോൾ മരണത്തിൽത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു.

സഹോദരനെ വെറുക്കു നവൻ കൊലപാതകനാകുന്നു കൊലപാതകിയിൽ നിത്യജീവൻവസിക്കുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ.

ക്രിസ്തു സ്വന്തം ജീവൻ നമുക്കുവേണ്ടി പരിത്യജിച്ചു എന്നതിൽനിന്നു സ്നേഹം എന്തെന്നു് നമുക്കറിയാം. നമ്മളും സഹോദരൻമാർക്കുവേണ്ടി ജീവൻ പരിത്യജിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ലൗകികസമ്പത്തുള്ളവൻ സഹായമാവശ്യമുള്ള തന്റെ സഹോദരനെ കണ്ടിട്ടും അവനെതിരേ ഹൃദയം കൊട്ടിയടയ്ക്കുന്നങ്കിൽ അവനിൽ ദൈവസ്നേഹം എങ്ങനെ കടികൊള്ളും? 1യോഹ. 3, 14-18.

കുഞ്ഞുമക്കളേ, വാക്കിലും സംസാരത്തിലുമല്ല നാം സ്നേഹിക്കേണ്ടതു്; പ്രത്യുത, പ്രവൃത്തിയിലും സത്യത്തിലുമാണു്. 1യോഹ. 4; 8.

ദൈവത്തെ ആരും ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ

നാം പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ ദൈവം നമ്മിൽ
വസിക്കും 1 യോഹ. 4, 12

‘ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു’ എന്നു പറയുക
യും സ്വന്തം സഹോദരനെ ഭേദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
വൻ കള്ളം പറയുന്നു. കാരണം, കാണപ്പെടുന്ന
സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ കാണപ്പെടാത്ത
ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല.

1 യോഹ. 4, 20.

കർക്കശമായൊരു നിലപാടെടുക്കാൻ യോഹന്നാനെ
പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്താണ്? മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദിഗ്ര
ന്ഥത്തിന്റെ വിക്ഷണവും യേശുവിനോടൊത്തുള്ള വാസ
വും യേശുവിന്റെ സ്നേഹവും ആണെന്നു പൊതുവെ പ
റയാം. ബൈബിളിലെ ആദ്യഗ്രന്ഥമായ ഉൽപ്പത്തിപ്പുസ്ത
കത്തിൽ മനുഷ്യരാൽപ്പത്തിയും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. വി
ശദമായിത്തന്നെ മനുഷ്യനെ മറ്റൊരാളുടെ മെനഞ്ഞുണ്ടാ
ക്കുന്ന കശപനായി യാഹ്വേയെ അവതരിപ്പിക്കുകയു
ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യൻ ഈശ്വരനായുള്ള
ബന്ധം വ്യക്തമാക്കുകയുമാണ്. ഈശ്വരന്റെ മറയയി
ലും സ്വരൂപത്തിലും സൃഷ്ടനാണ് മനുഷ്യൻ. രൂപമില്ലാത്ത
ഈശ്വരൻ രൂപവും പരിധിയും കല്പിച്ചുണ്ടായ ഈശ്വ
രപ്രതിമയാണ് മനുഷ്യൻ. അരൂപിയായ ഈശ്വരവുമായ
യുള്ള രൂപം നൽകിയപ്പോൾ മനുഷ്യനായി. അദ്ദേശ്യ
നായ ഈശ്വരന്റെ ദൃശ്യരൂപമാണ് മനുഷ്യൻ. മനുഷ്യ
ന്റെ ജീവനും ബുദ്ധിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും എല്ലാം ഈശ്വ
രനിൽ നിന്നാണ്. ദൃശ്യരൂപത്തെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ
അദ്ദേശ്യരൂപത്തേയും സ്നേഹിക്കാനാവില്ല. മനുഷ്യന്റെ
ആദിസ്ത്രോതസ്സിൽ എത്താത്തവൻ മനുഷ്യന്റെ ശ്രേ

ഷ്ഠതയും ദിവ്യതയും ദർശിക്കാനാവില്ല: മനുഷ്യനെ ആവാൻ സാക്ഷ്യരൂപത്തിൽ ആദരിക്കാനാവില്ല. നടക്കുന്ന മരങ്ങളായി മാത്രമേ കാണാനാവൂ.

വികലമായ മനുഷ്യദർശനം മനുഷ്യനെ നടക്കുന്ന മരങ്ങളായി കാണുന്നു. ഇചീടെ അപരന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ കാണാനാവില്ല. യേശു പാഞ്ഞ ധനികന്റെയും ലാസറിന്റേയും ഉപമ (ലൂക്കോ. 15, 10-31)യിലെ ധനികൻ മനുഷ്യനെ നടക്കുന്ന മരമെന്നു കാണുന്നവനാണ്.

- 19) ഒരു ധനികൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ പട്ടം നല്ല മൃദുലമായ വസ്ത്രവും ധരിച്ചിരുന്നു. നിത്യവും മൃഷ്ടാനഭോജനവും കഴിച്ച് ആനന്ദിച്ചിരുന്നു.
- 20) അയാളുടെ പടിയ്ക്കൽ ലാസർ എന്നുപേരുള്ള ഒരു ദരിദ്രൻ പ്രണം നിറഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു. 1.1) ആ ധനികന്റെ മേശയിൽ മിച്ചം വരുന്നതുകൊണ്ടെങ്കിലും വയറ് നിറച്ച് വിശപ്പടക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. കൂടാതെ, നാഴ്കുവന്ന് അവന്റെ പ്രണം നഷ്ടകൃത്യം ചെയ്തു. 22) ആ ദരിദ്രൻ മരിച്ചു. മാലാഖമാർ അവനെ അബ്രഹാമിന്റെ മടിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ആ ധനികനും മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു. 23) അയാൾ നരകത്തിൽ പീഡയേൽക്കുവേ കണ്ണുയർത്തി അബ്രഹാമിനേയും അദ്രേഹത്തിന്റെ മടിയിൽ ലാസറിനേയും കണ്ടു. 24) അയാൾ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചു: പിതാവായ അബ്രഹാമേ, എന്നിൽ കനിയേണമേ. തന്റെ വിരലിന്റെ അഗ്രം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്റെ നാവു തണുപ്പിക്കാൻ ലാസറിനെ ഇവിടേയ്ക്കയയ്ക്കേണമേ. കാരണം ഞാൻ ഈ അഗ്നിജ്വാലയിൽ നരകവേദനയിലാണ്. 15) പക്ഷേ അബ്രഹാം

പറഞ്ഞു: മകനേ, നീ ഓർക്കുക. നീ നിന്റെ ജീവിത കാലത്തു് സകല സുഖസൗകര്യങ്ങളും അനുഭവിച്ചു. ലാസ്യകളെ കഷ്ടതകളും. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അവൻ ഇവിടെ ആനന്ദമനുഭവിക്കുന്നു. നീയോ കഠിനവേദനയനുഭവിക്കുന്നു. 26) ഇതല്ലാതെ കൂടാതെ ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയ്ക്കു് വലിയൊരു ഗർഭവും സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. ഇവിടെനിന്നു നിങ്ങളുടെ യടുത്തേയ്ക്കു വരാനിച്ഛിക്കുന്നവർക്കു് അതു സാധ്യമാകാതിരിക്കാനും അവർക്കിന്നു് ആരും ഞങ്ങളുടെയടുക്കൽ കടന്നുവരാതിരിക്കാനുംതന്നെ. 27) അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: എങ്കിൽ, പിതാവേ, അവനെ എന്റെ പിതൃഭവനത്തിലേക്കയക്കേണമെന്നു ഞാനുപേക്ഷിക്കുന്നു. 28) എനിക്ക് അഞ്ചു സഹോദരന്മാരുണ്ട്. അവരും ഈ പീഡസ്ഥലത്തു് വരാതിരിക്കാൻ അവൻ അവർക്കു് മുന്നറിയിപ്പു് നൽകട്ടെ. 28) അപ്പോൾ അബ്രാഹാം പറഞ്ഞു: അവർക്കു് മോശയും പ്രവാചകന്മാരുമുണ്ട്. അവർ അവരെ ശ്രവിക്കട്ടെ. 31) അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു: അങ്ങനെയല്ല പിതാവായ അബ്രാഹാമേ; മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഒരുവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർ പശ്ചാത്തപിയ്ക്കും. 31) അദ്ദേഹം അവനോടു പറഞ്ഞു: അവർ മോശയേയും പ്രവാചകന്മാരേയും ശ്രവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഒരുവൻ എഴുന്നേറ്റു ചെന്നാലും അവർക്കു ബോധ്യമാകയില്ല.

(ലൂക്കോസ് 16, 19-31).

ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം മാത്രമേ ഈ ഉപമ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. ഒരു കഥയും അതിന്റെ പാഠവും

ചേർന്നതാണ് ഉപമ. ലഭിക്ക സമൃദ്ധിയുടെ ഒന്നതൃമാ സ്വപിച്ചിരുന്നവനാണ് ഇവിടെപ്പറയുന്ന ധനികൻ. അയാൾ ധരിച്ചിരുന്നപട്ടം മൂലഭവസ്രങ്ങളും വളരെ വിലപ്പിടിച്ചുള്ളതാണ്. ടൈർ രാജ്യത്തുനിന്നുള്ള പട്ടുകൊണ്ട് അലങ്കരിച്ച കമ്പിളിവസ്ത്രമാണ് പട്ട്. മൃഗ്യലവസ്രം ഈജിപ്ഷ്യൻ ലിനനം. രണ്ടും സമൃദ്ധിയുടേയും ആഡംബരത്തിന്റേയും അടയാളങ്ങൾ അയാളനുഭവിച്ചിരുന്ന ഭക്ഷണവും അതിസമൃദ്ധംതന്നെ. നേരേ വിപരീതമാണ് ലാസറിന്റെ ജീവിതാനുഭവം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ മുഴുപ്പട്ടിണി. കൂടെ അതികഠിനമായ രോഗവും. മാനസികമായും ശാരീരികമായും പേദനയുടെ തിച്ഛുളയിൻ. ജീവിതയാതനകളൊന്നാകെ അനുഭവിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ മരണാനന്തരജീവിതാനുഭവങ്ങൾ ഈ ലോകാനുഭവത്തിനു നേരേ വിപരീതമായിരുന്നു.

ഇഹത്തിൽ സുഖിച്ചാൽ പരത്തിൽ ദുഃഖിക്കുമെന്നോ ഇവിടെ ദുഃഖിച്ചാൽ അവിടെ സുഖിക്കുമെന്നോ പറയുകയല്ല യേശു. സമ്പത്തിനേയോ ദാരിദ്ര്യത്തേയോ അതിൽത്തന്നെ പുകഴ്ത്തുകയോ ഇകഴ്ത്തുകയോ അല്ല. അതേസമയം വർത്തമാനഭാവിജീവിതങ്ങൾ തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു താനും. സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയോ സ്വർഗ്ഗനരക ജീവിതങ്ങളെക്കുറിച്ചോ പഠിപ്പിക്കുകയല്ല. ഉപമയിൽ യേശുവിന്റെ ലക്ഷ്യം. ധനവാൻ ഈലോകജീവിതകാലത്തു് ചെരുമാറിയപോലെയും അവന്റെ സഹോദരന്മാർ ജീവിക്കുന്നതുപോലെയും ആകരുതെന്നു ഉപദേശിക്കുന്നു.

മരണാനന്തരജീവിതത്തിലും ശാരീരികോത്ഥാനത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരും യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവം ആ

വിഷ്ണുരിക്കുന്ന പലതി സപീകരിക്കാത്തവരുമായ ആളുക
 ളോടാണു് അദ്ദേഹം ഈ ഉപമ പറഞ്ഞതു്. പ്രകടമായ
 തിളവു നൽകാമെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കാമെന്നു ശരിക്കുന്ന
 വരോട്. വി. ഗ്രന്ഥവും യേശുവിൽ ആവിഷ്കൃതമായ
 അടയാളങ്ങളും സപീകരിക്കാത്തവർ പശ്ചാത്തപിക്കാത്ത
 തിനാൽ അവസാനം വിധിയുപ്പെടുമെന്നോർപ്പിച്ചു് പ
 ശ്ചാത്തപിക്കാനാഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണു് ഉപമയിൽ.
 അതാണു് ഉപമയുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം.

യേശു അവചഞ്ചിടുന്ന കഥയിലെ ധനികന്റേയും
 സഹോദരന്മാരുടേയും അപരാധം വളരെ വ്യക്തമാണു്. ധ
 നികാൻറ മുക്കിനു നേരേ കിടന്നു നരകിച്ചിരുന്ന ദരിദ്ര
 നവേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യില്ല. അവൻറ വയറിൻറ വിളി
 യും പ്രണങ്ങളുമുയർത്തിയ വേദനയകറാൻ മുതിർന്നില്ല.
 തെരുവുപട്ടികളിൽനിന്നുപോലും രക്ഷിച്ചില്ല. കൈക
 ങ്കിട്ടും കണ്ടതായി നടിച്ചില്ല. സഹോദരനെ സ്നേഹി
 ക്കാനും അവൻറ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറാനും മോശയും
 പ്രവാചകന്മാരും നൽകിയ ശക്തിയേറിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ
 ആ ധനികകുടുംബം സ്വീകരിച്ചില്ല. അവർ പുതിയ അട
 യാളങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയാണു്. സ്വീകരിക്കാനല്ല; ഒ
 ഴിഞ്ഞുമാറാൻ. ലാസറിൻറ സൗഭാഗ്യാചന്ദ്ര കണ്ടപ്പോ
 ഴും താൻ അയാളോട് ചെയ്തു തെറ്റിനെങ്കറിച്ച് അൻ
 തപിച്ചില്ല. പോരാ. ആ സ്ഥിതിയിലും ലാസറിനെ സ്വ
 ന്തം കുടുംബത്തിൻറ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാനാ
 ണു് ശ്രമിക്കുക.

ഇന്നും കൂടുതൽ ഭീകര രൂപത്തിൽ ആവർത്തിക്കുന്ന
 കാര്യമാണല്ലോ യേശു ഉപമയുടെ കഥയിൽ പറയുന്ന
 ധനികൻറ പെരുമാറവും ദരിദ്രൻറ അനുഭവവും.

ആവശ്യക്കാരന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതാസ്പദമാക്കിയാണ് അന്ത്യവിധി അനുകൂലമോ പ്രതികൂലമോ ആകുകയെന്നും യേശുക്രിസ്തു അസന്ദിഗ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മനുഷ്യപുത്രൻ (ക്രിസ്തു) തന്റെ എപ്പോഴൊരിക്കലും മാലാഖമാരോടുകൂടെ പ്രത്യാപത്തിൽ എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ മഹത്വത്തിൽ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ണനാകും. അവന്റെ മുമ്പിൽ സകലജനങ്ങളെയും ഭയമിച്ചു കൂട്ടും. ഇടയൻ ചെമ്മരിയാടുകളേയും കോലാടുകളേയും വേർതിരിക്കുന്നതുപോലെ അവനെ തമ്മിൽ വേർതിരിക്കും. ചെമ്മരിയാടുകളെ തന്റെ വലത്തുവശത്തും കോലാടുകളെ തന്റെ ഇടത്തുവശത്തും നിർത്തും. അനന്തരം രാജാവ് തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തുള്ളവരോട് കല്പിക്കും: എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിതരേ, വരുവിൻ. ലോകസ്ഥാപനമുതൽ നിങ്ങൾക്കായി സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശപ്പെടുത്തുവിൻ. എന്തെന്നാൽ, എനിക്കു വിശ്വസം; നിങ്ങൾ എന്നിക്കു ഭക്തിക്കാൻ തന്നെ എന്നിക്കു ദാഹിച്ചു; നിങ്ങൾ എന്നിക്കു കൂടിക്കാൻ തന്നെ. ഞാൻ പരദേശിയായിരുന്ന; നിങ്ങൾ എന്നെ സ്വീകരിച്ചു. ഞാൻ നഗ്നനായിരുന്ന; നിങ്ങൾ എന്നെ വസ്ത്രമുടുപ്പിച്ചു. ഞാൻ രോഗിയായിരുന്ന; നിങ്ങൾ എന്നെ സന്ദർശിച്ചു. ഞാൻ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന; നിങ്ങൾ എന്നെ അടുക്കൽ വന്നു. അപ്പോൾ നീതിമാന്മാർ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറയും: കർത്താവേ, നീന്നെ വിശക്കുന്നവനായിക്കണ്ടു നിനക്കു ഞങ്ങൾ ആഹാരം നൽകിയതും ദാഹിക്കുന്നവനെ

യിക്കണ്ടു് കുടിക്കാൻ തന്നതും എപ്പോൾ? നിന്നെ വിഭേശിയായിക്കണ്ടു് സ്വീകരിച്ചതും നഗ്നനായി കണ്ടു് വസ്ത്രമുടുപ്പിച്ചതും എപ്പോൾ? ഞങ്ങൾ നിന്നെ രോഗശയ്യയിലോ ജയിലിലോ വന്നു കണ്ടതെപ്പോൾ? രാജാവ് മറുപടി പറയും: സത്യമായിത്താൻ നിങ്ങളോടു പറയുൻ, എന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദരനിൽ ഒരാൾക്കു് ഇതു ചെയ്തുകൊടുത്തപ്പോൾ എനിക്കുതന്നെയാണു് ചെയ്തതു്.

അനന്തരം അവൻ ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ളവരോടു് പറയും: ശപിക്കപ്പെട്ടവരെ, നിങ്ങൾ എന്നിൽ നിന്നകന്നു് പിശാചിനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കുമായി തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യംഗ്നിയിലേക്കു പോകുവീൻ. എന്നെന്നാൽ എനിക്കു വിശന്നു; നിങ്ങൾ എനിക്കു് ആഹാരം തന്നിപ്പു. എനിക്കു ഭാമിച്ചു, നിങ്ങൾ എനിക്കു കുടിക്കാൻ തന്നിപ്പു. ഞാൻ പരഭേശിയായിരുന്ന; നിങ്ങൾ എന്നെ സ്വീകരിച്ചിപ്പു. ഞാൻ നഗ്നനായിരുന്ന; നിങ്ങൾ എന്നെ വസ്ത്രമുടുപ്പിച്ചിപ്പു. ഞാൻ രോഗ ശയ്യയിലും ജയിലിലുമായിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ സന്ദർശിച്ചിപ്പു. അപ്പോൾ അവർ ചോദിക്കും: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശക്കുന്നവനോ ഭാമിക്കുന്നവനോ പരഭേശിയോ നഗ്നനോ രോഗിയോ ജയിൽബന്ധിതനോ ആയി കണ്ടതും നിനക്കു് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരുന്നതും എപ്പോൾ? അവൻ മറുപടി പറയും: സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുൻ: ഈ ഏറ്റവും ചെറിയവരിൽ ഒരുവൻ നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്യാതിരുന്നപ്പോൾ എനിക്കു തന്നെയാണു ചെയ്യാതിരുന്നതു്.

ഇവർ നിത്യശിക്ഷയിലേക്കും നീതിമാന്മാർ നിത്യ ജീവനിലേക്കും പോകും (മത്താ. 25,31-46)

ആദിമ ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ആഴ്ചയായ അവബോധവും സുസ്ഥിരമായ വിശ്വാസവുമാണ് സുവിശേഷകനായ മർത്യ ഏഴുതിവച്ചു രിക്കുന്നത്. തലമുറതലമുറകൾക്കുവേണ്ടി അയവിപ്പാത്ത വ്യവസ്ഥ. കർക്കശമായ നിലപാട്. മാറ്റമില്ലാത്തത്. വ്യക്തമായ വാക്കുകൾ. ഔദ്യോഗികക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികാനുദ്യോഗികാംഗങ്ങളും നേതാക്കളും പേർത്തും പേർത്തുമാവർത്തിക്കുന്ന വാക്കുകൾ. നൂററാണ്ടുകളായി ആവർത്തിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും തൊറ കൂടുതൽ ആർത്തിയോടും ആഴ്ത്തിലും ആവർത്തിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതം ക്രൈസ്തവമല്ലാതായി മാറിയിരിക്കുകയാണോ? ക്രിസ്തുമതം റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികമതമായി തീർന്നതിനുശേഷം രാഷ്ട്രീയഭരണാധികാരികളനുഭവിച്ചിരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളും സുഖസൗകര്യങ്ങളും ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ഔദ്യോഗികനേതാക്കന്മാരുടെ മേലും വന്നുവീണ് കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പ്രക്രിയയ്ക്ക് പേപ്പൽസ്റ്റർകളുടെ രൂപീകരണത്തോടെ ആക്കവും കൂടി. ചെയദികസംഘം ഒന്നാകെ പൊതുവെ സമൂഹത്തിലെ സമ്പന്നവർഗ്ഗത്തോടു അധികാരവർഗ്ഗത്തോടും താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചു. ഉത്തരഗശ്യംഗമന്ദിരങ്ങളിൽ വാനങ്ങളി വിലയേറിയ പട്ടം മൃഗ്യവസ്തുങ്ങളും അണിഞ്ഞത് നിത്യേന മൃഷ്ടാനഭോജനവും ആസ്വദിച്ചു. ഈ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ കെട്ടുപാട് ഇന്നും വളരെയേറെ സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട്. സമ്പന്നവർഗ്ഗത്തോടോ അധികാരവർഗ്ഗത്തോടോ താദാത്മ്യപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ ദരിദ്രാലാഭനത്തെപ്പറ്റിപ്പറയുന്നതെല്ലാം പാഴായിപ്പോ

കുന്നു. ദരിദ്രന്റെ പക്ഷത്തു ജീവിക്കുകൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗമേ ഫലപ്രദമാകൂ. സമ്പന്നവർഗ്ഗം സഭയിൽ സ്വരമുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഭൃഷിച്ച സ്വാധീനവലയം തീർത്തും തകർക്കുക തന്നെ വേണം. എങ്കിലേ സഭയ്ക്കു് അവളുടെ നാഥനോടു് വിശ്വസ്തയായി വർത്തിക്കാനാവൂ; സ്വധർമ്മം വിജയപ്രദമായി പൂർത്തിയാക്കാനാവൂ.

സ്വന്തം - സ്വാധീനവും സുരക്ഷിതത്വവും ഉറപ്പിക്കാൻ ദാനം ചെയ്യുന്ന മനോഭാവവും സമീപനവും, അടിസ്ഥാനപരമായി തെറ്റാണ്. ഇല്ലാത്തവന്റെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിറവേററിക്കൊടുക്കുക സൗജന്യമല്ലെന്നും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയാണെന്നുമുള്ള ബോധ്യം സമൂഹത്തിൽ അടിച്ചേല്പിക്കുക തന്നെ വേണം. സമ്പന്നതയുടേയും അധികാരപ്രമത്തതയുടേയും ദൃഷ്ടിവലയത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമായ സഭാനേതാക്കന്മാരുടെ പ്രവർത്തനം ക്രൈസ്തവവീക്ഷണത്തിൽ വിജയിച്ചുവിരാജിക്കുന്നതു് കാണാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നല്ലോ. മറ്റുള്ളവരെ ചുണ്ടലിൽ കോർക്കാനുള്ള സംഭാവനകളും മറ്റും ഉന്നതന്മാരുടെ അപ്രീതിയ്ക്കും എതിർപ്പുകൾക്കും മർദ്ദനമുറകൾക്കും വിധേയമായാൽ പ്പോലും അർഹിക്കുന്ന അവജ്ഞയുടെ നിരസിക്കുകയും ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിറവേററാനാവാതെ, വീഷ്ണുക്കുന്നവനുമായി സമ്പത്തു് പങ്കുവയ്ക്കാത്ത സംഭാവനകളൊന്നും സഭയ്ക്കു സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന നിലപാടു സഭയെ സ്വീകരിക്കുകയും വേണം.

എന്റെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെ ഉപയോഗിക്കുന്നതും മനുഷ്യരെ മരങ്ങളായിക്കാണുകയാണ്. ഞാൻ എനിക്കുവേണ്ടി അവരെ സ്നേഹിക്കുക. അവനുവേണ്ടിയല്ല. എന്റെ ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി; എന്റെ

സന്തോഷത്തോടും സുഖത്തിനുവേണ്ടി; എനിക്കു ലാഭമുണ്ടാകാൻ. ഞാൻ എനിക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ എന്തു സംഭവിക്കുന്നുവെന്നത് എനിക്കു പ്രശ്നമല്ല. ഈ മനോഭാവം പണ്ട് നിലവിലിരുന്ന അടിമവ്യവസ്ഥിതിയുടെ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പുകളിലൊന്നല്ലേ?

സകലരും പരസ്പരം നന്മവരുത്താൻ നിയുക്തരാണ്. അതിനാൽ അപരനിൽനിന്ന് എനിക്കു നന്മയുണ്ടാവുക സഹജവുമത്രേ. എന്നാൽ, അപരൻ ഞാൻ നന്മയേകാതെ അപനെ എന്റെ നന്മയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴാണ് തെറ്റം. മനുഷ്യബന്ധം വൺവേദദ്രാവിഡ് അല്ലല്ലോ. എനിക്കു ഉപയുക്തമായിട്ടത്തോളം അപരൻ നല്ലവൻ എന്ന നിലപാടാണ് ചൊതുവാവ എപ്പോഴും സ്വീകരിക്കുക. എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചതിനാൽ അവൻ ചീത്ത; ഞാൻ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യാത്തതിനാൽ അവൻ കൊള്ളരുതാത്തവൻ എന്നിങ്ങനെയാണല്ലോ നമ്മുടെ വിധിതീർപ്പ് പലപ്പോഴും.

അപർണപ്രതി അവനെ സ്നേഹിക്കുക. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായി കാണുക. ധൂപപത്രന്റെ ഉപമ (പ്രക്കോസം 15) യിലെ അപ്പന്റെ ചിത്രം ഹൃദയഹാരിയാണ്; സംസ്കരണ ശക്തിയുള്ളതാണ്. ഇളയ മകൻ അമ്മയെ വേണിപ്പിച്ചു. കുടുംബത്തിന്റെ വീരമെല്ലാം സമയമാകുന്നതിൽ മുമ്പുതന്നെ ചോദിച്ചുവാങ്ങി. കൊടുക്കാതിരിക്കാമായിരുന്നിട്ടും അപ്പൻ കൊടുത്തു. കുടുംബത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നു അകന്നുപോയ മകനെ അയാൾ ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്നു. അവൻ സ്വന്തം മുഴുവൻ ധൂർത്തടിച്ചു തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ഒരു തെറ്റും ചെയ്യാത്തവനെയാണെന്നുപോലെ സ്വീകരിച്ചു. അവന്റെ തിരിച്ചുവരവു

തന്നെ വലിയൊരു നന്മപ്രവർത്തിയായി അപ്പൻ കാണുന്നു. തിരിച്ചുവരവിൽ ആഹ്ലാദിച്ചു. അവന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം വിരുന്നാരുക്കി. പാട്ടും നൃത്തവും സംഘടിപ്പിച്ചു. മകനപ്രതി അവനെ സ്നേഹിക്കുന്ന പിതാവിനെ ഇവിടെ നമുക്കു കാണാം, എന്നാൽ മൂത്തമകനോ? അവന്റെ നോട്ടത്തിൽ ഇളയവൻ കുടുംബദ്രോഹിയാണ്. അവനെ വീട്ടിൽക്കയറ്റാൻ പാടില്ല. അവനെ സ്വീകരിച്ച അപ്പനും തെറ്റുകാരനത്രേ.

മറുജീവരോട് സഹതപിക്കാനാവാത്തവരും മനുഷ്യരെ മരങ്ങളായിക്കാണുകയത്രേ. സഹതാപം! വിലകുറഞ്ഞ വാക്കായിമാറിയിരിക്കയാണല്ലോ. ഭൂഖിക്കുന്നവരോട് അനുക്മ്പ കാണിക്കുകയാണെന്നത്രേ പലരുടേയും ധാരണ. മാനുവ്യകൃതികളുടെ നിരൂപണത്തിലുണ്ടാകുന്ന 'നികത്താനാവാത്ത വിടവു സൃഷ്ടിക്കുന്ന' നിർവീകാരവും നിർവ്യക്തികവുമായ അനുശോചനത്തിന്റെ താഴ്ന്ന പടിയാണ് സഹതാപം മിക്കവർക്കും. സഹതാപം അനുക്മ്പയല്ല. സഹതപിക്കുകയാണ്. ഒത്തുതപിക്കുക. കൂടെ ഭൂഖിക്കുക. ഭൂഖത്തിന്റെ പങ്കു കൈക്കൊള്ളുക. രണ്ടു തുള്ളികണ്ണിരാഴ്ചയോ അല്പനേരം അലച്ചായിടുകയേമാത്രമല്ല. ഭൂഖഭാരം ചേർന്നവനോടൊത്തു നിന്ന് ആഭാരം വഹിക്കുക. "ഭൂഖിക്കുന്നവരുടുകൂടി ഭൂഖിക്കുകയും കരയുന്നവരുടുകൂടി കരയുകയും ചെയ്യുക". ഇത് എത്ര പേർ അനുവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്? എത്ര പേർക്കു സാധിക്കും? യഥാർത്ഥ സഹതാപികൾ എത്രയുണ്ട്? മറുജീവരുടെ വേദനയും ഭൂഖവുമൊന്നും ഒരു വികാരവുമുദിപ്പിക്കാത്തതരം മരവിച്ച മനസ്സാക്ഷിയുടെ ഉടമകളുടെ അനുപാതം ഏറിയേറി വരികയല്ലേ?

അപരന്റെ സഹതാപാർഹമായ അവസ്ഥയിൽ എന്തിനാണു പങ്കുകൊള്ളുക? അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ. അവനെ ആ അവസ്ഥയിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രനാക്കാൻ. സഹതാപിക്കുന്നവന്റെ ബന്ധനത്തിലേക്കു് സഹതാപാർഹനെ കടുക്കിപ്പൊട്ടുന്ന കറുക്കുവഴിയേ സഹതാപപ്രകൃതം നടത്തുന്നവരും കുറവല്ലല്ലോ.

യേശുവിന്റെ കൈനോസിസ് - സ്വയം ശൂന്യമാക്കൽ - യഥർത്ഥ സഹതാപമാണ്. അവൻ മനുഷ്യനായി നമ്മിലൊരവനായി. വചനം ശരീരിയായി. പാപമൊഴിച്ചെല്ലാറില്ലാ മനുഷ്യഭാഗമേയങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായി പങ്കുകൊണ്ടു. 'തിരാത്ത ദുഃഖത്തിൻ തിരഞ്ഞൊരുനാൾ' മനുഷ്യനായ് പിറന്നു ദൈവം. പ്രാണ സർവ്വസ്വമായ് സ്നേഹിച്ച മനുഷ്യനുവേണ്ടി പ്രാണൻ പ്രണമിച്ചു. ജനനത്തിലും ജീവിതത്തിലും രോഗത്തിലും ആരോഗ്യത്തിലും പട്ടിണിയിലും സമൃദ്ധിയിലും ദുഃഖത്തിലും സന്തോഷത്തിലും മ്ലാനതയിലും ആനന്ദത്തിലും മരണത്തിലും ഉദ്ധാരണത്തിലും മനുഷ്യനോടു പങ്കുകൊണ്ടു. എല്ലാം എന്തിനുവേണ്ടി? മനുഷ്യന്റെ ഭാരം കുറയ്ക്കാൻ. അവനെ വിമോചിപ്പിക്കാൻ. അവന്റെ സമഗ്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു്. അതാണല്ലോ അവിടത്തെ മരണത്തിന്റെ അർത്ഥം.

മനുഷ്യന്റെ നഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ അവനെ യേശു ഭർശിച്ചു. അവന്റെ ആദിമഹത്വവും അവിടത്തേക്കറിയാം. മനുഷ്യൻ ആയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്നു് ആയിരിക്കേണ്ട യഥാർത്ഥവസ്ഥയിലേക്കു് അവനെ പുനരാനയിച്ചു.

മനുഷ്യനെ സമഗ്രമായി ഒർശിച്ചവൻ യേശു മാത്രമാണു്. അരിസ്റ്റോട്ടിലും പ്ലേറോയും കാൻറും കാൾമാക്സും സാർത്രും ഉൾപ്പെട്ട ദാർശനികസമൂഹത്തിലാതം മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണമായി ഒർശിച്ചിട്ടില്ല. യേശുവിനു മാത്രം സാധിച്ചു. അതെ. അങ്ങേയ്ക്കു മാത്രം. അങ്ങയിലൂടെ മാത്രമേ ആർക്കും മനുഷ്യന്റെ സമഗ്രദർശനം സാദ്ധ്യമാകൂ. ആ ദർശനത്തിനുമാത്രമേ മനുഷ്യനെ സമ്പൂർണ്ണസ്വതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു് ആനയിക്കാനാവൂ.

സകലതും വ്യക്തമായിക്കാണാൻവേണ്ട കൃപയ്ക്കു് കേഴുക. യേശുവിനെയും യേശുവിലൂടെ നിങ്ങളേയും അപരനേയും കാണുവാൻ വേണ്ട കാഴ്ചയ്ക്കു് അപേക്ഷിക്കുക.

ഉപസംഹാരം

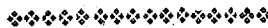

പിതാവിന്റെ പ്രകാശമേ,
പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പ്രകാശമേ,
യേശുവേ,
എനിക്കു കാഴ്ചവേണം.

അങ്ങയെക്കാണാൻ
അങ്ങിലൂടെ എന്നെക്കാണാൻ
അങ്ങിലൂടെ അപരനെക്കാണാൻ
എനിക്കു കാഴ്ചവേണം

“തമസോ മാ ജ്യോതിർഗൃമയ
മൃത്യോ മാ അമൃതം ഗമയ”

“ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു;
എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ അന്ധകാരത്തിൽ നട
ക്കുന്നില്ല”

MALANKARA
LIBRARY

ഫാദർ കര്യന്റെ കൃതികൾ.

---

1) വിതയം കെയ്ത്തം

(യേശുവിന്റെ ഉപമകളെക്കുറിച്ച്
ഒരു ശാസ്ത്രീയ പഠനം)

2) ദർശനം

(ധ്യാനം, പ്രാർത്ഥന, പ്രസംഗം ബൈബിൾ
ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം എന്നിവയ്ക്ക്
സഹായകമായ ഒരു ചെറുഗ്രന്ഥമാണ്
'ദർശനം')